

เลียวเฮนา

สร้างไชนันใน
ปัจจุบัน น. 4, 20

พบเอลเดอร์เรนลันด์ น. 14

กุญแจ 8 ดอกของการสอน
เยาวชนและเด็ก น. 28, 30

พันธสัญญาและการนมัสการในพระวิหาร:
ทำให้ความสัมพันธ์ของท่านกับ
พระผู้เป็นเจ้าลึกซึ้งขึ้น น. 32, 36

“ทุกสิ่งชี้ให้เห็นว่ามี
พระผู้เป็นเจ้า; แท้จริง
แล้ว, แม้แผ่นดินโลก,
และสิ่งทั้งปวงที่อยู่
บนพื้นผิวของมัน,
แท้จริงแล้ว, และการ
เคลื่อนไหวของมัน,
แท้จริงแล้ว, และดาว
พระเคราะห์ทั้งหมด
ด้วยซึ่งเคลื่อนไปตาม
ปกติวิสัยเป็นพยาน
ว่ามีพระผู้สร้าง
สูงสุด.”

แอลมา 30:44

เลียโฮนา กรกฎาคม 2016

4

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: แนว
แนต่อศรัทธาของบรรพบุรุษของเรา
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ศักยภาพการเป็นบิดา
มารดาของเรา

ภาพปก

ปกหน้า: ไมโครดิว โดย มินเนอรัวา ไทเชิร์ท
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย รอยซ์ แบร์รี
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดย กาย โคเฮน

บทความพิเศษ

- 12 ความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากสภาครู
โดย แชนดรา แคมเพล
ความคิดเห็นอย่างหนึ่งในการประชุม
สภาครูปรับปรุงการสอนของเธอได้
อย่างไร
- 14 เอ็ดเดอร์เคล จี. เรนสันด์:
ผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง
โดย เอ็ดเดอร์เกว็นทิน แอล. กุก
ชั่วชีวิตของการรับใช้ เอ็ดเดอร์เรน-
สันด์ อัครสาวกคนใหม่ รู้ว่าพระเจ้า
ทรงทำให้คนที่พระองค์ทรงเรียกมี
คุณสมบัติคู่ควร
- 20 การเดินทางของผมในฐานะผู้บุกเบิก
จากอินเดีย
โดย มังกาล ดาน ดิปีตี ตามที่เล่าให้
จอห์น แชนตอช มูราลาฟีง
พระเจ้าทรงร้อยเรียงชีวิตผมได้สวย
กว่าที่ผมคาด—จากที่เติบโตใหญ่เป็น
“เด็กบ้านป่า” ในชนบทของอินเดียไป
จนถึงการรับบัพติศมาและเป็นเพื่อน
กับอัครสาวก

- 24 เจกเซ่นหญิงม่ายชาวซาเรฟัท:
ปาฏิหาริย์เรื่องเงินบริจาคอาหาร
โดย โป เนียน (เฟลิเป) ชู และเปตรา ชู
เราต้องการช่วยคนยากไร้และคน
ขัดสน และเราต้องการให้ครอบครัวเรา
เอาชนะหนี้สินเห็นแก่ตัว เราพบวิธีแก้
ของเราในการบริจาคเงินอดอาหาร
- 36 ถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้าโดยให้
เกียรติพันธสัญญาของเรา
เอ็ดเดอร์โจเซฟ คับเบิลยู. ซิตาติ
เราถวายเกียรติพระบิดาบนสวรรค์
เมื่อเราทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับ
พระองค์ลึกซึ้งขึ้นโดยทำและรักษา
พันธสัญญาและศาสนพิธีแห่ง
ความรอดทั้งหมด

ปกิณกะ

- 8 ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกกล่าว
ในปัจจุบัน: สันติสุขเสรีภาพทาง
ศาสนา
- 10 เราพูดถึงพระคริสต์:
รักคนที่มีความเชื่อต่างจากเรา
สงวนนาม
- 28 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด:
การเข้าใจเยาวชนที่ท่านสอน
- 30 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด:
“จงดูแลเด็กๆ ของเจ้า”—
เรียนรู้วิธีสอนเด็ก
- 32 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ:
การนมัสการในพระวิหาร—บุญแก่ผู้
การรู้จักพระผู้เป็นเจ้า
โดย เอ็ดเดอร์มาเรียน ดี. แองก์ส
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
จะเข้าทางวิญญาณ
โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์

48

44 รับมือกับการกลับบ้านก่อนกำหนด

โดย เจนนิษฐ์ โรธลินต์

กลับจากงานเผยแผ่มาบ้านก่อนกำหนดเป็นเรื่องบันทอนจิตใจ ดินนัประสงค้จะให้คนที่ดินนัรักและรู้จักทำบางอย่างดังนี้

48 โพรไฟล์คนหนุ่มสาว:

เข้มแข็งในฝรั่งเศส

โดย มินดี แอนน์ เชดู

ปีแอร์อยู่ในกองทัพฝรั่งเศส เขาอาศัยการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์เป็นแบบอย่างศรัทธาของเขา

50 ข่าวสารจากผู้นำศาสนจักร:

วิธีเรียกร้องพระพรวิหาร

โดย เอ็ดเดอร์ โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์

51 เจาะประเด็น

ความรู้สึกรักใคร่หรือปาฏิหาริย์ในปัจจุบันหรือ

52 แรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกันและฟิสโต

โดย เกียรา บลังโก

ดินนัขอพ่อแม่ไปงานเลี้ยงกับเพื่อนอยู่เรื่อยๆ จนในที่สุดเมื่อพวกเขาขอมให้ไป ดินนัสวดอ้อนวอนขอให้พวกเขา กลับมารับดินนั

54 วิทยาศาสตร์กับการแสวงหาความจริง

โดย อลิเซีย เค. สแตนตัน

58 เตรียม—และทำ

โดยเอ็ดเดอร์ยูโก อี. มาร์ตินเนซ

วิสัยทัศน์ของพระเจ้าต่องานประวัติครอบครัว งานพระวิหาร และงานเผยแผ่ศาสนาต้องให้ท่านผลึกดิน

60 ระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด

โดย เอริก บี. เมอร์ด็อค

พรทำประการที่มาจากความรักาสัญญาว่าเราจะระลึกถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา

64 โปสเตอร์: ใจลอยหรือ

65 ดินนัได้อย่างไร: เรียนรู้วิธีเป็นแสงสว่างส่องโลก

โดย วิคเตอร์ เคเชซุส กรูซ วาร์กัส

70

66 ไม่สำคัญว่าท่านเป็นใคร

โดย ลินดา เดวิส

“โอ้ ไม่นะ” แอนดีคิด “จะเกิดอะไรขึ้นเนื่องจากฉันไม่ได้ผูกกับครอบครัวของฉัน”

68 คลาเรนซ์ กับ แชมเปียน

โดย ลอรี ฟูลเลอร์

ทุกคนมาดูคลาเรนซ์วิ่งแข่งเพื่อให้รู้ว่าพระคำแห่งปัญญาเป็นจริงหรือไม่

70 เด็กที่ยืนอย่างภาคภูมิ:

เพื่อนและศรัทธา

โดย เมลิสซา ฮาร์ท

72 คำตอบจากอัครสาวก: ศาสนจักรเรียก

ผู้สอนศาสนาอย่างไร

โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด

73 มุมคำถาม

เมื่อพ่อแม่เลี้ยงกัน ดินนัรู้สึกกังวลมากและเสียใจ ดินนัจะทำอะไรได้บ้าง

74 วีรบุรุษพระคัมภีร์มอรมอน:

แม่ทัพโมโรไนกล้าหาญ

75 ดินอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน:

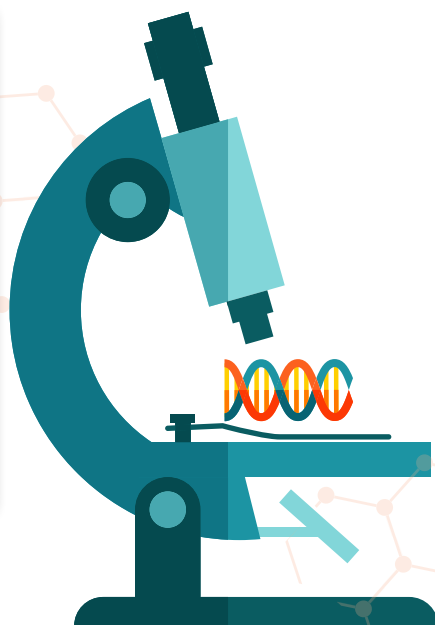
ธงของแม่ทัพโมโรไน

79 เพลง: เมื่อฟังเรื่องราวของเด็กผู้บุกเบิก

โดย เจนิซ แคปปี้ เพอร์รี่

ดูว่าท่านจะหาเล็โฮนาที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: คาทอมอนคืออะไร

54

กรกฎาคม 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 7

เลียวนา 13287 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, เฮเรีย บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ฮอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์: ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, คัลลิน เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. ริชเชลล์ บัลดาร์ดี, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์, เดวิด เอ. เบดเนอร์, เดวิด เอ. ลูค, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, เกรย์ซี อี. สตีเวนสัน, เคล จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบลยู, จิตติ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เจมส์ บี. มาร์ติน, แครอล เอฟ. แมคคองกี, ทิมมิก: ไบรอัน เค. แอชตัน, แรนดัลล์ เค. เบเนดิกต์, เคิร์ก เอ. การ์ดอน, เซอร์วิล เอ. เอสเพน, คริสโตเฟอร์ โกลด์สัน, คัลลาส ดี. โฮล์มส์, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: แมแกน เวอร์ธอฟ ลิทซ์

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาณี นิตทิ, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมททีว ดี. ฟัลด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์ กอนด์, จิลล์ แฮกเกิ้ล, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเกร์ก, อีริก บี. เมอร์คอกก์, โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, แจน ฟินโบว์, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์, มินดี แอนน์ เซล, พอล แวนเคนเบิร์ก, มาร์ซา วาติคสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกสัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทดด์ อาร์. ฟิเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ซี. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลด์ บอดด์, โรเบิร์ต ไชลด์, นูทา โจนส์, คอลลีน อิงค์ลีย์, เอริก บี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเฟิร์น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบลยู, โรบิสัน, เรเชลล์ สมิธ, เบรค เทียร์, เค. นีโคล วอลเคอร์

นักศึกษาศึกษาออกแบบ: เคลลี จอลด์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โกลเดคต์ เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บรีดจ์, จูลี เบร์เรตต์, เคที คันแกน,

ไบรอัน คัมเบลยู, กิกิ, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายด์ เทล แรฟเฟอร์ที่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคิร์ก เค. เซลจิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์นิม

เลียวนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครทูตศาสนิกในประเทศไทย 70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลียวนาของอัครทูตสาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนพหลโยธินใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งคืนฉบับและข้อบกพร่อง ทางออนไลน์ที่ liahona@lds.org ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลียวนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์ของมอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องนำทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม บัลแกเรีย กัมพูชา จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใช้งาน) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีรีบาตี เกาหลี สโลวีเนีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาลิตี ไทย ตูวาลู ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียวนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2016 Vol. 22 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้ต่อไปนี่คือตัวอย่างสองเรื่อง

“เหมือนหญิงม่ายชาวสะราฟัท: ปาฏิหาริย์เรื่องเงินบริจาคอาหาร” หน้า 24: ท่านอาจจะอ่านบทความนี้กับครอบครัวแล้วศึกษาเรื่องราวของหญิงม่ายชาวสะราฟัทใน 1 พงศกษัตริย์ 17 จากนั้นท่านอาจจะถามคำถามต่อไปนี้: การบริจาคอาหารเป็นพรแก่เราแต่ละคนและแก่ครอบครัวเราอย่างไร เงินบริจาคอาหารของเราจะเป็นพรแก่ใครบ้าง เราเห็นพระอะไรบ้างในบ้านของเราจากการบริจาคเงินบริจาคอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อมากขึ้น ท่านอาจจะสนทนาคำถามเป็นไปได้อีกของการบริจาคเงินบริจาคอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อมากขึ้นหรือวิธีอื่นที่ท่านกับครอบครัวจะช่วยคนยากจนและคนขัดสน

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลียวนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เชื่อมชม facebook.com/liahona.magazine (มีในภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) เพื่อหาแนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนวันอาทิตย์ และเนื้อหาที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กฎแห่งความบริสุทธิ์

ทางเพศ, 51

กล้าหาญ (ความ), 74, 75

การเรียก, 41

ครอบครัว, 7, 10, 66, 73, 76

ความบริสุทธิ์ทางเพศ, 51

ความรัก, 10, 44

คุณค่าส่วนบุคคล, 42

งานเผยแผ่ศาสนา, 40, 44,

58, 65, 70, 72

งานพระวิหาร, 32, 43, 50,

58, 66, 70

เงินบริจาคอาหาร, 24

ชุดใช้ (การ), 10

เชื้อเพลิง (การ), 80

เซมินารี, 58

เด็ก, 7, 30

ธรรมชาติแห่งสวรรค์, 7

บิดามารดา (การเป็น), 7,

28, 30

ประวัติครอบครัว, 42, 43, 58

ปาฏิหาริย์, 51

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 20

ผู้บุกเบิก, 4, 20, 79

แผนแห่งความรอด, 66

พระคำแห่งปัญญา, 52, 68

พระบิดาบนสวรรค์, 36

พระเยซูคริสต์, 4, 32, 60

พระวิญญาณบริสุทธิ์, 41

พันธสัญญา, 32, 36

เยาวชน, 28

แรงกดดันจากเพื่อนวัย

เดียวกัน, 52

วิทยาศาสตร์, 54

ศรัทธา, 4, 44

ศาสนพิธี, 32, 36, 43

ศีลระลึก, 36, 60, 64

ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 44,

48, 75

สวดอ้อนวอน (การ), 24,

48, 68

สอน (การ), 8, 12, 28, 30

เลี้ยว (การ), 4

อาหาร (การ), 24

โดย ประธาน
โรมัส เอส.
มอนสัน

แน่วแน่ต่อศรัทธา ของบรรพบุรุษของเรา

จอห์น ลินฟอร์ดอายุ 43 ปีเมื่อเขากับมาเรียภรรยา และลูกชายสามคนตัดสินใจออกจากบ้านในเมือง เกรฟลีย์ ประเทศอังกฤษเดินทางหลายพันไมล์ไป สมทบกับวิสุทธิชนในหุบเขาเกรทซอลท์เลค พวกเขาทั้ง บุตรชายคนที่สี่ซึ่งกำลังรับใช้งานเผยแผ่ไว้เบื้องหลัง ขายทรัพย์สินสมบัติ และเดินทางไปลิเวอร์พูลเพื่อลงเรือ *ธอร์นตัน*

การโดยสารเรือไปนิวยอร์กซิตี้แล้วขึ้นบกที่ไอโอวาไม่มีอะไรน่าตื่นเต้น แต่ความทุกข์ยากเดือดร้อนเริ่มขึ้นหลังจากครอบครัวลินฟอร์ดและวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนอื่นๆ ที่อยู่บนเรือ *ธอร์นตัน* ออกจากไอโอวาซิตี้เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 1856 ได้ไม่นาน พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของ คณะรถลากเจมส์ จี. วิลลิตที่ตระกำลังลำบาก

สภาพอากาศที่เลวร้ายและการเดินทางที่ตรากตรำทำให้หลายคนในคณะเจ็บป่วยและสิ้นชีวิต รวมทั้งจอห์น ในที่สุดเขาป่วยหนักและอ่อนแอมากจนต้องอยู่ในรถลากแล้วให้คนลากไป ตอนที่คณะรถลากมาถึงไวโอมิง อาการของเขาทรุดหนักแล้ว ทีมช่วยชีวิตจากซอลท์เลคซิตี้มาถึงวันที่ 21 ตุลาคมไม่กี่ชั่วโมงหลังจากการเดินทางในมรตัยของจอห์นสิ้นสุด เขาสิ้นชีวิตเช้าตรู่วันนั้นในใกล้ฝั่งแม่น้ำสวิตทอเทอร์

จอห์นเสียใจที่เขาแลกความสะดวกสบายกับการต่อสู้ดิ้นรน ความขาดแคลน และความทุกข์ยากของการพาครอบครัวไปไซออนหรือไม่

“ไม่เลย มาเรีย” เขาบอกภรรยาก่อนจะสิ้นใจ “ผมดีใจที่พวกเรามา ผมคงจะอยู่ไม่ถึงซอลท์เลค แต่คุณกับลูกๆ จะอยู่ และผมไม่เศร้าโศกเสียใจกับทั้งหมดที่เราประสบถ้า ลูกชายเราจะเจริญเติบโตและเลี้ยงดูครอบครัวของพวกเขาในไซออน”¹

มาเรียกับลูกชายเสร็จสิ้นการเดินทางของพวกเขา เมื่อมาเรียสิ้นชีวิตราว 30 ปีต่อมา เธอกับจอห์นทั้งมรดกแห่งศรัทธา การรับใช้ การอุทิศตน และการเสียสละไว้เบื้องหลัง

การเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือการเป็นผู้บุกเบิก เพราะนิยามของผู้บุกเบิกคือ “คนที่ไปก่อนเพื่อเตรียมหรือเปิดทางให้คนอื่นๆ เดินตาม”² และการเป็นผู้บุกเบิกคือการคุ้นเคยกับการเสียสละ ถึงแม้ไม่ได้ขอให้สมาชิกศาสนจักรออกจากบ้านเพื่อเดินทางไปไซออนอีก แต่บ่อยครั้งที่พวกเขาต้องทิ้งนิสัยเดิมๆ ขนบธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติมานาน และมีมิตรสหายที่รักใคร่ชอบพอบางคนตัดสินใจทิ้งสมาชิกครอบครัวที่ต่อต้านการเป็นสมาชิกศาสนจักรของพวกเขา ซึ่งสร้างความเจ็บปวดให้พวกเขาอย่างมาก แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายก้าวเดินไปข้างหน้า โดยสวดอ้อนวอนขอให้คนที่พวกเขารักเข้าใจและยอมรับ

เส้นทางของผู้บุกเบิกไม่ง่าย แต่เราเดินตามรอยเท้าของพระผู้บุกเบิกสูงสุด—แม้พระผู้ช่วยให้รอด—ผู้เสด็จไปล่วงหน้าโดยแสดงทางให้เราเดินตาม

ต้องอดทนเพื่อครอบครัวเธอและ
ศาสนจักร

ที่พิธีข้างหลุมศพเพื่อระลึกถึงมาเรีย
ในปี ค.ศ. 1937 เอ็ดเดอร์เจอร์จ
อัลเบิร์ต สมิธ (1870–1951) ถามลูก
หลานของเธอว่า “คุณจะทำเนิ่นชีวิต
แน่วแน่ต่อศรัทธาของบรรพชนของ
คุณหรือไม่ . . . คุณพยายามทำตนให้
คู่ควรกับการเสียสละทั้งหมดที่ [ท่าน
เหล่านั้น] ทำเพื่อคุณหรือไม่”⁷

ขณะที่เราหามายมั่นสร้างไซอันใน
ใจเราในบ้านเรา ในชุมชนของเรา
และในประเทศของเรา ขอให้เราจดจำ
ความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวและศรัทธา
อันแน่วแน่วของคนเหล่านั้นผู้สละ
ทั้งหมดเพื่อให้เราชื่นชมพรของ
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
ด้วยความหวังและคำสัญญาผ่าน
การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ■

อ้างอิง

1. ดู แอนดรูว์ ดี. โอลเซ็น, *The Price We Paid* (2006), 45–46, 136–37.
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary* (1971), “pioneer.”
3. ลูกา 18:22.
4. ยอห์น 14:6.
5. ยอห์น 7:37; ดู 3 นีไฟ 9:22 ด้วย.
6. “สิทธิชนมา,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 17.
7. ดู โอลเซ็น, *The Price We Paid*, 203–4.

พระองค์ทรงเชื่อเชื่อว่า “จงกลับมา
ติดตามเรา”³

พระองค์ทรงประกาศว่า “เราเป็น
ทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต”⁴

พระองค์ทรงเรียกให้ “มาหาเรา”⁵

ทางนั้นอาจจะยาก บางคนพบ
ว่ายากจะต้านการเย้ยหยันและความ
เห็นเชิงเหยียดหยามของคนโง่ที่
เยาะเย้ยความบริสุทธิ์ทางเพศ ความ
ซื่อสัตย์ และการเชื่อฟังพระบัญชา
ของพระผู้เป็นเจ้า ชาวโลกดูแคลนการ
ยึดมั่นหลักธรรมตลอดมา เมื่อโนอาห์
ได้รับบัญชาให้ต่อเรือ ประชาชนที่โง่
เขลามองดูฟ้าไร้เมฆแล้วดูถูกเหยียด
หยามและเหน็บแนม—จนฝนมา

บนทวีปอเมริกาหลายศตวรรษ
มาแล้ว ผู้คนสงสัยได้เถียง และไม่
เชื่อฟังจนกระทั่งเพลิงเผาผลาญ
เมืองเซราเฮมลา ดินกลบเมืองโมโร-
ไนฮาร์ และน้ำท่วมเมืองโมโรไน การ
เหน็บแนม การเย้ยหยัน การพูดจา
สามหาวหยาบคาย และบาปไม่มีอีก

ทั้งหมดถูกแทนที่ด้วยความเงียบบัน
ความมิดทึบ ความอดทนของพระ-
ผู้เป็นเจ้าหมดสิ้น ตารางเวลาของ
พระองค์สิ้นสุด

มาเรีย ลินฟอร์ดไม่เคยสูญเสีย
ศรัทธาแม้จะประสบการข่มเหงใน
อังกฤษ ความยากลำบากของการเดิน
ทางไปยัง “ที่พระเจ้า . . . เตรียมไว้”⁶
และการทดลองต่อจากนั้นที่เธอ

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจจะขอให้คนที่ท่านสอนนึกถึงคนในชีวิตพวกเขาที่ล่วงหน้าไป
ก่อนและเป็นผู้บุกเบิกสำหรับพวกเขา จากนั้นให้ถามว่าพวกเขาเคยเป็น
ผู้บุกเบิกและเตรียมทางให้คนอื่น ๆ เมื่อใด เชื่อเชิญให้พวกเขาไตร่ตรองช่วง
เวลาที่พวกเขาเคยเสียสละและเหตุใดการเสียสละนั้นจึงคุ้มค่า ท่านอาจจะ
ท้าทายให้พวกเขานับถึงปัจจัยพยานของตนเองเกี่ยวกับ “พระผู้บุกเบิก
สูงสุด” พระผู้ช่วยให้รอด

แนวแน่ต่อศรัทธาของพวกเขา

ประธานมอนสันเล่าเรื่องครอบครัวผู้บุกเบิกครอบครัวหนึ่งจากนั้นจึงอ้างคำพูดของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธที่ว่า “คุณจะดำเนินชีวิตแนวแน่ต่อศรัทธาของบรรพชนของคุณหรือไม่... คุณพยายามทำตนให้คู่ควรกับการเสียดสละทั้งหมดที่ [ท่านเหล่านั้น] ทำเพื่อคุณหรือไม่” ไม่ว่าท่านจะมีบรรพชนผู้บุกเบิกหรือเป็นสมาชิกรุ่นแรกของศาสนจักร ท่านมุ่งหมายจะให้แบบอย่างของศรัทธาเป็นแนวทางและความเข้มแข็งหรือไม่ต่อไปนี้เป็นวิธีที่ดีที่ท่านจะเริ่มทำได้

1. เขียนรายชื่อคนที่ท่านชื่นชม อาจจะเป็นสมาชิกครอบครัวของท่านเอง (อดีตหรือปัจจุบัน) เพื่อน ผู้นำศาสนจักร หรือคนในพระคัมภีร์
2. จดคุณสมบัติที่พวกเขามีและท่านชอบ คุณแม่ของท่านอดทนมากหรือไม่ เพื่อนของท่านอาจจะมีน้ำใจต่อคนอื่น ๆ บางทีท่านอาจจะชอบความกล้าหาญของแม่ทัพโมโรไน
3. เลือกคุณสมบัติอย่างหนึ่งจากรายการที่เขียนไว้และถามตัวท่านว่า “ฉันจะมีคุณสมบัตินี้ได้อย่างไร ฉันต้องทำอะไรจึงจะพัฒนาคุณสมบัตินี้ในชีวิตฉัน”
4. จดแผนของท่านเพื่อพัฒนาคุณสมบัตินี้และวางไว้ในที่ซึ่งท่านจะเห็นบ่อยๆ เพื่อเตือนให้ท่านนึกถึงเป้าหมายของท่าน

เด็ก

ท่านเป็นผู้บุกเบิกเช่นกัน!

ผู้บุกเบิกคือคนที่เตรียมทางให้ผู้อื่นเดินตาม วาดรูปหรือหาภาพถ่ายบรรพชนคนหนึ่งของท่าน ท่านพบเรื่องราวที่พวกเขาเตรียมทางให้ท่านเดินตามหรือไม่ เขียนสองวิธีที่ท่านสามารถเป็นผู้บุกเบิกในปัจจุบัน ท่านสามารถแบ่งปันแนวคิดของท่านที่การสังสรรค์ในครอบครัวครั้งต่อไป

สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์และตรวจสอบความก้าวหน้าของท่านเป็นประจำ เมื่อท่านรู้สึกว่าได้พัฒนาคุณสมบัตินี้มากพอแล้ว ท่านสามารถเลือกพัฒนาคุณสมบัตินี้ใหม่ได้

พึงระลึกว่าเมื่อเราพัฒนาคุณสมบัตินี้บางอย่างในตัวเรา เราไม่เพียงให้เกียรติศรัทธาของบรรพชนและการเสียดสละของพวกเขาเท่านั้น แต่เราสามารถเป็นอิทธิพลดีต่อคนรอบข้างได้ด้วย

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” จะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

ศักยภาพการเป็น บิดามารดาของเรา

“บุตรธิดาทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าจำเป็นต้องเกิดมาเป็นมนุษย์และมีโอกาสก้าวหน้าสู่ชีวิตนิรันดร์” เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอน “ตามจุดประสงค์สูงสุดของแผนแห่งความสุขอันสำคัญยิ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าสมบัติล้ำค่าที่สุดบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์คือบุตรธิดาของเราและลูกหลานของเรา”¹

เอ็ดเดอร์นีส แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “เราเชื่อในเรื่องครอบครัวและเราเชื่อในเรื่องบุตรธิดา...”

“... พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับ [อาดัมและเอวา] ว่าจะมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก’ [ปฐมกาล 1:28] ...

“ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ได้หลงลืมหรือละเลยพระบัญญัติข้อนี้”²

ถึงแม้เราทุกคนไม่ได้เป็นบิดามารดาในชีวิตนี้ แต่เราสามารถอบรม

เลี้ยงดูเด็กทุกวัยได้ เราได้รับพรของการเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระบิดาบนสวรรค์ เราประสบปีติและปัญหาท้าทายของการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวบนแผ่นดินโลก และสำหรับคนจำนวนมาก การเป็นบิดามารดาอวยพรพวกเขาในนิรันดร์ข้างหน้า

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

สดุดี 127:3; มัทธิว 18:3-5;
1 นิไฟ 7:1; โโมเสส 5:2-3

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

เรื่องจริง

“เสียงมากมายในโลกทุกวันนี้ลดความสำคัญของการมีบุตรหรือบอกให้ประวิงเวลาหรือจำกัดจำนวนบุตรในครอบครัว” เอ็ดเดอร์แอนเดอร์เซ็นกล่าว “บุตรสาวของข้าพเจ้าเพิ่งให้อ่านบล็อกในอินเทอร์เน็ตที่เขียนโดยมารดาชาวคริสต์ (ที่ไม่ใช่ศาสนาของเรา) ซึ่งมีลูกห้าคน เธอเขียนว่า ‘[โดยที่เติบโตใหญ่] ในวัฒนธรรมนี้ จึงยากที่จะเข้าใจมุมมองของพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการเป็นมารดา... ลูกถูกจัดอันดับให้อยู่ต่ำกว่าวิทยาลัย ต่ำกว่าการเดินทางไปทั่วโลก ต่ำกว่าการสามารถออกไปเที่ยวยามราตรี ต่ำกว่าการออกกำลังกายที่โรงยิม ต่ำกว่างานใดๆ ที่คุณมีหรือหวังว่าจะมี’ เธอเขียนเพิ่มเติมว่า ‘การเป็นมารดาไม่ใช่งานอดิเรก แต่เป็นการเรียก คุณอย่าสะสมลูกเพราะคุณเห็นว่าพวกเขาน่ารักกว่าแสดมป์ ลูกไม่ใช่สิ่งที่คุณต้องเจียดเวลา แต่พระผู้เป็นเจ้าประทานเวลาให้คุณเพื่อสิ่งนี้’”³

พิจารณาสิ่งนี้

ครอบครัวบนแผ่นดินโลกของเราเหมือนครอบครัวบนสวรรค์ของเราในด้านใด

อ้างอิง

1. ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, “The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, Nov. 1993, 72, 75.
2. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “บุตรธิดา,” เลียโฮนา, พ.ย. 2011, 34.
3. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “บุตรธิดา,” 34-35.

สนับสนุนเสรีภาพทางศาสนา

ผู้นำศาสนจักรเน้นย้ำว่าคนทุกชาติควรช่วยกันส่งเสริมเสรีภาพทางศาสนา

“สมาชิกศาสนจักรหลายล้านสร้างไมตรีจิตในหมู่คนทุกความเชื่อทางศาสนา ทุกแนวคิดทางการเมือง และทุกเชื้อชาติ” ประธานบิชอป เอฟ. ออคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวที่การประชุมนานาชาติคณะด้านศาสนาจอห์น เอ. วิตซ์โซที่มหาวิทยาลัยเซาเธิร์น แคลิฟอร์เนียในลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาในเดือนเมษายน ค.ศ. 2015

“การพยายามทิ้งประเพณีของความไม่เชื่อใจและความใจแคบและมองอีกคนหนึ่งด้วยตาดวงใหม่จริงๆ—มองกันไม่ใช่เหมือนเป็นคนต่างดาวต่าง

แดนหรือปฏิบัติแต่เหมือนเป็นผู้ร่วมทาง พี่น้องชายหญิง และบุตรธิดาของพระเจ้า—เป็นเรื่องท้าทายที่สุดเรื่องหนึ่งขณะเดียวกันก็เป็นประสบการณ์ที่ให้ผลคุ้มค่าและสูงส่งที่สุดของการดำรงอยู่ของมนุษย์เรา” ประธานออคท์ดอร์ฟกล่าว คำขอร้องของท่านให้เคารพและเข้าใจกันเป็นหนึ่งในคำขอร้องเมื่อเร็วๆ นี้จากศาสนาพยากรณ์และอัครสาวก

“ไม่ควรมีความกระหายสงครามระหว่างศาสนากับรัฐบาล” เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวที่การประชุมศาลเจ้าหน้าที่ศาลที่ Congregation B'nai Israel ในเมืองแซคราเมนโต รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาใน

เดือนตุลาคม ค.ศ. 2015 “เราทุกคนล้วนสูญเสียเมื่อบรรยากาศของความโกรธหรือความเป็นอริหรือความขัดแย้งแพร่ไปทั่ว” ท่านกล่าว

“รัฐบาลและกฎหมายของพวกเขาสามารถให้ความคุ้มครองที่จำเป็นแก่ผู้เชื่อ องค์กรศาสนา และกิจกรรมของพวกเขา” ท่านกล่าว โดยตั้งข้อสังเกตว่าหลักธรรม คำสอน และองค์กรศาสนา “สามารถช่วยสร้างสภาพซึ่งกฎหมายมหาชน สถาบันการปกครอง และพลเมืองสามารถเจริญรุ่งเรืองได้” ทั้งนี้เพื่อทุกคนจะสามารถ “อาศัยอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข ความปรองดอง และความสงบ”

เอ็ดเดอร์โอ๊คส์พูดเกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนาเช่นกัน ณ ที่ชุมนุมแห่งหนึ่งในอาร์เจนตินา (ดู “ข่าวศาสนจักร,” เลียวไฮนา, ม.ค. 2016, 16)

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองปราศรัยกับ All-Party Parliamentary Group on Foreign Affairs ใน House of Lords ที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2015 “โดยอาศัยคุณค่าลึกซึ้งที่สุดของบุคคล” ท่านกล่าว “ศาสนาและองค์กรศาสนามีความสามารถพิเศษในการจูงใจผู้คนและขณะเดียวกันก็ปลูกฝังเจตคติของการให้อภัย ความปรองดอง และความตั้งใจทำให้เกิดแบบอย่างอันดีเลิศในชีวิตส่วนตัวและในสังคมอีกครั้ง”

“เสรีภาพทางศาสนาเป็นศิลามุมเอกของสันติภาพในโลกที่มีปรัชญาซึ่งดีชิงเด่นกันมากมาย” เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองบอกกลุ่ม

การประชุมกับกลุ่มรัฐสภาในลอนดอน ประเทศอังกฤษ เอ็ดเดอร์ฮอลล์แลนด์กล่าวว่าคนเคร่งศาสนาไม่มีผลกดดันสังคม

↑
 ที่การประชุมทางศาสนาในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา
 ↓
 เอ็ดเดอร์ไอ้ก็สขอให้มีภาพระหว่างศาสนจักรกับรัฐ

ที่การประชุมของคณบดีศาสนาใน
 บราซิล เอ็ดเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันกล่าว
 ว่า “เสรีภาพทางศาสนาเป็นคัมภีร์
 ของสันติภาพ”

ประธานอัครทูตกับแฮร์เรียต
 ภรรยาท่านพบปะสนทนากับผู้นำ
 ศาสนาในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เอ็ดเดอร์รัสแบนด์แนะนำ
 นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็
 ให้ทำตามคำสอนของพระคริสต์
 ก็รักดังที่พระองค์ทรงรัก

ศาสนาต่างๆ ที่มีสยิดบราซิลในเซา
 เปาลู บราซิล เดือนเมษายน ค.ศ.
 2015 ท่านพูดเป็นภาษาโปรตุเกสกับ
 ผู้ฟังที่มีทั้งมุสลิม คาทอลิก แอดเวน-
 ทิสต์ ยิว อีแวนเจลิคอล วิสุทธิชน
 ยุคสุดท้าย คนพื้นบ้านที่เป็นผู้นำทาง
 จิตวิญญาณ คนที่ไม่นับถือศาสนา
 ใด และคนอื่นๆ ในช่วงงานฉลองการ
 สันติสนุนเสรีภาพทางศาสนาของ
 ชาติ “ขอให้เราแสวงหาสันติภาพ”
 ท่านกล่าว “โดยช่วยกันปกป้อง
 คัมภีร์ของอิสราเอลของคณทั้งปวงใน
 การนับถือศาสนาและแสดงให้เห็น
 ความเชื่อตามการเลือกของคณ ไม่ว่า
 โดยส่วนตัวหรือในชุมชนกับผู้อื่น ที่
 บ้านหรือต่างแดน ในที่สาธารณะหรือ
 ที่โรงเรียน และในการนมัสการ การ
 สังเกต การปฏิบัติ และการสอน”

“ผู้นับถือศาสนาต้องอยู่แนวหน้า
 ในการปกป้องเสรีภาพทางศาสนา—
 เสรีภาพซึ่งก่อให้เกิดเสรีภาพที่จำเป็น
 อีกมากมาย” เอ็ดเดอร์ควอนทิน

แอล. คุณแห่งโคเวิร์ธอัครสาวกสิบสอง
 กล่าวเมื่อบรรยายเรื่องเสรีภาพทาง
 ศาสนาประจำปีมหาวิทยาลัยนอร์-
 เตอร์เดม ออสเตอร์เลียในเมืองซิดนีย์
 ออสเตอร์เลียเมื่อเดือนพฤษภาคม
 ค.ศ. 2015 “เราต้องไม่เพียงคุ้มครอง
 ความสามารถในการนับถือศาสนาของ
 เราเท่านั้นแต่คุ้มครองสิทธิของแต่ละ
 ศาสนาในการปฏิบัติหลักคำสอนและ
 กฎของคณด้วย” ท่านกล่าว

เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. รัสแบนด์
 แห่งโคเวิร์ธอัครสาวกสิบสองรับใช้เป็น
 ประธานอาวุโสของสาวกเจ็ดสิบเมื่อ
 ท่านพูดกับนักศึกษาที่มหาวิทยาลัย
 บริคัม ยังก็ในเมืองโพรว รัฐยูทาห์
 สหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนกันยายน
 ค.ศ. 2015

“บางคนในกลุ่มอายุเท่าท่านสงสัย
 ว่าเหตุใดกลุ่มศาสนาจึงข้องเกี่ยวกับ
 การเมือง และพวกเขามักจะสงสัย
 เจตนาของคณเคร่งศาสนาเมื่อพวก
 เขาเกี่ยวข้องกับการเมือง”

ท่านกล่าว กลุ่มคนที่รู้สึว่าศาสนาไม่
 ควรมีบทบาทในเรื่องการเมืองพากัน
 ส่งเสียงดังมากขึ้นในช่วงปีหลังๆ ก่อให้เกิด
 “อันตรายของการสร้างอีกชนชั้น
 หนึ่งที่ตกเป็นเหยื่อ นั่นคือ คณนับถือ
 ศาสนา เช่นท่านและข้าพเจ้า”

เอ็ดเดอร์รัสแบนด์บอกนักศึกษา
 ว่าโลกต้องการให้คณรุ่นพวกเขามี
 ส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้นในเรื่องนี้ “เรา
 ต้องการความเข้าใจตามธรรมชาติของ
 คณรุ่นท่านในเรื่องความเห็นอกเห็นใจ
 ความเคารพ และความยุติธรรม เรา
 ต้องการการมองโลกในแง่ดีของท่าน
 และความตั้งใจแน่วแน่ของท่านว่าจะ
 แก้ไขปัญหาสังคมที่ซับซ้อนเหล่านี้
 ท่านกล่าวว่า คำตอบคือต้องเริ่มจาก
 พระบัญญัติของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า
 “เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็
 จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น
 13:34) ■

ดูข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของศาสนจักร
 เพิ่มเติมที่ news.lds.org

รักคนที่มีค่านิยมต่างจากเรา

สงวนนาม

ดิฉันพยายามเลี้ยงดูลูกๆ ให้มีค่านิยมสูงทางศีลธรรม แต่เมื่อ
ค้นแบบคนหนึ่งของพวกเขาเลือกผิด ดิฉันสงสัยว่าทุกอย่างที่พร่ำ
สอนพวกเขาจะสูญเปล่าหรือไม่

จानी (นามสมมติ) น้องสะใภ้
ของดิฉันเติบโตในพระกิตติคุณ
และเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์มากของ
ศาสนจักร หลังจากการแต่งงานในพระ
วิหารที่ดูเผินๆ เหมือนมีความสุขสัน
สุดลง คนในชุมชนเล็กๆ ของเธอเริ่ม
แพร่ข่าวลือและตัดสินเธอ เธอทำตัว
เหินห่างจากเพื่อนๆ และในที่สุดก็เหิน
ห่างจากศาสนจักร

เธอเริ่มออกเดทกับแอนดี้ชายหนุ่ม
ที่ไม่นานก็ย้ายเข้ามาอยู่กับเธอ ดิฉัน
กังวลไม่ทราบจะบอกลูกๆ ว่าอย่างไร
ลูกสาวสามคนของดิฉันรักคุณน้าจानी
ของพวกเขาไม่เพียงสนิทกับครอบครัว
เรามากเท่านั้น แต่เธอเป็นครูสอน
เด่นร้ายของพวกเขาด้วย เพราะเหตุนี้
พวกเขาจึงพบเธอสัปดาห์ละหลาย
ครั้ง

เป็นเวลาหลายเดือนที่พวกเขาคิด
ว่าแอนดี้แะเวเรียนมาบ่อยมาก แต่ใน
ที่สุดก็ต้องบอกพวกเขาว่าจानीกับ
แอนดี้อยู่ด้วยกัน ดิฉันอธิบายว่าการ
เลือกที่พวกเขาทำเป็นบาปร้ายแรง
ดูเหมือนลูกสาวของดิฉันจะเข้าใจ
เราสนทนาเรื่องราวดีๆ เกี่ยวกับความ
สำคัญของการดำเนินชีวิตตาม
หลักธรรมพระกิตติคุณ

แต่แล้วก็เกิดเรื่องน่าตกใจ จानी
ประกาศอย่างมีความสุขกับครอบครัว
ว่าเธอกับแอนดี้กำลังจะมีลูก ดิฉัน
กังวลอีกครั้งไม่ทราบว่าจะมีผล
ต่อลูกๆ ของดิฉันอย่างไร พวกเขา
ตระหนักหรือไม่ว่านี่ไม่ใช่วิธีที่พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้นำบุตร
ธิดาของพระองค์มาแผ่แผ่นดินโลก ถ้า
พวกเขารับรู้สถานการณ์นี้ พวกเขาจะ
คิดว่าเป็นเรื่องยอมรับได้หรือเป็นเรื่อง
ปกติหรือไม่

ดิฉันกลัดกลุ้มนานหลายสัปดาห์
ไม่อยากบอกข่าวลือนี้กับลูกๆ
เดือนต่อมาจानीกับแอนดี้ตัดสินใจ
แต่งงาน ทำไมพวกเขาไม่รอ
ประกาศการตั้งครรภ์หลังจากแต่ง
งานแล้ว

ความไม่พอใจของดิฉันเดือดพล่าน
ดิฉันจะรักจानीแต่ไม่รักสิ่งที่เธอ
ทำได้อย่างไร ดิฉันจะสอนให้ลูกๆ รัก
คุณน้าของพวกเขาแต่ไม่รักสิ่งที่เธอ
เลือกทำได้อย่างไร

ยึดมั่นศีลธรรม

“ขันติธรรมและความเคารพที่เรามีต่อผู้อื่นและความเชื่อของพวก
เรามีได้ทำให้เราเลิกยึดมั่นศีลธรรมที่เราเข้าใจและพันธสัญญาที่
เราทำ . . . เราต้องยืนหยัดสนับสนุนความจริง แม้ขณะที่เราใช้ขันติ
ธรรมและเคารพความเชื่อตลอดจนความคิดที่แตกต่างจากเรา รวม
ไปถึงเคารพคนที่ยึดถือสิ่งเหล่านั้นด้วย . . .

“ในการทำงานด้วยกัน กับบุตรธิดาและคนอื่นๆ ที่เรามีหน้าที่สอน หน้าที่ของเราต่อ
ความจริงมีความสำคัญสูงสุด แน่แน่นอนว่าความพยายามในการสอนจะเกิดผลผ่านสิทธิ์
เสรีของผู้อื่นเท่านั้น ดังนั้นเราต้องสอนด้วยความรัก ความอดทน และการชักชวน”

เอ็ดเวิร์ดอัลลิส เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “สร้างสมดุลศีลธรรมและขันติธรรม,”
เลียวไฮนา, ก.พ. 2013, 32, 33

ดิฉันจะสอนให้ลูกๆ รักคุณน้าของพวกเขาแต่ไม่รักสิ่งที่เธอเลือกทำได้อย่างไร

วันหนึ่งน้องสาวของดิฉันบอกว่า หญิงสาวคนหนึ่งในวอร์ดของเธอตั้ง ครรภ์ หญิงสาวคนนี้ยังไปโบสถ์และ ดูเหมือนจะมีความสุขและตื่นเต้น กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตเธอ หญิงสาวคนอื่นๆ สับสนกับท่าทีที่ดู เหมือนไม่สนใจใยดีของเธอเกี่ยวกับ สถานการณ์นี้

แต่น้องสาวของดิฉันที่เป็นผู้เยี่ยม สอนคุณแม่หญิงสาวคนนี้ทราบว่ ลูกสาวของเธอนอนร้องไห้จนหลับ ไปแทบทุกคืนเพราะทุกขใจกับการ เลือกที่ทำให้เธอต้องตกอยู่ในสภาพ กลืนไม่เข้าคายไม่ออกดังกล่าว หลัง จากثمانอยู่หลายสัปดาห์ หญิงสาว ตัดสินใจว่าเธอจะเศร้าโศกเสียใจกับ การกระทำของเธอต่อไป หรือเธอจะ ก้าวไปข้างหน้าและมีความสุข เพราะ การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ของพระคริสต์ เธอจึงยอมรับผลการ

ตัดสินใจของเธอและสะอาดอีกครั้ง ผ่านการกลับใจ

ดิฉันสงสัยว่าจານีผ่านเรื่องราวบาง อย่างคล้ายกันหรือไม่ เธอเสียใจกับ การเลือกของเธอแต่ยอมรับผลที่ไม่ สามารถเปลี่ยนได้และตัดสินใจก้าวไป ข้างหน้าหรือไม่

ดิฉันรู้สึกเสียดายใจที่ตัดสินใจอย่าง รุนแรง และที่ดิฉันไม่สามารถรักอย่าง ที่พระเยซูคริสต์ทรงคาดหวังให้เรารัก ขณะไคร่ครวญพระชนม์ชีพของพระ ผู้ช่วยให้รอด ดิฉันจำได้ว่าพระองค์ ทรงหาวิธีช่วยคนบาปเสมอ โดยทรง สอนพวกเขาผ่านพระวจนะและแบบ อย่างของพระองค์ และทรงรักพวก เขา ความรักนี้ทำให้ใจอ่อนลงและ เปลี่ยนผู้คน

ดิฉันตระหนักว่าบอยเหลือเกิน ที่ดิฉันรักผู้คนตราบใดที่พวกเขาทำ อย่างที่ดิฉันคิดว่าควรทำ แต่ทันทีที่

พวกเขาทำผิด ดิฉันกล่าวโทษพวก เขาในใจ ดิฉันช่างเป็นคนหน้าซื่อ ใจคอดะไรเช่นนั้น! ดิฉันตระหนักว่ ดิฉันต้องกลับใจ ดิฉันต้องเรียนรู้ที่จะ รักคนบาปโดยไม่เห็นชอบกับบาป ในที่สุดดิฉันก็หายโกรธจານีและรัก เธอจริงๆ ได้อีกครั้ง

ดิฉันสนทนาเรื่องราวดีๆ ดีกับลูก อีกครั้ง ดิฉันเน้นความสำคัญของการ แต่งงานก่อนมีบุตร เราสามารถ ตั้งตารางการเกิดของทารกคนใหม่ใน ครอบครั้ว เราทุกคนต้องการให้กำลังใจจານีและมีส่วนในช่วงเวลาพิเศษ นี้ของชีวิตเธอ ลูกๆ ของดิฉันรับรู้ว่ คุณน้าจານีทำผิด แต่พวกเขายังรัก เธอกับคุณน้าแอนดี และหวังว่าสักวัน หนึ่งครอบครัวที่น่ารักของทั้งสองจะ ตัดสินใจกลับเข้ามาในอ้อมพระพาหุ ของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ที่ รอคอยพวกเขา ■

ความแตกต่างที่เกิดขึ้น จากสภาครู

ความคิดเห็นอย่างหนึ่งในการประชุมสภาครูเปลี่ยนไปมากกว่าการสอนของดิฉัน

การประชุมสภาครูช่วยแซนดรา แคทเทล (กลาง) ปรับปรุงความสามารถในการสอนของเธอ

โดย แซนดรา แคทเทล

ดิฉันมีอายุมากแล้ว ดังนั้นเมื่อดิฉันได้รับเรียกให้สอนเยาวชนหญิง ดิฉันคิดว่า “คุณพระช่วย ดิฉันสงสัยว่าพวกเขาเรียกดิฉันทำไม”

ดิฉันพยายามอย่างมากในการเตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของเยาวชนหญิง ดิฉันหวังว่าพวกเธอจะเต็มใจแบ่งปันสิ่งที่พวกเธอเรียนรู้และทำจากบทเรียนระหว่างสัปดาห์ แต่คำถามของดิฉันมักจะได้รับแต่ความเงียบ

ในการประชุมสภาครูครั้งแรกของวอร์ดเรา มีครูคนหนึ่งพูดว่าเธอพบว่าการสื่อสารกับเยาวชนระหว่างบทเรียนเป็นเรื่องยากเช่นกัน ครูอีกคนหนึ่งในการประชุมพูดว่า “คุณ

ปล่อยให้เงียบบ้างก็ได้นะ” บางครั้งคนต้องการเวลาสักเล็กน้อยเพื่อใคร่ครวญคำถามก่อนตอบ

ความคิดเห็นนั้นในการประชุมสภาครูสร้างความแตกต่างไม่เพียงวิธีที่ดิฉันสอนแต่กับนักเรียนของดิฉันด้วยเช่นกัน ดิฉันนึกถึงเรื่องนี้บ่อยๆ ในบทเรียนเยาวชนหญิงของดิฉันครั้งต่อไป ดิฉันขอให้ชั้นเรียนแบ่งปันหลักธรรมพระกิตติคุณที่พวกเธอประยุกต์ใช้ระหว่างสัปดาห์ มีแต่ความเงียบเหมือนเดิม แต่แทนที่จะรีบทำลายความเงียบ ดิฉันนึกถึงการสนทนาในสภาครูของเราและพูดเรียบๆ ว่า “ไม่ต้องรีบร้อน”

เหตุใดจึงมีการประชุมสภาครู

เพราะเราทุกคนคือบุตรธิดาของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า ทุกคนที่เต็มใจเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณสามารถเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ของเรามากขึ้นได้ ครูมีบทบาทสำคัญในวิธีที่เราเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

เพื่อเป็นการช่วยครู ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองได้เชื่อเชิญให้วอร์ดและสาขาต่างๆ ทั่วศาสนจักรจัดการประชุมสภาครู การประชุมที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกเดือนนี้จะช่วยให้ครูและผู้นำเรียนรู้ด้วยกันขณะที่พวกเขาแบ่งปันแนวคิดเกี่ยวกับการสอน การประชุมเหล่านี้เป็นเรื่องใหม่ แต่ได้ส่งผลในทางบวกมาแล้ว ทั้งฝ่ายครูและผู้เรียน ต่อไปนี้คือความคิดเห็นจากสมาชิกที่ชื่นชมและชื่นชมชอบการประชุมสภาครู

- “การมีระบบให้ความสนับสนุนนั้นทำให้ฉันเข้มแข็ง บางครั้งในฐานะครู เรา รู้สึกว่าการสอนเป็นงานของคนคนเดียว แต่สิ่งนั้นเปลี่ยนไปเมื่อมีสภาและพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแบ่งปันประเด็นปัญหา ความคิด ความรู้สึก และได้รับความคิดเห็นจากกลุ่มที่เข้าใจการเรียก” —เพรสตัน สเตรทพอร์ต
- “การประชุมสภาครูช่วยให้ฉันตระหนักในเหตุผลสำคัญที่ฉันพยายามสนับสนุนการเรียนรู้” —มาร์ก เร็ด ทูเอลเลอร์

- “ผมชื่นชมชอบการได้รับแนวคิดที่ครูจะเรียนรู้วิธี ‘สอนผู้คน’ ให้ดีขึ้นแทนที่จะ ‘สอนชั้นเรียน’ —ริชาร์ด แพตตี
- “การสนทนาถึงวิธีปรับปรุงการถามคำถามและการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมมากขึ้นนั้นมีประโยชน์อย่างยิ่ง การได้พูดถึงความสำเร็จและความผิดหวังให้ข้อคิดกับผมเช่นกัน.” —เค็น ชันเนนเบิร์ก
- “สถานี่ช่วยพัฒนาทักษะการสอนซึ่งจะทำให้เราเป็นครูที่ดีขึ้น ถ้าคุณเป็นครูที่มีทักษะมากขึ้น ทุกคนในชั้นเรียนของคุณจะได้รับประโยชน์ ขณะที่อยู่ในสภาครู ผมรู้สึกว่าคุณกำลังเติบโตทางวิญญาณเช่นกัน” —เบรนท์ เนลสัน
- “เป็นเรื่องน่ายินดีที่จะให้ความคิดของดิฉันเปิดกว้างมากขึ้นเพื่อรับทักษะการสอนที่ปรับปรุงแล้ว” —คามิลล์ ฟรังก์

เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการประชุมสภาครูและ การสอน ในวิธีของพระเจ้าช่วยให้อวด เชื่อมชมได้ที่ teaching.lds.org

วินาทีที่ดิฉันพูดคำนั้น การสนทนาเริ่มพรุ่งพรู เยาวชนหญิงเริ่มเปิดใจและพวกเขอบ่งปันประสบการณ์ที่อ่อนโยน โดยฉับพลันนั้นดิฉันอยากจะขอบคุณครูที่ให้ความคิดเห็นเรียบง่ายในการประชุมสภาครูเกี่ยวกับความเจ็บปวดดิฉันประหลาดใจที่การปฏิบัติหลักธรรมเพียงหนึ่งเดียวนั้นสร้างความแตกต่างอย่างมากและรวดเร็วอะไรเช่นนั้น

แต่ดิฉันไม่รู้จนต่อมาว่ามีความแตกต่างอย่างมากและหลักธรรมอื่นๆ ที่ดิฉันเรียนรู้กำลังสร้างความแตกต่าง หลังเลิกโบสถ์คุณแม่ของเยาวชนหญิงคนหนึ่งบอกดิฉันว่าลูกสาวของเธอบอกว่าเธอรู้ว่าดิฉันได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า

ดิฉันไม่สามารถบอกคุณได้ว่าการที่ได้ยินความคิดเห็นนั้นมีความพิเศษต่อดิฉันมากเพียงใด ดิฉันกำลังคิดว่า “ดิฉันสอนอะไรให้เยาวชนหญิงเหล่านี้บ้าง” แต่ดิฉันต้องสอนบางอย่างแก่พวกเธอแน่นอน ดิฉันได้รับเรียกมาโดยมีจุดประสงค์ และการประชุมสภาครูช่วยดิฉันทำให้จุดประสงค์นั้นเกิดสัมฤทธิ์ผล ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในสกอตแลนด์

เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีที่ท่านสามารถช่วยเปลี่ยนชีวิตโดยเปลี่ยนวิธีที่ท่านสอน เชื่อมชมได้ที่ teaching.lds.org

เอลเดอร์ เดล จี. เรนลันด์ ผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง

โดย เอลเดอร์เคเวนทิน แอล. คุก
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

หน้าตรงข้าม: เอลเดอร์เรน-
ลันด์กับพี่ชายและน้องสาว
(อนิตา ลินดา และเกรีย)
เติบโตในยูทาห์ พูดภาษา
สเปน อเคและมาเรียนา
บิดามารดาของพวกเขาทำนา
ย้ายจากสเปนมายูทาห์ในปี
ค.ศ. 1950 เพื่อรับการฝึก
ในพระวิหารเพราะเวลานั้น
ไม่มีพระวิหารในสเปน-
ดินเวียหรือยุโรป ขวา:
เอลเดอร์และซิสเตอร์เรน-
ลันด์กับแอชลีย์บุตรสาว
อาศัยอยู่ในเมืองบอลทิมอร์
รัฐแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา
หกปี ท่านเรียนจบแพทย์
เฉพาะทางที่นั่นและเป็น
แพทย์โรคหัวใจที่โรง
พยาบาลจอห์นส์ ฮอปกินส์
ส่วนเธอเรียนนิติศาสตร์ที่
มหาวิทยาลัยแห่งแมริแลนด์

ชีวิตคงไม่ยุ่งเกินไปกว่านี้อีกแล้ว
สำหรับเดลและรูธ เรนลันด์ ทั้งสอง
อายุยี่สิบปลายๆ อาศัยอยู่ในเมือง
บอลทิมอร์ รัฐแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา
เดลเรียนจบแพทยศาสตรบัณฑิตที่มหาวิทยาลัย
แห่งรัฐยูทาห์ ทำานกับรุธย้ายข้ามประเทศ
มาเรียนแพทย์เฉพาะทางที่โรงเรียนแพทย์
จอห์นส์ ฮอปกินส์ซึ่งเป็นการเรียนที่เรียก
เรื่องเวลามากและมีเกียรติ พวกเขาทำานมีบุตร
สาวตัวน้อยน่ารักชื่อแอชลีย์ รุธภรรยาที่รัก
ของท่านกำลังรับการบำบัดมะเร็ง และเดล
ยอมรับการเรียกให้รับใช้เป็นอธิการอย่าง
เชื่อฟัง

เมื่อไปเยี่ยมสมาชิกวอร์ด บางครั้งเดล
พาแอชลีย์ไปด้วย วันหนึ่งพวกเขาไปเยี่ยม
สมาชิกที่แข็งแรงขึ้นน้อยคนหนึ่ง “ผมรู้ว่าไม่มี
ใครสามารถเบือนหน้าหนีลูกสาวน่ารักคนนี้ที่
อยู่ข้างๆ ผมได้” เอลเดอร์เรนลันด์ ท่านเคาะ
ประตูบ้านของชายคนหนึ่งซึ่งเคย
ไล่ที่ปรึกษาของอธิการเรนลันด์
อย่างรุนแรงมาแล้ว

เมื่อชายคนนั้นเปิดประตู
เขาตัวใหญ่มากจนคับประตู
เขาจ้องมองอธิการ
เรนลันด์ แอชลีย์
วัยสี่ขวบพูด
โพล่งออกมาว่า

“เราจะเข้าไปข้างในได้ไหมคะหรือว่าไงคะ”

นำแปลกที่ชายคนนั้นตอบว่า “คิดว่าได้นะ
เข้ามาสิ”

เมื่อพวกเขานั่งในบ้าน ชายคนนั้นบอก
อธิการเรนลันด์ว่าเขาไม่เชื่อว่าศาสนจักรนี้จริง
และไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์ด้วย เขายังคง
พูดอย่างขุ่นเคืองขณะแอชลีย์เล่นของเล่น
ในที่สุดเธอก็ลุกจากเก้าอี้ เอามือป้องหูบิดา
และกระซิบดังๆ ว่า “คุณพ่อคะ บอกความ
จริงกับเขาสิคะ”

เขาทำตามนั้น อธิการเรนลันด์แสดง
ประจักษ์พยานกับชายดังกล่าว ท่านจำได้
ว่า “ท่าทีของชายคนนั้นอ่อนลง และ
พระวิญญาณเข้ามาในบ้านของเขา”

บัดนี้ ในฐานะสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบ
สอง อธิการเรนลันด์มีโอกาสบอกความจริง
กับคนทั้งโลก (ดูคพ. 107:23) “ปีติใหญ่
หลวงที่สุดที่เกิดขึ้น” อธิการเรนลันด์กล่าว
“กำลังช่วยนำการชดใช้ของพระคริสต์เข้ามา
ในชีวิตคนทุกหนแห่ง ข้าพเจ้าคิดว่าการ
เรียกนี้เปิดโอกาสให้ทำ

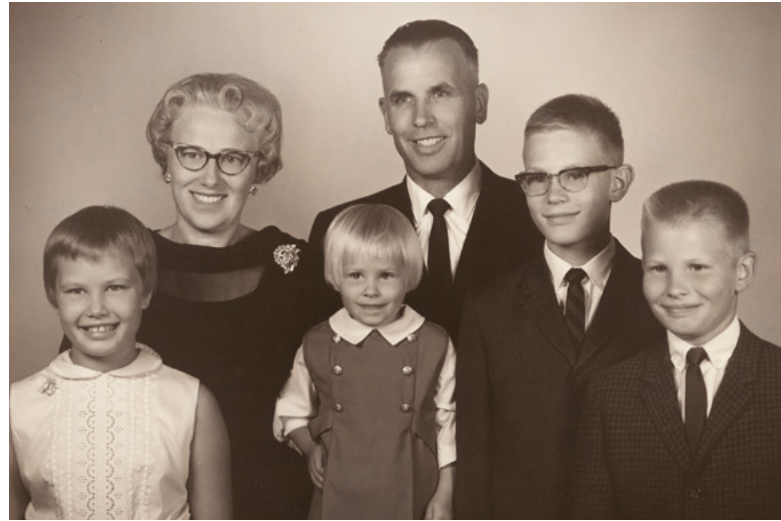
เช่นนั้นได้ในฐานะ
พยานของ
พระคริสต์ต่อคน
ทั้งโลกในระดับที่
ใหญ่ขึ้น หลาย
แห่งมากขึ้น”

1955) ทั้งคู่จึงมาอยู่ที่นี่เพื่อจะรับการฝึกในพระวิหาร
ซอลท์เลค

ลินดา ซี. มูเรอร์น้องสาวที่อายุน้อยกว่าเอลเดอร์
เรนลันด์เจ็ดปีกล่าวว่าขณะเด็กๆ ทั้งสี่คนอายุมากขึ้น “พวก
เขาทราบดีว่าบิดามารดาของพวกเขาน่าทึ่งและเปี่ยมด้วย
ศรัทธามากเหลือเกินเมื่อพวกเขาย้ายถิ่นฐานไปที่ไม่มี

การอบรมเลี้ยงดูแบบชาว สแกนดิเนเวีย

เดล กันนาร์ เรนลันด์
เกิดในซอลท์เลคซิตี รัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 13
พฤศจิกายน ค.ศ. 1952 ท่าน
กับพี่น้องโตมากับการพูดภาษา
สวีเดน มาเรียนา แอนเดอร์สซัน
มารดาของพวกท่านมาจาก
สวีเดน และแมทส์ อเค เรนลันด์
บิดาของพวกท่านมาจากเมืองที่
พูดภาษาสวีเดนทางตะวันตกของ
ฟินแลนด์ พวกท่านอพยพจาก
สวีเดนมาอยู่ที่นี่ในปี ค.ศ. 1950

บิดามารดาของเดลพบกันที่โบสถ์ในสตอกโฮล์ม หลัง
จากตัดสินใจแต่งงานกัน พวกท่านตั้งใจว่าจะแต่งงานใน
พระวิหารเท่านั้น เพราะไม่มีพระวิหารในยุโรปเวลานั้น
(พระวิหารเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์ได้รับการอุทิศในปี ค.ศ.

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและมีความช่วยเหลืออย่างมาก
เพื่อจะได้รับพรของพระกิตติคุณและแต่งงานใน
พระวิหาร”

เมื่อเดลอายุ 11 ขวบ บิดาของท่านซึ่งเป็นช่างไม้และ
ช่างก่อสร้างฝีมือดีได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาตาม
การก่อสร้างในสวีเดนสามปี ครอบครัวใช้เวลาในนั้นในเมือง
เฮลซิงกิ ฟินแลนด์ และเมืองกอเทนเบิร์ก สวีเดน พวก
ท่านเข้าร่วมการประชุมในสาขาเล็กๆ ของศาสนจักร และ
หลายๆ เข้าโรงเรียนรัฐบาลของสวีเดน อนิตา เอ็ม. เรนลันด์
น้องสาวที่อายุน้อยกว่าเดลหนึ่งปีจำความยุ่งยากอย่างหนึ่ง
ในการย้ายครั้งนั้นว่า “ตอนแรกเราตกใจมากเพราะถึงแม้จะ
พูดภาษาสวีเดนที่บ้าน แต่เราไม่รู้ไวยากรณ์หรือตัวสะกด
ของภาษานั้น”

สมัยยังเด็กเดลมีประสบการณ์ที่ทำให้ประจักษ์พยาน
เข้มแข็งขึ้นหลังจากอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ประธานคณะ
เผยแผ่ในสวีเดนเชื้อเชียวเยวชนชายฐานะปุโรหิตแห่ง
อาโรนให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ด้วยเหตุนี้แกเรียฟชาย
ของเดลซึ่งเวลานั้นอายุ 12 ขวบจึงยอมรับคำท้าทาย เดล

กับภรรยาและบุตรสาว (บน) เอ็ดเดอร์เรนลันด์ พูดถึงการประชุมประวัติ ครอบครัว RootsTech 2016 ในซอลท์เลคซิตี หน้า ตรงข้าม: แต่งงานใน พระวิหารซอลท์เลค ค.ศ. 1977 เอ็ดเดอร์และซิสเต อร์เรนลันด์รับใช้พระเจ้า ไม่ว่าที่ใดก็ตามและเมื่อใดก็ตามที่ได้รับเรียก

วัยสิบเอ็ดขวบรับคำท้าทายเช่นกัน หลังจากอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ท่านสวดอ้อนวอน และทูลถามว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ เอ็ดเดอร์เรนลันด์จำได้ว่า “ผมมีความรู้สึกชัดเจนมากบอกว่า ‘เราบอกเจ้ามาตลอดว่า เป็นความจริง’ และนั่นเป็นประสบการณ์ที่น่าทึ่งมาก”

เดลกับพี่ชายและน้องสาว—แกรี๋ อนิตา และลินดา—จำได้ว่าเมื่อครอบครัวย้ายกลับไปสหรัฐ พวกท่านยังคงพูดและสวดอ้อนวอนเป็นภาษาสวีเดน พวกท่านจำได้เช่นกันว่า บิดามารดาเน้นมากเรื่องความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ พวกท่านกล่าวว่า “วิธีที่ดีที่สุดที่จะชี้ให้พ่อแม่เห็นประเด็นใดประเด็นหนึ่งคือ ใช้พระคัมภีร์” อนิตาพูดติดตลกว่า “การรู้พระคัมภีร์ในครอบครัวเราถือเป็นทักษะการเอาตัวรอด ไม่ใช่ทางเลือก”

น่าแปลกที่แกรี๋กับเดลได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่สวีเดนพร้อมกัน ทั้งสองไม่เคยเป็นคู่กัน แต่สามารถใช้ทักษะการพูดภาษาสวีเดนรับใช้พระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนาตลอดสองปี เอ็ดเดอร์เรนลันด์อธิบายว่างานเผยแผ่ของท่านเป็นงานหนักแต่

เป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยม “งานเผยแผ่เปลี่ยนชีวิตในแง่ของการให้คำมั่นสัญญาและการตัดสินใจทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ในฐานะศาสนิกษย์ของพระคริสต์”

พรอันน่าทึ่งที่สุด

หลังจากกลับจากงานเผยแผ่ในปี ค.ศ. 1974 เดลเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐยูทาห์ ท่านเป็นนักศึกษาดีเด่นและได้รับปริญญาดุษฎีสาขาคemie พี่น้องกับเพื่อนสนิทของท่านทุกคนจำได้ว่าท่านมีความสามารถ มุ่งมั่น ทำงานหนัก และตั้งใจแน่วแน่ในภาระหน้าที่ทุกอย่าง—อันเป็นคุณลักษณะที่ท่านยังคงแสดงให้เห็น แกรี๋บอกว่า “เขาเป็นคนทำงานหนักที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็น”

ในวอร์ดของท่าน เดลพบหญิงสาวคนหนึ่งชื่อรุธ เธอเป็นบุตรสาวของเมอร์ลิน อาร์. ลิบเบิร์ต สมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธานภาค ผู้ซึ่งต่อมาได้รับใช้ในโครัมซาวกเจ็ดสิบ เดลจำได้ว่าท่านรวบรวมความกล้าเพื่อขอรุธออกเดท แต่เธอปฏิเสธ เมื่อท่านพยายามอีกครั้งในอีกไม่กี่เดือนต่อมา เธอตกลง คำบอกเล่าของรุธต่างออกไปเล็กน้อย เธอจำได้ว่าเมื่อท่านพูดในการประชุมศีลระลึกเกี่ยวกับงานเผยแผ่ของท่าน เธอรู้สึกประทับใจ พวกท่านรู้จักกันมากขึ้น และเธอตื่นเต้นเมื่อท่านขอเธอออกเดท แต่เธอกำลังจัดงานเลี้ยงที่ทำให้ต้องปฏิเสธ เธอยินดีรับปากเมื่อท่านขออีกครั้ง

เดลกับรุธแต่งงานกันในปี ค.ศ. 1977 ในพระวิหารซอลท์เลคขณะท่านเรียนแพทยศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐยูทาห์ และเธอสอนอยู่ที่โรงเรียนมัธยมเชาท์ในซอลท์เลคซิตี “นอกเหนือจากการตัดสินใจว่าจะแข่งขันในศาสนจักรแล้ว” เอ็ดเดอร์เรนลันด์กล่าวชัดเจนว่า “การแต่งงานกับรุธเป็นเรื่องน่าพิศวงที่สุดในชีวิตข้าพเจ้า” แอชลีย์บุตรสาวของพวกท่านเกิดหลังจากเอ็ดเดอร์เรนลันด์เรียนจบแพทย์หนึ่งสัปดาห์ในปี ค.ศ. 1980

ต่อจากนั้นเอดเดอร์เรนลันด์ก็ไปที่โรงพยาบาลจอห์นส์ ฮอปกินส์รับทำนเข้าศึกษาต่อ นั่นเป็นแห่งแรกที่ท่านเลือกศึกษาต่อด้านการแพทย์ ครอบครัวย้ายไปอยู่เมืองบอลทิมอร์ รัฐแมริแลนด์ ท่านเป็นเจ้าหน้าที่แพทย์คนหนึ่งของโรงพยาบาลที่นั่น

เติบโตผ่านการทดลอง

ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1981 ชิสเตอร์เรนลันด์ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งรังไข่ เธอรับการผ่าตัดสองครั้งและรับเคมีบำบัดเก้าเดือน เอดเดอร์เรนลันด์จำได้ว่าขณะพยายามดูแลลูกและบุตรสาว “ข้าพเจ้าทุกข์ใจมาก และดูประหนึ่งคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าจะขึ้นไม่ถึงสวรรค์”

เมื่อท่านพารูกลับจากโรงพยาบาล เธออ่อนแอ แต่พวกท่านต้องการสวดอ้อนวอนด้วยกัน ท่านถามชิสเตอร์เรนลันด์ว่าเธออยากสวดอ้อนวอนไหม “เธอเริ่มต้นการสวดอ้อนวอนว่า ‘พระบิดาในสวรรค์ พวกข้าพระองค์ขอบพระทัยสำหรับอำนาจฐานะปรีดิ์พิทัยที่ทำให้เราสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม’”

ขณะนั้นท่านรู้สึกใกล้ชิดกับภรรยาและกับพระเจ้าเป็นพิเศษ “สิ่งที่ข้าพเจ้าเคยเข้าใจเกี่ยวกับครอบครัวนิรันดร์ในความคิดข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าเข้าใจในใจข้าพเจ้า” เอดเดอร์เรนลันด์กล่าว “ความเจ็บป่วยของรูทเปลี่ยนวิถีชีวิตของเรา”

เพื่อไม่ให้ถึงถึงความเจ็บป่วย ชิสเตอร์เรนลันด์จึงตัดสินใจเรียนนิติศาสตร์ “ดิฉันแค่คิดว่า ‘เรื่องนี้จะเป็นอย่างที่ประสบการณ์ที่เลวร้ายหากเราไม่ทำบางอย่างจากประสบการณ์นั้นให้ดี’” ชิสเตอร์เรนลันด์กล่าว “การเป็นมะเร็งและการมีลูกคนเดียวไม่ได้อยู่ในแผนของดิฉันเมื่อครั้งเป็นหญิงสาวคนหนึ่ง และเราไม่แน่ใจว่าดิฉันจะรอดตายหรือไม่ แต่เรารู้สึกว่าการเรียนนิติศาสตร์เป็นสิ่งถูกต้องควรทำ”

เธอเรียนทั้งที่ยังบำบัดอาการป่วยและสามีเธอยังเรียนแพทย์เฉพาะทาง

อธิการในเมืองบอลทิมอร์

เมื่อเอดเดอร์เรนลันด์สิ้นสุดการเป็นเจ้าหน้าที่แพทย์สามปีและย้าย

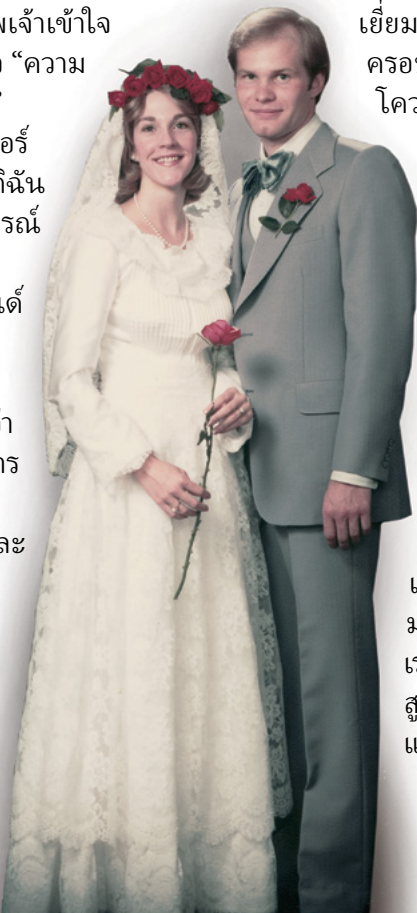

ไปเป็นแพทย์โรคหัวใจ ท่านได้รับการสัมภาษณ์เป็นอธิการวอร์ดบอลทิมอร์ เบรนท์ เพทท์ที่ปรึกษาที่หนึ่งในสแตตบอลทิมอร์ รัฐแมริแลนด์เวลานั้น จำการสัมภาษณ์ดังกล่าวได้ ทั้งเขากับสตีเฟน พี. ซิพลีย์ประธานสแตตครู้สึกถึง “อิทธิพลแรงกล้าของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” ขณะสัมภาษณ์ท่าน

บราเดอร์เพทท์จำได้ว่า “ท่านเป็นอธิการที่ยอดเยี่ยม” แม้กำลังประสบความท้าทายด้านอาชีพและครอบครัว เมื่อเอดเดอร์เรนลันด์ได้รับการเรียกสู่โครัมอัครสาวกสิบสองปีที่แล้ว บราเดอร์เพทท์สังเกตว่าสมาชิกวอร์ดบอลทิมอร์และเพื่อนร่วมงานของเอดเดอร์เรนลันด์ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต่างดีใจกันถ้วนหน้า พวกเขาแสดงความรักต่อท่านชื่นชมการรับใช้และความประพฤติดีที่งดงามเป็นพิเศษของท่าน

อาชีพที่โดดเด่น

คริสต์ศักราช 1986 หลังจากชิสเตอร์เรนลันด์เรียนจบนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแห่งแมริแลนด์ เอดเดอร์เรนลันด์จบโปรแกรมแพทย์เฉพาะทางสามปีและเป็นแพทย์โรคหัวใจมาแล้วสามปี พวกท่านกลับไปยูทาห์ ชิสเตอร์เรนลันด์เริ่มอาชีพทนายความที่สำนักงานอัยการสูงสุดยูทาห์ และเอดเดอร์เรนลันด์เป็นอาจารย์แพทย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ ท่านเป็น

เอดเวิร์ดเรนลันด์ทั้ง อาชีพแพทย์ที่ประสบความสำเร็จในฐานะ แพทย์โรคหัวใจเพื่อ ขอมรับการเรียกเป็นเจ้า หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ งานมอบ หมายแรกคืออยู่ในฝ่าย ประธานภาคแอฟริกา ตะวันออกเฉียงใต้ หน้า ตรงข้าม: เอดเวิร์ดเรนลันด์ เลือกลูกสาวของพระเจ้า- ช่วยยให้รอด โดย ไฮนริก ฮอฟแมนน์มาแขวนไว้ใน ห้องทำงานหลังจากสะกด คาถาพ่นในในห้องทำงาน ของประธานมอนตัน

ผู้อำนวยการแพทย์โปรแกรมการปลูกถ่ายหัวใจ ของโรงพยาบาลในเครือปลูกถ่ายของยูทาห์

คริสต์ศักราช 2000 ท่านเป็นผู้อำนวยการ โปรแกรมการป้องกันและการบำบัดภาวะ หัวใจล้มเหลวที่ศูนย์สุขภาพอินเตอร์เมทาเทน ในซอลท์เลคซิตี โปรแกรมดังกล่าวรวม ถึงปั๊มหัวใจแบบฝังในตัวและหัวใจเทียม ทั้งหมด โดนัลด์ บี. โดที พ.บ. (แพทยศาสตร มหาบัณฑิต) เป็นศัลยแพทย์หัวใจที่นานา ประเทศยอมรับ เขาเป็นเพื่อนและเพื่อน ร่วมงานของดร.เรนลันด์ที่โรงพยาบาล แอลดีเอส ดร.โดทีกล่าวว่า “การฝึกอบรมที่ไม่ ธรรมดา ความสนใจที่ลึกซึ้ง การบริหารที่มี ประสิทธิภาพ และการอุทิศตนในใจท่าน ถือว่าหาตัวจับยาก”

ดร. เอ. จี. คฟูรี ชาวคาทอลิกที่มีใจศรัทธา ผู้ทำงานใกล้ชิดกับ ดร. เรนลันด์มาหลายปี กล่าวว่า ดร. เรนลันด์เป็นหัวหน้าแพทย์ปลูก ถายหัวใจในภูมิภาคนั้น “ไม่มีใครเทียบได้ ในเรื่องอุปนิสัย ความซื่อตรง ความอ่อนน้อม ถ่อมตน และการอุทิศตนของท่าน” เขา

กล่าวว่า ดร. เรนลันด์ “นำส่วนดีที่สุดในตัว คนออกมา ท่านทำเช่นนั้นอย่างเรียบง่าย ท่าน ฟังอย่างถี่ถ้วนและใส่ใจ และท่านสนใจอย่าง มากในความสำเร็จของคนที่ท่านทำงานด้วย” ดร. เรนลันด์น่าอย่างเรียบง่าย โดยแบบอย่าง และห่วงใยครอบครัวของผู้ร่วมงานเสมอ

ดร. คฟูรีสังเกตเห็นเป็นพิเศษว่าดร. เรน- ลันด์มีความกรุณาต่อผู้ป่วย ตัวอย่างเช่น ถ้า ผู้ป่วยไม่มีเงินค่าเดินทาง ดร. เรนลันด์จะ ขับรถไปส่งผู้ป่วยมารับผู้ป่วยที่บ้าน พยุง ผู้ป่วยขึ้นรถของท่าน แล้วขับพาผู้ป่วยมา โรงพยาบาล ดร. คฟูรีกล่าวว่านี่ไม่ธรรมดาเลย

รับใช้ในสาวกเจ็ดสิบ

หลังจากรับใช้เป็นประธานสัปดาห์ปีใน สหประชาชาติวิทยาลัยซอลท์เลคซิตีหนึ่ง เอดเวิร์ด เรนลันด์ได้รับเรียกในปี ค.ศ. 2000 ให้รับ ใช้เป็นสาวกเจ็ดสิบภาคในภาคยูทาห์ จาก นั้นในเดือนเมษายน ค.ศ. 2009 ท่านได้รับ เรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ งานมอบหมายแรกของท่านคือรับใช้ในฝ่าย

ประธานภาคแอฟริกาตะวัน ออกเฉียงใต้ ภาคที่มีหน่วย ศาสนจักรในประเทศต่างๆ 25 ประเทศ

ซิสเตอร์เรนลันด์พูด ถึงการตอบรับการเรียก ครั้งนี้ว่า “แน่นอนว่าเรา ประหลาดใจมาก และมีคน พุดว่า ‘คุณกำลังทิ้งอาชีพ ของคุณขณะอยู่ตรงจุด สูงสุด’ และนั่นอาจจะจริง แต่ถ้าพระเจ้าทรงต้องการ จุดสูงสุดของอาชีพเราและ นี่เป็นเวลาที่เราสามารถรับ ใช้ได้ นั่นคือเวลาที่เรากำลัง ไป”

เมื่อพูดถึงภรรยาว่าเป็น วีรสตรีของท่าน เอดเวิร์ด

ได้รับเรียกให้เป็นพยานพิเศษ

วันที่ 29 กันยายน ค.ศ. 2015 ท่านได้รับโทรศัพท์ที่ไม่ได้คาดหมายจากสำนักงานของฝ่ายประธานสูงสุด ที่อาคารบริหารงานศาสนจักร “ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกับที่ปรึกษาทั้งสองของท่านต้อนรับข้าพเจ้า

อย่างอบอุ่น หลังจากเรานั่งลงแล้ว ประธานมอนสันมองข้าพเจ้า และพูดว่า ‘บราเดอร์เรนลันด์ เรามอบการเรียกให้คุณรับใช้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของโครัมอัครสาวกสิบสอง’

เอลเดอร์เรนลันด์ตะลึงงัน ท่านยอมรับการเรียกอย่างนอบน้อมและจำได้ว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าประธานมอนสันรู้สึกได้ว่าข้าพเจ้าทรงตัวไม่อยู่ ท่านจึงมองข้าพเจ้าและพูดว่า ‘พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเรียกคุณ พระเจ้าทรงบอกให้ผมทราบ’”

เอลเดอร์เรนลันด์กลับไปทำงาน ปิดประตู และคุกเข่าสวดอ้อนวอน หลังจากตั้งสติได้แล้ว ท่านโทรศัพท์หาภรรยา “ปฏิภริยาของเธอคือประหลาดใจ” ท่านกล่าว “แต่ทว่าผมเต็มใจต่อพระเจ้า ศาสนจักรของพระองค์ และต่อข้าพเจ้า”

แอลลีย์บุตรสาวของพวกท่านยอมรับว่า “คุณพ่อเก่งมาก เพราะพรจากสวรรค์และได้รับการเตรียมมาชั่วชีวิตเพื่อรับใช้ในการเรียกนี้ ท่านเป็นคนใจกว้าง ใจที่เปี่ยมไปด้วยความรัก”

แกรีฟพี่ชายของเอลเดอร์เรนลันด์กล่าวทำนองเดียวกันว่าเอลเดอร์เรนลันด์ “ได้รับการเตรียมมานานแล้ว ทั้งด้วยความท้าทายต่างๆ และการรับใช้เพื่อให้พร้อมรับการเรียกที่มาถึงเขา นี่เป็นส่วนหนึ่งของแผนยิ่งใหญ่กว่าที่กำหนดไว้แล้ว และผมสนับสนุนเขาได้ง่ายๆ”

เมื่อนึกถึงความสำคัญของการเรียกนี้ เอลเดอร์เรนลันด์กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันคู่ควร แต่รู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก ข้าพเจ้าสามารถเป็นพยานถึงการทรงพระชนม์อยู่จริงของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านและของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่านี่เป็นความจริง” ■

เรนลันด์กล่าวว่า “เธอเสียสละมากกว่า” ซิสเตอร์เรนลันด์ออกจากงานประธานสำนักงานทนายความของเธอและทิ้งตำแหน่งในคณะกรรมการมีชื่อหลายชุดเพื่อรับใช้กับท่าน “เราถูกส่งไปแอฟริกาและได้รับการสอนจากวิสุทธิชนว่าอะไรสำคัญจริงๆ” เอลเดอร์เรนลันด์กล่าว

วันอาทิตย์วันหนึ่งทางภาคกลางของคองโก ท่านถามสมาชิกว่าพวกเขากำลังประสบความท้าทายอะไรบ้าง แต่พวกเขาก็ไม่ออก ท่านถามอีกครั้ง ในที่สุด สุภาพบุรุษสูงวัยคนหนึ่งที่อยู่หลังห้องลุกขึ้นยืนและพูดว่า “เอลเดอร์เรนลันด์ครับ เราจะมีผลสำเร็จได้อย่างไรละครับ เรามีพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” เมื่อนึกถึงประสบการณ์นั้น เอลเดอร์เรนลันด์อธิบายว่า “ข้าพเจ้าต้องการเป็นเหมือนวิสุทธิชนชาวคองโกเหล่านั้น ผู้สวดอ้อนวอนขออาหารทุกวัน สำนึกคุณทุกวันสำหรับอาหาร และสำหรับครอบครัวของพวกเขา พวกเขาไม่มีอะไร แต่พวกเขามีทุกอย่าง”

เอลเดอร์เรนลันด์รับใช้ในฝ่ายประธานภาคห้าปี และเดินทางหลายพันไมล์ไปทั่วภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้เพื่อเยี่ยมเยียนสมาชิกและผู้สอนศาสนา ท่านศึกษาภาษาฝรั่งเศสเพราะต้องพูดในประเทศเหล่านั้นหลายประเทศ

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ผู้เป็นสมาชิกอัครสาวกสิบสองที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานกับฝ่ายประธานภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้เวลานั้นพูดถึงเอลเดอร์เรนลันด์ว่า “ไม่มีใครทุ่มเทให้กับภาค ผู้คนในภาคนั้น และความต้องการของพวกเขามากไปกว่าเอลเดอร์เรนลันด์ เขาทำงานไม่หยุดเพื่อรู้จักผู้คน รักวัฒนธรรมของคนเหล่านั้น และช่วยให้วิสุทธิชนก้าวหน้าไปถึงแสงแห่งการไถ่”

การเดินทางของผม

ในฐานะผู้บุกเบิกจากอินเดีย

ผมนึกถึงการเดินทางของผม
จากการเป็น “เด็กบ้านป่า”
ในเขตชนบทของอินเดียมา
อยู่ที่นี่ที่ผมอยู่ในปัจจุบัน ผม
รู้ว่าชีวิตและศาสนาของผม
เป็นปาฏิหาริย์อย่างแท้จริง

โดย มังกล ดาน ดิปติ
ตามที่ได้ให้จอห์น
แซนตอช มูราลาฟิง

ผมเกิดที่หมู่บ้านเล็กๆ ในป่าซึ่งโอบล้อมด้วยเทือกเขาที่ทอดยาวออกไปในอินเดีย เมื่อผมอายุ 18 เดือน เราย้ายไปอยู่หมู่บ้านดังกราลาลิริมฝั่งแม่น้ำโคลัม พ่อแม่อุ้มผมใส่ตะกร้าพาผมไปไหนมาไหนด้วยขณะที่พวกเขาเดิน หมู่บ้านนั้นมีครอบครัวประมาณ 20-25 ครอบครัว อาศัยอยู่ในกระท่อมเล็กๆ ที่ไม่มีไฟฟ้า เราไม่มีโรงเรียน โรงพยาบาล หรือสถานีรถไฟโดยสาร เราขุดหลุมในร่องน้ำเพื่อให้มีน้ำดื่ม ผมใช้วัยเด็กเล่นในป่าและท้องทุ่ง ใช้ไม้ตอกขาเดินในหนองน้ำ และว่ายน้ำในแม่น้ำ

บรรพบุรุษของผมเป็นพระประจำวัดฮินดูอยู่ในความปกครองของมหาราชา (กษัตริย์) บาสดาร์แห่งจิกดาลปุระ แต่การไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในเวลานั้นเริ่มเป็นอันตราย คุณตาผมกับครอบครัวท่านจึงหนีไปอยู่โกตะปาตะ พวกเขาได้ที่ลี้ภัยในเขตเผยแพร่ศาสนาเยอร์มันลูเธอรัน คุณตาทำงานเป็นภารโรงและแพทย์อายุรเวท (แพทย์แผนโบราณ) ของที่นั่น ที่นั่นเองที่คุณตาเลือกเปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาคริสต์

คุณพ่อของผมยังคงนับถือศาสนาคริสต์โดยเลือกเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐและเป็นกुरु (ครู) เมื่อผมเกิด พ่อแม่ตั้งชื่อให้ผมว่า มังกล ดาน ดิปติ (หมายถึง “ความดี” “ของขวัญ” และ “แสงสว่าง”) ตามประเพณีของศาสนาคริสต์

สมัยผมเป็นเด็กผมเข้าโบสถ์เยอร์มันลูเธอรันเป็นประจำ เราจะไปสวดอ้อนวอนที่ภูเขาด้วยกันบ่อยๆ วันฝนตกวันหนึ่งทุกคนในกลุ่มสวดอ้อนวอนตัวเปียกโชก และนักเทศน์คนหนึ่งกล่าวคำสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าทูลขอพระเจ้าให้ทรงห้ามฝน ยังความประหลาดใจแก่พวกเราฝนหยุดตก นั่นเป็นจุดเริ่มต้นของศรัทธาที่ผมมีต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของและการสวดอ้อนวอน

ความเชื่อแบบชาวอมรอนเป็นชาวคริสต์ใหม่

หลังจากเรียนมัธยมปีที่สอง ผมเลิกเรียนหนังสือเพื่อเข้าเรียนศาสนาสามปีที่โกตะปาตะ และได้รับแต่งตั้งเป็นผู้

เผยแพร่ว่าประเสริฐเช่นเดียวกับคุณพ่อ หลังจากดำเนินการประชุมในเมืองและรอบเมืองโกตะปาตะอยู่สามสี่ปี ผมย้ายไปอยู่ทางภาคเหนือของอินเดีย ที่นั่นผมเริ่มขายหนังสือจากสมาคมวรรณกรรมคริสต์ศาสนิกชนอีแวนเจลิคอล ผมบังเอิญเห็นหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า *ความเชื่อแบบชาวอมรอนเป็นชาวคริสต์ใหม่* บางอย่างเกี่ยวกับหนังสือทำให้ผมเกิดความสนใจ และตัดสินใจอ่านหนังสือเล่มนั้น

หนังสือมีบทวิพากษ์วิจารณ์มากมายเกี่ยวกับชาวอมรอนและความเชื่อของพวกเขา แม้กระนั้นหลายส่วนของหนังสือก็ทำให้ผมเกิดความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าสามพระองค์ องค์ประกอบ การนมัสการของพวกเขา และประวัติเกี่ยวกับการแต่งภรรยาหลายคน แต่สิ่งที่ทำให้ผมสนใจมากที่สุดคือศาสนจักรของพวกเขาตั้งชื่อตามพระเยซูคริสต์ ผมอยากรู้มากขึ้น

วันหนึ่งขณะสวดอ้อนวอน ผมรู้สึกว่าจะต้องค้นหาความจริงของนิกายอมรอน ผมทราบว่าคุณซอลท์เลคซิตี้ ยูทาห์เป็นสำนักงานใหญ่ของศาสนจักร ผมตัดสินใจเขียนจดหมายและจำหน้าถึง “ผู้รับผิดชอบดูแลศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ซอลท์เลคซิตี้ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา”

เรียนรู้จากอัครสาวก

คริสต์ศักราช 1959 เพื่อตอบจดหมายของผม บราเดอร์ลามาร์ วิลเลียมส์จากแผนกผู้สอนศาสนาของศาสนจักรส่งประกาศนียบัตรของโจเซฟ สมิธ หลักแห่งความเชื่อ และพระคัมภีร์อมรอนมาให้ผม ผมศึกษาทั้งหมดและเชื่อมั่นในความจริงของหนังสือเหล่านี้ แต่ไม่มีผู้สอนศาสนาหรือสมาชิกสอนผมในอินเดีย

จากนั้นในเดือนมกราคม ค.ศ. 1961 เอ็ดเดอร์สเป็นเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองมาเยือนเดลี ผมใช้เวลาสามวันเดินทางไปทัชมาฮาลที่เมืองอัคราและไปเมืองธรรมศาลากับท่าน ผมเป็นเหมือนฟองน้ำที่ดูดซับบทเรียนพระกิตติคุณทั้งหมดที่ท่านสอน วันสุดท้ายที่ท่านมาเยือน ผมพร้อมรับบัพติศมา วันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1961 ผมรับบัพติศมาโดยเอ็ดเดอร์คิมบัลล์ในแม่น้ำยามูนา ซีสเตอร์คิมบัลล์เป็นพยานอย่างเป็นทางการ แม้จะมีคนเฝ้าดูด้วยความสนใจใคร่รู้มากมายหลายคน ผมได้รับการยืนยันในเย็นวันนั้น

สามวันนั้นเมื่ออัครสาวกของพระเจ้าสอนผมโดยไม่มีการขัดจังหวะใดๆ ถือเป็นช่วง

วันเวลาที่ดียิ่งที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตผม การจากกันทำให้ผมเศร้าใจเพราะท่านเป็นเพื่อนชาวอมรอนคนพิเศษของผม

โยยหาวิสุทธิชน

หลังจากเอ็ดเดอร์คิมบัลล์จากไปแล้ว ผมแบ่งปันประสบการณ์การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของผมกับเพื่อนๆ พวกเขาหัวเราะเยาะผม แต่ผมรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงและไม่อาจปฏิเสธได้ ผมจึงตัดสินใจหาอาชีพใหม่ ผมเริ่มธุรกิจเสื้อผ้าเหมือนคุณพ่อ ผมตระหนักที่ละนิดว่าผมจะก้าวหน้าไม่ได้เว้นแต่ผมจะมีความรู้มากขึ้น ผมอายุ 25 ปี และหัวใจเมื่อคิดเรื่องกลับไปเรียนแต่ก็ใช้เวลาเก้าปีต่อจากนั้นเรียนหนังสือ ผมทำธุรกิจของผมในช่วงเช้าและเรียนในช่วงเย็น ผมใช้เงินทั้งหมดที่หาได้ไปกับการศึกษา ผมตั้งใจแน่วแน่และสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ ผมได้รับปริญญาตรีสาขาจิตวิทยา สังคมวิทยา และศิลปศาสตร์จากมหาวิทยาลัยอัคราในที่สุด ผมเข้าเรียนนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยมิร์ธ

ช่วงแรกๆ ของเก้าปีนั้น มีครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายครอบครัวหนึ่งในเดลี คือครอบครัวซอร์ทเลฟท์ พวกเขาทำงานในสถานทูตอเมริกัน ผมเดินทางไปร่วมการประชุมศิโรตถ์ที่บ้านของพวกเขาในเดลี คริสต์ศักราช 1962 เอ็ดเดอร์ริชาร์ด แอล. อีแวนส์ (1906–1971) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองมาเยี่ยมเรา และคริสต์ศักราช 1964 เอ็ดเดอร์กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองมา ผมจำได้ว่าสวมพวงมาลัยให้เอ็ดเดอร์อิงค์ลีย์และยื่นกระปุกเงินส่วนสิบซึ่งผมสะสมมาหลายปีให้ท่าน

น่าเสียดายที่ช่วงเวลาเหล่านั้นของการผูกมิตร—แม้จะเป็นประโยชน์—แต่ก็เกิดขึ้นไม่บ่อย และขณะอยู่ในอินเดียผมขาดการผูกมิตรต่อเนื่องจากวิสุทธิชนคนอื่นๆ เรื่องนี้ทำให้ผมกังวลใจมาก หลายปีผ่านไป ความอ้างว้างเริ่มส่งผลเสียต่อผม และผมไม่เห็นอนาคตสำหรับผมในอินเดีย ผมอยากมีฐานะอะไรก็ได้ และอยู่ท่ามกลางวิสุทธิชน

เป็นผู้บุกเบิก

เมื่อผมรู้สึกถึงเวลาต้องใกล้ชิดกับวิสุทธิชน ผมจึงเลิกเรียนกฎหมายและอพยพไปแคนาดา เมื่อผมลงเครื่องที่เมืองเอ็ดมันตัน รัฐแอลเบอร์ตา ผมไปเวิร์ดที่อยู่ใกล้ที่สุด ผมพบอธิการแฮร์รี สมิธและรู้สึกถึงความสนิทสนมและความเป็นมิตรในเวิร์ดนั้นทันที ผมไปเยือน

सत्यं वद । धर्मं चर

บน: บราเดอร์คิปตีเป็นนักศึกษาในอินเดีย
ล่าง: บราเดอร์คิปตี (ซ้าย) กับพอล ทริท-
वादาส สมาชิกศาสนจักรจากอินเดียซึ่ง
เป็นผู้บุกเบิกอีกคนหนึ่ง บริเวณเทมเปิล
สแควร์ในซอลท์เลคซิตี ซ้าย: ประธาน
สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์มีบทบาท
สำคัญในการเดินทางบุกเบิกของ
บราเดอร์คิปตี

พระวิหารคาร์ดสตัน แอลเบอร์ตา
แม้จะยังรับเอ็นดาวเม้นท์ไม่ได้

ผมต้องการไปเยือนซอลท์เลคซิตี
และทำให้เอ็ดเดอร์คิมบัลล์และ
บราเดอร์ลามาร์ วิลเลียมส์เพื่อนที่
แสนดีของผมประหลาดใจในที่สุด
ฤดูใบไม้ผลิปี 1969 แปดปีหลังจากรับ
บัพติศมา ผมไปเยือนซอลท์เลคซิตี
และพบกับเอ็ดเดอร์คิมบัลล์ ท่านดีใจ
และใช้เวลาที่เหลือของวันนั้นกับผม

ขณะอยู่ในซอลท์เลคซิตี ผมไป
ตัดผมที่ร้าน ผมแบ่งปันประจักษ์
พยานกับช่างตัดผมที่เป็นผู้เปลี่ยน
ใจเลื่อมใส สุภาพบุรุษคนหนึ่งรอคิว
ตัดผม และบังเอิญได้ยินสิ่งที่ผมพูด
เขาบอกผมว่าเขาเดินทางไปอินเดีย
หลายครั้ง เขาจ่ายค่าตัดผมให้ผม ชวน
ผมไปรับประทานอาหารเย็น และ
ขับรถพาผมไปมหาวิทยาลัยบริคัม ยิ่งก้
ผมประทับใจมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผม
บอกว่าผมอยากเรียนต่อที่นี้แต่ไม่มี
เงิน ชายคนนั้นจ่ายค่าเรียนให้ผม
1,000 เหรียญ ผมประหลาดใจและ
สำนึกคุณอย่างมาก

ผมเข้าร่วมโปรแกรมงานสังคม
ที่บิวยายู คริสต์ศักราช 1972 หลัง
จากเรียนจบบิวยายู ผมย้ายไปอยู่
ซอลท์เลคซิตีเพื่อศึกษาปริญญาโท
จากมหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ ต่อมาผม
ย้ายไปอยู่แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา
เพื่อเรียนปริญญาเอกสาขาจิตวิทยา
คลินิก สอนหลักสูตรเกี่ยวกับวิธี
หยุดความรุนแรงในครอบครัว และ
เขียนหนังสือเล่มหนึ่ง เวลานี้ผม
เกษียณแล้วและอยู่กับเวนดี้ภรรยา
ของผมในรัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา
มีเวลาที่ผมต้องต่อสู้ดิ้นรนด้วย
ตนเอง ประสบปัญหาท้าทาย และ
ความยากลำบาก แต่การจดจ่อกับ
พระกิตติคุณและพรของพระวิหาร
ช่วยให้ผมเอาชนะปัญหาท้าทาย
มากมายของชีวิต

แผนของพระองค์นำพิศวง

ผมมักจะนึกถึงการเดินทางของ
ผมจากการเป็น “เด็กบ้านป่า” ในเขต
ชนบทของอินเดียมาอยู่ที่นี้ที่ผมอยู่
ในปัจจุบัน ผมรู้ว่าชีวิตและศาสนา
ของผมเป็นปาฏิหาริย์อย่างแท้จริง
พระเจ้าทรงร้อยเรียงชีวิตผมได้
สวยงามกว่าที่ผมคาดไว้ นับเป็นเรื่อง
พิเศษยิ่งที่มีสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ศาสตราจารย์ที่ได้รับการ
เจิมของพระเจ้าสั่งสอนผมและเดิน
กับผมในช่วงเวลาสำคัญๆ ในการเดิน
ทางของชีวิตผม

ผมมักจะนึกถึงเวลาที่ผมอยู่กับ
ประธานคิมบัลล์ ท่านจะชวนผมไป
เที่ยวพักผ่อน ปิกนิก รับประทานอาหาร
เย็นวันขอบคุณพระเจ้าและ
วันคริสต์มาสกับครอบครัวท่าน ผมรู้
ตั้งแต่ตอนนั้นว่าท่านเป็นอัครสาวก
และศาสตราจารย์ของพระเจ้า
พระเยซูคริสต์จริงๆ

ผมพบประธานคิมบัลล์ครั้งสุดท้าย
เมื่อท่านป่วยหนัก แต่ท่านยังยิ้มให้ผม
และกอดผม ท่านเป็นแอลดีเอส
คนแรกที่ดีต่อผม และผมรู้ว่าท่านจะ
ไม่มีวันปล่อยผมแน่นอน

ผมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
สำหรับศาสตราจารย์ของเรา
และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
ศาสนจักรของเราเป็นต้นแบบที่โลก
ต้องการในปัจจุบัน เพราะศาสนจักร
ผมจึงได้รับการศึกษาและเติบโต
ผมรู้สึกซาบซึ้งใจในวินาทีที่ผมรู้
ว่าการสวดอ้อนวอนเป็นจริงและผม
เต็มใจฟังสุรเสียงสงบแผ่วเบาและ
ค้นหาความจริงของศาสนจักร ผม
ปลอบปล้ำยินดีที่ผมยอมให้พระเจ้า
หล่อหลอมชีวิตผม ผมรู้ว่าถ้าเรา
แสวงหาอาณาจักรของพระองค์
พระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวง
ให้เรา (ดู มัทธิว 6:33) ■

ผู้เขียนมาจากดัลลัสกะนะ อินเดีย

เลิกเซ่นหึงม่ายชาวสาเรפת: ปาฐาหารีย์เรื่อง เงินบริจาคอดอาหาร

ขณะพิจารณาเรื่องการบริจาคอดอาหารด้วย
ความเอื้อเฟื้อมากขึ้น เราจำได้ว่าคนๆ หนึ่งจะ
ถวายเปลือกขนมปังแด่พระเจ้าโดยไม่ได้รับ
ขนมปังหนึ่งแถวเป็นการตอบแทนไม่ได้

โดย โป เนียน (เฟลิป) ชู และเปตรา ชู

หลายครอบครัวทั่วโลกประสบความเดือดร้อนด้านการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ¹ หลายปีก่อนนอร์ดในท้องที่ของเรารู้สึกถึงผลกระทบของวิกฤติเช่นนั้น เมื่อเราเห็นหลายครอบครัวต้องการความช่วยเหลือ ในช่วงต้นปีนั้น อธิการของเราแบ่งปันคำเชื้อเชิญจากประธานสภาคให้เราบริจาคเงินอดอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อเพื่อช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก

ถึงแม้ผู้นำขอให้เราสำรวจสถานการณ์ของเราแต่ละคนและพิจารณาว่าเราสามารถบริจาคเงินอดอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อมากขึ้นได้หรือไม่ แต่พวกเขาไม่ได้ระบุว่าเราควรให้มากน้อยเท่าใด แต่พระวิญญูณทรงเตือนให้เรานึกถึงคำแนะนำเมื่อหลายปีก่อนจากประธานมาเรียน จี. โรมนีย์ (1897–1988) ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้เชื่อมั่นว่าท่านจะสละให้ศาสนจักรและให้แก่การเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและยากจนทองยิ่งกว่าเดิมไม่ได้ . . . คนๆ หนึ่งจะถวายเปลือกขนมปังแด่พระเจ้าโดยไม่ได้รับขนมปังหนึ่งแถวเป็นการตอบแทนไม่ได้ นั่นเป็นประสบการณ์ของข้าพเจ้า ถ้าสมาชิกของศาสนจักรจะบริจาคเงินอดอาหารเพิ่มเป็นสองเท่า ความเข้มแข็งทางวิญญูณในศาสนจักรจะเพิ่มเป็นสองเท่า เราต้องจำเรื่องนี้ไว้เสมอและบริจาคด้วยความเอื้อเฟื้อ”²

เราว่าการเพิ่มเงินบริจาคอาหารจะเป็นการเสียสละสำหรับครอบครัวเรา แต่เราพิจารณาคำสอนและคำสัญญาของประธานรอมนี้อย่างถี่ถ้วน ครอบครัวเราได้รับพรอย่างมากและเรารู้สึกปลารณอย่างแรงกล้าที่จะเพิ่มเงินบริจาคอาหารของเรา

นอกจากนี้ เรายังต้องการให้ครอบครัวเราเอาชนะนิสัยเห็นแก่ตัวด้วย เพราะเราอยู่ในสังคมที่มุ่งแสหาทรัพย์สินและเติมเต็มความปรารถนาของเราเอง เราจึงเป็นห่วงว่าลูกๆ ของเราจะเห็นแก่ตัวเมื่อเติบโตใหญ่ แต่เรามีความหวังในคำพูดของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ที่ว่า “เมื่อปฏิบัติกฎแห่งการอดอาหาร เราจะพบแหล่งพลังเอาชนะการตามใจตนเองและความเห็นแก่ตัว”³

ภายในสามเดือนแรกของการบริจาคเงินอดอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อมากขึ้น เราเริ่มเห็นพรมากมาย เราสามารถใช้เงินน้อยลงกับร้านขายของชำ และน้ำมันรถของเราดูเหมือนจะใช้ได้นานขึ้น ลูกๆ ของเราขอสิ่งของน้อยลง และความเห็นแก่ตัวในบ้านเราแทบจะหายไปหมด

ตัวอย่างเช่น เมื่อเราบริจาคเงินค่าอาหารให้หน่วยงานในท้องที่ ลูกๆ เริ่มกระตุ้นให้เราบริจาคมากขึ้น เมื่อเราสำรวจเสบียงอาหารประจำปี เราพบว่าเรามีอาหารเท่ากับสองปี นอกจากนี้ แต่ก่อนเราใช้ข้าวสารเดือนละหนึ่งกระสอบ 50 ปอนด์ (22.7 กิโลกรัม) ตอนนี้ข้าวสารกระสอบนั้นใช้ได้นานสองเดือน ดูเหมือนเราจะสะสมอาหารได้มากขึ้นทวีคูณ

เรานึกถึงเรื่องราวของหญิงม่ายชาวศาเรฟัทในช่วงอดอยาก ศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ขอให้หญิงม่ายที่ไม่มีเงินซื้ออาหารเลี้ยงท่านจัดหาน้ำและขนมปังให้ท่าน และนางตอบว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ดิฉันไม่มีขนมปังเลย มีแต่แป้งสักกำมือหนึ่งในหม้อ และน้ำมันเล็กน้อยในไห ดูลิ ดิฉันกำลังเก็บฟืนสองสามอันเพื่อจะเข้าไปทำขนมสำหรับตัวเองและลูกชายเพื่อเราจะได้กินแล้วก็ตาย” (1 พงศ์กษัตริย์ 17:12)

ศาสดาพยากรณ์สัญญาากับเธอว่า “แป้งในหม้อนั้นจะไม่ขาด และน้ำมันในไหนั้นจะไม่หมด . . .

“นางก็ไปทำตามคำของเอลียาห์ แล้วนางและครอบครัวกับเอลียาห์ก็รับประทานอาหารอยู่หลายวัน” (1 พงศ์กษัตริย์ 17:14–15) หม้อแป้งของเธอซึ่งมีพอกแค่มื้อสุดท้ายสำหรับครอบครัวเธอทวีขึ้นจนทำให้เธอกับคนอื่นๆ กินได้หลายวัน

ปาฏิหาริย์แบบเดียวกัน—จากการบริจาคของเรา—กำลังเกิดขึ้นในครอบครัวเรา

ในช่วงขัดสนเงินทอง การบริจาคอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อและการช่วยเหลือคนขัดสนทำได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเองอยู่ในหมู่คนยากไร้เหมือนหญิงม่ายชาวศาเรฟัท การบริจาคเงินอดอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อไม่ว่าจำนวนเท่าใด เรียกร้องศรัทธาในพระเจ้าและคำสัญญาของพระองค์ว่าจะดูแลเรา แต่พระเจ้าทรงทำให้สัญญาของเราสอนเรายังเราเต็มใจแบ่งปัน เราจะได้ยังได้รับพร

ดังที่ประธานรอมนีก็กล่าวว่า “อย่าให้เพียงเพื่อประโยชน์สุขของคนยากจน แต่จงให้เพื่อความผาสุกของท่านเอง จงให้มากพอเพื่อท่านจะสามารถถวายตัวในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าผ่านการอุทิศถวายเงินทองและเวลาของท่าน”⁴ การบริจาคเงินอดอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อมากขึ้นช่วยให้ครอบครัวเราพบปิติในการดูแลคนยากจนและพบความเข้มแข็งในความผาสุกทางวิญญาณของเรา

การที่เราเต็มใจบริจาคขนมปังปันทำให้เราได้ขนมปังหลายแถวเป็นการตอบแทน การที่เราเต็มใจบริจาคเงินอดอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อเพื่อให้อาหารที่เราสะสมเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าโดยแท้แล้ว เดชานุภาพของพระเจ้าในการทวีคูณขนมปังหักก่อนกับปลาสองตัวเพื่อเลี้ยงคน 5,000 คน นอกจากสตรีและเด็ก และยังมีเหลืออีก 12 ตะกร้าเต็ม (ดู มัทธิว 14:16–21) เป็นเดชานุภาพเดียวกันกับที่ทำให้หม้อแป้งของหญิงม่ายชาวศาเรฟัทเต็มและอาหารสะสมของครอบครัวเราทวีคูณ แต่ประโยชน์สูงสุดของเราไม่ได้มาในรูปของอาหารที่เพิ่มขึ้นแต่มาในรูปของความเห็นแก่ตัวที่น้อยลงและความเข้มแข็งทางวิญญาณเพิ่มขึ้นในบ้านของเรา

นี่เป็นพยานของเราว่าเมื่อเราบริจาคเข้ากองทุนเงินบริจาคอดอาหารของศาสนจักรด้วยความเอื้อเฟื้อ รวมทั้งเมื่อเรามีเงินทองจำกัด พระเจ้าจะทรงขยายความพยายามของเราและทรงอวยพรเราเกินกว่าเราจะเข้าใจ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

- ดูตัวอย่างใน เฮนรี่ บี. อายริงก์ “เราเลือกการอดอาหารอย่างไรไม่ใช่หรือ?” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2015, 22–25.
- มาเรียน จี. รอมนี, Welfare Agricultural Meeting, Apr. 3, 1971, 1.
- สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Becoming the Pure in Heart,” *Ensign*, May 1978, 80.
- มาเรียน จี. รอมนี, “The Blessings of the Fast,” *Ensign*, July 1982, 4.

การอดอาหาร:

ใส่ใจสิทธิพิเศษอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน

“ข้าพเจ้าเป็นพยานถึง
ปาฏิหาริย์ทั้งทางวิญญาณ
และทางโลก ที่เกิดขึ้น
กับคนเหล่านั้นผู้รักษา
กฎแห่งการอดอาหาร
ข้าพเจ้าเป็นพยานถึง
ปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับ
ข้าพเจ้า โดยแท้แล้ว ดังที่
อิสยาห์บันทึกไว้ ข้าพเจ้า
ร้องทูลขณะอดอาหาร
มากกว่าหนึ่งครั้ง และ
พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า
‘เราอยู่นี้’ (อิสยาห์ 58:9)
จงใส่ใจสิทธิพิเศษอัน
ศักดิ์สิทธิ์นั้นอย่างน้อย
เดือนละครั้ง จงเอื้อเฟื้อ
ตามแต่สภาวะการณ์ของ
ท่านจะเอื้ออำนวยใน
การบริจาคเงินอดอาหาร
และการบริจาคอื่นๆ เพื่อ
มนุษยธรรม การศึกษา
และผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้า
สัญญาว่าพระผู้เป็นเจ้า
จะทรงเอื้อเฟื้อของท่าน และ
คนเหล่านั้นผู้ได้รับการ
สงเคราะห์จากมือท่านจะ
เรียกท่านว่าผู้ได้รับพร
ตลอดกาล”

เอดเวิร์ดเจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสอง, “เรา
ทั้งหลายไม่ได้เป็นขอทานหรือ
หรือ?” เลียโฮนา, พ.ย. 2014, 42

การเข้าใจ เยาวชนที่ท่านสอน

การพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับเยาวชนที่ท่านสอนสามารถ
ไขประตูสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขาได้

เยาวชนจำนวนมากมีความกระตือรือร้นและพลังชีวิตที่สามารถทำให้การสอนและการให้คำปรึกษาพวกเขาเป็นเรื่องน่ายินดี แต่บางคนอาจเผชิญความท้าทายขณะพวกเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่—ทุกอย่าง ตั้งแต่การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในร่างกายของพวกเขา ไปจนถึงความเครียดที่โรงเรียน และแรงกดดันทางวัฒนธรรมที่พยายามชักนำให้พวกเขาต่อต้านการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เยาวชนต้องการครูที่เข้าใจและห่วงใยพวกเขา พวกเขาต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยให้พวกเขาได้เรียนรู้และทำตามสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

บางสิ่งต่อไปนี้อาจจะช่วยให้รู้จักเยาวชนขณะที่ท่านวางแผน เตรียม และสอนพวกเขาในวิธีของพระผู้ช่วยให้อรอด

1. **เยาวชนต้องการและจำเป็นต้องเรียนรู้หลักคำสอน** ในโลกที่กำลังออกห่างจากมาตรฐานของพระกิตติคุณมากขึ้นทุกที เยาวชนกำลังหิวกระหายความจริงในนรีนทร์ พวกเขาต้องการให้สอน “เรื่องดังที่มันเป็นจริง, และถึงเรื่องดังที่มันจะเป็นจริง” (เจคอบ 4:13) สิ่งเหล่านี้พบในหลักคำสอนพระกิตติคุณ ขณะที่ท่านสอน จงมุ่งเน้นหลักคำสอนที่พบในพระคัมภีร์ คำสอนของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการอื่นๆ ของศาสนจักร กระตุ้นให้เยาวชนศึกษาแหล่งข้อมูลเหล่านี้ด้วยตนเอง หลักคำสอนมีผลอันทรงพลัง (ดู แอลมา 31:5)

2. **เยาวชนกำลังสร้างอัตลักษณ์ของตน** พวกเขาพยายามจะคิดให้ออกว่าพวกเขาเป็นใครและต้องการเป็นอะไร ขณะพวกเขาเตรียมรับบทบาทในอนาคต พวกเขาอาจสงสัยว่าพระเจ้าทรงวางแผนอะไรให้พวกเขาและพวกเขาจะสามารถทำทั้งหมดที่คาดหวังจากพวกเขาได้หรือไม่

ในฐานะบิดามารดาหรือครู ท่านสามารถสร้างความเชื่อมั่นเกี่ยวกับอนาคตและให้การนำทางในการเตรียมรับสิ่งนี้ จงช่วยให้พวกเขาใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นและสร้างชีวิตพวกเขาบนมาตรฐานของพระกิตติคุณ จงสอนให้พวกเขารู้ความสำคัญของพระวิหารและบทบาทของพวกเขาในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

3. *เยาวชนรู้เมื่อท่านห่วงใย* เพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้พระกิตติคุณ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ว่าท่านรักพวกเขาและสนใจพวกเขาแต่ละคน จงฟังพวกเขา มองหาส่วนดีในพวกเขาและเสริมสร้างสิ่งนั้น แสดงความเชื่อมั่นของท่านในตัวพวกเขาและให้ความมั่นใจว่าพวกเขามีค่าและเป็นที่ต้องการ

4. *เยาวชนมีความสนใจหลากหลาย* เยาวชนแต่ละคนเป็นคนพิเศษไม่เหมือนใคร จงรู้ความสนใจ ความต้องการ และความท้าทายส่วนตัวของพวกเขา ทั้งหมดนี้อาจต้องเอื้อมออกไปหาพวกเขาจนนอกเหนือจากการประชุม ชั้นเรียน และกิจกรรมตามปกติโดยรู้จักพวกเขา ท่านจะได้ความเข้าใจและการดลใจผ่านพระวิญญาณเกี่ยวกับความต้องการของพวกเขาซึ่งจะมีผลต่อวิธีที่ท่านสอนพวกเขา เมื่อเยาวชนรู้สึกว่าคุณสนใจชีวิตพวกเขาจริงๆ ใจพวกเขาจะเปิดรับการสอนและประจักษ์พยานของท่านมากขึ้น

5. *เยาวชนสามารถพบคำตอบของคำถามที่พวกเขามี* ผู้เรียนทุกวัยชอบค้นหาความเข้าใจลึกซึ้งในพระกิตติคุณ แต่เรื่องนี้สำคัญเป็นพิเศษสำหรับวัยรุ่นขณะพวกเขาพัฒนาค่านิยมและความเชื่อของตนเอง บทเรียน

พระกิตติคุณมีผลอันยั่งยืนเมื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง—และดำเนินชีวิตตาม แทนที่จะให้คำตอบเยาวชน ท่านสามารถใช้วิธีสอนที่เชื่อเชียวและสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาหาคำตอบของพวกเขาเอง การทำเช่นนี้จะทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสลึกซึ้งขึ้น—อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการสอนพระกิตติคุณทั้งหมด

6. *เยาวชนสามารถสอนกันได้* เยาวชนมีความสนใจในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านสอนพวกเขาและตื่นเต้นกับการแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้โดยแบบอย่างและการสอนของท่าน ท่านสามารถช่วยพวกเขาฝึกสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด ด้วยการนำทางของท่าน พวกเขาอาจจะเริ่มสอนบทเรียนส่วนหนึ่งหรือนำการสนทนาสั้นๆ เมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์และเกิดความเชื่อมั่นแล้ว ท่านอาจให้โอกาสสอนบทเรียนทั้งบทเป็นบางครั้ง เมื่อเยาวชนเรียนรู้จากกัน พวกเขาจะช่วยเพิ่มพลังให้กันต้านแรงกดดันจากคนที่มีความนิยมต่างจากพวกเขา

7. *เยาวชนกำลังเรียนรู้การเป็นผู้นำ* ฝ่ายประธานชั้นเรียนและฝ่ายประธานโบสถ์มีการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะนำเพื่อนวัยเดียวกันกับพวกเขา แต่ถึงแม้พวกเขาเคยมีประสบการณ์การเป็นผู้นำมาแล้ว แต่ก็ยังต้องได้รับการชี้แนะจากท่านเกี่ยวกับวิธีดำเนินการประชุม ช่วยให้ผู้อื่นเรียนรู้และปฏิบัติศาสนกิจ โอกาสอื่นในการเป็นผู้นำอาจเกิดขึ้นที่บ้านเมื่อให้ความรับผิดชอบที่มีความหมายแก่เยาวชน

8. *เยาวชนเรียนรู้จากต้นแบบของบิดามารดาและผู้ใหญ่คนอื่น* ส่วนสำคัญของความรับผิดชอบของท่านในฐานะครูคือช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชน ผู้นำ และบิดามารดาของพวกเขา ท่านสามารถช่วยเยาวชนหาคำตอบของคำถามมากมาย แต่บางคำถามบิดามารดาหรือผู้นำของพวกเขาจะตอบได้ดีกว่า แนะนำให้เยาวชนไปหาบิดามารดาและกระตุ้นพวกเขาให้กระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว สื่อสารกับบิดามารดาเป็นประจำเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านกำลังศึกษาในชั้นเรียนและบอกเรื่องพรสวรรค์ การเติบโต และคุณความดีที่ท่านสังเกตเห็นในบุตรธิดาของพวกเขา ถามว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยพวกเขาขณะสอนบุตรธิดา

การช่วยให้เยาวชนเปลี่ยนใจเลื่อมใสเรียกร้องความพยายามร่วมกันของบิดามารดา ผู้นำ ผู้ให้คำปรึกษา และครู รวมถึงครูเชมินารีด้วย ท่านจะสามารถช่วยกันสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้เยาวชนได้มากยิ่งขึ้นกว่าท่านทำเอง ■

สำหรับแนวคิดเพิ่มเติม, ดู “การสอนเยาวชน” ในคู่มือเล่มใหม่ การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด (ดูออนไลน์ที่ [การสอน.lds.org](http://lds.org)).

“จงดูเด็กเล็กๆ ของเจ้า” เรียนรู้วิธีสอนเด็ก

“[พระเยซู] ทรงพาเด็กเล็กๆ ของพวกเขามา, ทีละคน, และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา. . . และพระองค์รับสั่งกับฝูงชน, และตรัสกับพวกเขาว่า: จงดูเด็กเล็กๆ ของเจ้า” (3 นีไฟ 17:21, 23)

หากท่านเป็นบิดามารดาหรือได้รับเรียกให้สอนเด็ก แสดงว่าท่านได้รับของขวัญชิ้นใหญ่ เอ็ลเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “[ท่าน] เป็นคนที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดให้โอบอุ้มเด็กๆ สมัยนี้ไว้ด้วยความรักและไฟแห่งศรัทธาและความเข้าใจว่าพวกเขาเป็นใคร”¹

เด็กจะทำให้ท่านเกิดปีติและกระตุ้นให้ท่านเป็นแบบอย่างที่ดี เมื่อท่านรับรู้ความซื่อสัตย์ ความรัก ความวางใจ และความหวังของเด็ก ท่านจะใกล้ชิดพระเจ้ายิ่งขึ้นและเข้าใจพระบัญญัติของพระองค์ให้ “เป็นเหมือนเด็กเล็กๆ” มากขึ้น (มัทธิว 18:3)

ต่อไปนี้เป็นสิ่งสำคัญแปดข้อที่ท่านพึงจำเกี่ยวกับเด็กขณะพยายามรักและสอนพวกเขาตามอย่างพระผู้ช่วยให้อวด

1. **เด็กพร้อมจะฟัง** พวกเขาได้รับความจริงได้ง่าย จงสอนหลักคำสอนที่ถูกต้องแก่พวกเขาอย่างเรียบง่ายและชัดเจน ด้วยคำพูดและตัวอย่างที่พวกเขาเข้าใจได้

2. **เด็กสามารถรับรู้อิทธิพลของพระวิญญาณ** จงสอนพวกเขาว่าความรู้สึกสงบ ความรัก และปีติที่พวกเขาจะมีเมื่อพวกเขาพูดหรือร้องเพลงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าความรู้สึกเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประจักษ์พยาน

3. **เด็กเข้าใจแนวคิดต่างๆ ตามตัวอักษร** อุปมาที่ซับซ้อนอาจทำให้พวกเขาสับสน เมื่อท่านสอน จงพูดถึงเหตุการณ์และกิจกรรมที่คุ้นเคย บ้าน ครอบครัว และโลกรอบตัวพวกเขา

4. **เด็กปรารถนาจะเรียนรู้** พวกเขาชอบเรียนรู้ผ่านประสบการณ์หลากหลายและประสาทสัมผัสหลายอย่าง พวกเขาตอบสนองได้ดีเป็นพิเศษต่อทัศนอุปกรณ์และการมีส่วนร่วมในบทเรียน จงให้พวกเขาได้เคลื่อนไหว สำรวจ และลองสิ่งใหม่ๆ

5. **เด็กปรารถนาจะแบ่งปันและช่วยเหลือ** พวกเขามีสิ่งที่สอนกันและสอนท่านได้ เชื้อเชิญให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขากำลังเรียนรู้ เปิดโอกาสให้พวกเขาอ่านพระคัมภีร์ ถูกรูปภาพ ตอบคำถาม หรือเขียนบนกระดาน

6. **เด็กรักและต้องการให้คนรัก** มองหาโอกาสส่งเสริมพฤติกรรมอันดีงามและน่ารักที่เกิดขึ้นกับพวกเขาตามธรรมชาติ สร้างความเชื่อมั่นของพวกเขาโดยแสดงความรัก ความชื่นชม และตั้งใจฟังสิ่งที่พวกเขาพูด

7. **เด็กทำตามแบบอย่างของท่าน** ท่านสอนอยู่เสมอ แม้เมื่อท่านไม่รู้ตัว เด็กจะสังเกตว่าท่านดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณที่ท่านกำลังสอนอย่างไร แบบอย่างอันชอบธรรมของท่านจะมีอิทธิพลลึกซึ้งต่อการพัฒนาประจักษ์พยานของพวกเขา

8. **เด็กเล็กๆ มักมีช่วงความสนใจสั้น** พฤติกรรมไม่สนใจอาจหมายความว่าพวกเขาเหนื่อยหรือหิว พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด พวกเขาต้องเคลื่อนไหว หรือพวกเขาเบื่อ พวกเขาชอบเรียนรู้ผ่านการพูดซ้ำทำซ้ำ ความหลากหลาย เรื่องง่ายๆ เพลง และกิจกรรม จงกระตุ้นให้พวกเขามีส่วนร่วมในบทเรียน ■

แหล่งข้อมูลของบทเรียน

เพื่อการเรื่องเล่า ทัศนอุปกรณ์ หรือวีดิทัศน์เสริมบทเรียน ส่งสรรค์ในครอบครัวหรือปฐมวัย หรือไม่ เข้าไปดูได้ที่ [LDS.org](https://www.LDS.org)!

สำหรับแนวคิดเพิ่มเติม, ดู “การสอนเด็ก” ในคู่มือเล่มใหม่ *การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้อวด* (ดูออนไลน์ที่ www.LDS.org)

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Great Shall Be the Peace of Thy Children,” *Ensign*, Apr. 1994, 60.

“ขอให้เสียงหัวเราะ
ของเด็กทำให้ใจ
เราเบิกบาน ขอ
ให้ศรัทธาของเด็ก
ปลอบประโลม
จิตวิญญาณของเรา
ขอให้ความรักของ
เด็กส่งเสริมการ
กระทำของเรา”

ประธานโรมัส เอส. มอนตัน,
“Precious Children—
A Gift from God,” *Ensign*,
Nov. 1991, 70.

โดย เอ็ดเดอร์
มาเรียน ดี. แองค์ส
(1921–2011)
รับใช้เป็นสมาชิก
สาวกเจ็ดสิบตั้งแต่
ค.ศ. 1953 ถึง ค.ศ. 1992

การนมัสการในพระวิหาร

กุญแจสู่การรู้จักพระเจ้า

ในพระวิหารเราสามารถเรียนรู้วิธีดำเนินชีวิตเนกเช่นพระคริสต์ทรงดำเนินบนแผ่นดินโลกและเตรียมดำเนินชีวิตเนกเช่นพระองค์และพระบิดาทรงดำเนินอยู่ขณะนี้

ปาพเจ้าจำการสนทนาที่จริงจังและน่ากังวลช่วงแรกๆ ครั้งแรกกับผู้เข้าพระวิหารคนหนึ่งได้ดีหลังจากการรับใช้เป็นประธานพระวิหารของข้าพเจ้าเริ่มต้นในพระวิหารซอลท์เลค หญิงสาวข้างคิดคนหนึ่งได้อ่านพระคัมภีร์หลายข้อเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของพระวิหารในการเป็นบ้านแห่งการเรียนรู้และการสอน เธอรับรู้ได้มากพอจะตระหนักว่าการรู้จักพระเจ้าและพระคริสต์ “ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” คือ “ชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 17:3) เธอรู้เช่นกันว่าเราต้องรู้จักพระบิดาและกลับไปหาพระองค์ในท้ายที่สุดผ่านพระคริสต์

ประจักษ์พยานที่ข้าพเจ้าแสดงต่อเธอคือ สำหรับข้าพเจ้าแล้วทุกอย่างในพระวิหารชี้ไปที่พระคริสต์และพระบิดาของเรา ประสิทธิผลของศาสนพิธีและพันธสัญญาอยู่ในความรักเพื่อการชดใช้ของพระองค์และสิทธิอำนาจที่มอบให้—สิทธิอำนาจของ “ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์, ตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้า” (คพ. 107:3) แต่เธอยังไม่ได้ทำการเชื่อมโยงชัดเจนในความคิดและในใจเธอว่าการนมัสการในพระวิหารจะเป็นกุญแจดอกสำคัญสู่การรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร...

พระคริสต์ พระคัมภีร์ พระวิหาร ครอบครั

พระวิหารมีความสำคัญสูงสุดในการให้สภาวะแวดล้อมสำหรับการทำให้บริสุทธิ์และด้วยเหตุนี้จึงชำระตัวเราให้บริสุทธิ์ ซึ่งเมื่อเราเรียนรู้เกี่ยวกับพระคริสต์ สามารถนำเรา

ให้รู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัวและเป็นพยานถึงพระองค์ ซึ่งนำไปสู่ของขวัญล้ำค่าที่สุดของชีวิต

การเรียนรู้และการนมัสการในพระวิหารสามารถเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตนิรันดร์ผ่านพระเยซูคริสต์ในคำสวดอ้อนวอนอุทิศที่เคิร์ทแลนด์ ได้มีการวิงวอนถึงพระเจ้าดังนี้ “ขอพระองค์ทรงยอม, พระบิดาบริสุทธิ์, ให้คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ที่จะนมัสการในพระนิเวศน์แห่งนี้ได้รับการสอนถ้อยคำแห่งปัญญา . . . ;

“และให้พวกเขาเติบโตขึ้นในพระองค์, และได้รับความสมบูรณ์แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” (คพ. 109:14–15)

พิธีการและพิธีกรรมทำให้คำสวดอ้อนวอนดังกล่าวนี้บรรลุผลสำเร็จหรือไม่ ใช่บางส่วนถ้าเราเข้าใจจุดประสงค์สัญลักษณ์ แม้เหมือนอาดัมและเอวาเข้าใจเรื่องนี้ในช่วงแรกของความเป็นมรรตัย แต่โดยพื้นฐานแล้วเราเรียนรู้ผ่านเนื้อหาของข่าวสาร หลักธรรมเกี่ยวกับความก้าวหน้านิรันดร์ เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ นี่เป็นเพียงหลักธรรมเรียบง่ายสองสามประการที่เราทำพันธสัญญากับพระเจ้า ลองนึกถึงข้อความของเปาโลถึงชาวโรมันที่บอกให้เราคืนดีกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ และรอด “โดยพระชนม์ชีพของพระองค์” (โรม 5:10) สำหรับข้าพเจ้าข้อความนี้บอกว่าการหลักธรรมเรื่องพระชนม์ชีพอันบริสุทธิ์ของพระองค์นำเราไปสู่ความบริบูรณ์ของความรอดที่เรียกว่าความสูงส่ง—รัก เรียนรู้ รับใช้ เติบโต ชีวิตที่สร้างสรรค์ในระดับพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากับคนที่เรารักและกับพระบิดาและพระบุตร ในพระวิหารเราสามารถเรียนรู้วิธีดำเนินชีวิต

เนกเช่นพระคริสต์ทรงดำเนินบนแผ่นดินโลกและเนกเช่นพระองค์กับพระบิดาทรงดำเนินขณะนั้น

หลักธรรมสำคัญเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระคริสต์

หลักธรรมเหล่านั้นซึ่งสำคัญในพระชนม์ชีพของพระองค์ที่สอนกันในพระวิหารและเกี่ยวข้องกับพันธสัญญาที่เราทำกับพระเจ้ามีอะไรบ้าง . . .

พระองค์ทรงรักอย่างเต็มที่เพียงพระองค์และพระบิดาเท่านั้นที่เข้าพระทัยอย่างถ่องแท้ แต่เราอยู่ที่นั่นเพื่อเรียนรู้ความรักนั้น เรียนรู้ว่าต้องรักมากพอจะให้อะไรในสนามรบในห้องที่โรงพยาบาล และในวัฏกรรมเจียบบๆ ของการอุทิศตนอย่างไม่เห็นแก่ตัวต่อบิดามารดาหรือบุตรธิดาได้แสดงให้เห็นข้าพเจ้าเห็นว่ามีคนที่ได้เรียนรู้วิธีรักและเสียสละแบบพระองค์จริงๆ

ขณะที่เราเลือกและเดินตามวิถีของการให้ ความห่วงใย ความสุภาพอ่อนน้อม และความอ่อนโยน เราเข้าใจว่านี่ไม่ใช่องค์ประกอบของพระกิตติคุณที่จะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่เป็นหัวใจของพระกิตติคุณ ความประพฤติดีและความหยิ่งในศักดิ์ศรี ความไม่เห็นแก่ตัว มารยาทดี และรสนิยมดี ล้วนคาดหวังจากเรา สุดท้ายแล้ว สิ่งสำคัญจริงๆ คือเราเป็นคนแบบใด เราเต็มใจให้อะไร . . . เราตัดสินใจเรื่องนี้ทุกวันทุกชั่วโมงขณะที่เราเรียนรู้และยอมรับการนำทางจากพระเจ้า

หลังการตรึงกางเขน การฟื้นคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระผู้ช่วยให้รอด บางอย่างเกิดขึ้นกับเหล่าสาวกที่รอดชีวิตและมีเปโตรเป็นผู้นำ เขาทำให้พระองค์ทรงผุดผ่องในช่วงเวลาของความตึงเครียด เพ็นเทคอสต์เกิดขึ้น—การเสด็จมาของพระวิญญาณ—และคนที่เคยหวั่นไหวต่างยืนหยัดมั่นคงในประจักษ์พยานและเป็นพยาน บทที่ 1 ถึง 5 ของหนังสือกิจการของอัครทูตเล่าเรื่องนี้ ข้อท้ายๆ ของบทที่ 5 มีผลอันน่าตื่นตาตื่นใจ กามาลิเอลเข้ามาขวางมิตรสหายของเขาเพื่อให้โอกาสเหล่าสาวกอีกครั้ง อีกสักครั้ง ด้วยเหตุนี้ท่านเหล่านั้นจึงได้รับการเตือนอีกครั้งให้หยุดสั่งสอนและประกาศเรื่องพระคริสต์ ถูกเขียนอีกครั้ง และได้รับการปล่อยตัว บันทึกล่าว่าพวกท่านออกจากสภาด้วยความยินดีที่พระเจ้าทรงนับว่าพวกท่านมีค่าควรทนทุกข์เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ จากนั้นพวกท่าน “สั่งสอนและประกาศว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ ทุกๆ วันไม่ได้ขาดทั้งในบริเวณพระวิหารและตามบ้านเรือน” (กิจการของอัครทูต 5:42)

ในทำนองเดียวกัน บางสิ่งจะเกิดขึ้นกับเราเมื่อเราออกจากพระวิหารด้วยวิญญาณของ 3 นิไฟ 17:3: “ฉะนั้น, เจ้าจะไปบ้านของเจ้า, และไต่รตรองถึงเรื่องที่เราพูด, และ

ทูลถามพระบิดา, ในนามของเรา, เพื่อจะได้เข้าใจ, และจงเตรียมจิตใจไว้สำหรับวันพรุ่ง, และเราจะมาหาเจ้าอีก.”

พลังทำให้บริสุทธิ์ของการนมัสการในพระวิหาร

วิญญาณของการทำให้บริสุทธิ์สามารถทำให้เราผู้ซึ่งเวลานี้คุ้นเคยเป็นพิเศษกับเส้นทางที่พระเจ้าทรงดำเนินและทำให้สว่าง—และรักพระองค์—เป็นคนใหม่โดยฝึกฝนความรักและความเป็นพี่น้อง พร้อมใจกันทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า รับใช้ แบ่งปัน รัก และรักดีต่อมาตรฐานที่งดงามโดยแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน

เราจำเป็นต้องทำให้ชีวิตครอบครัวเราบริสุทธิ์และทำให้บ้านเราเป็นสถานที่ซึ่งเรา “สั่งสอนและประกาศ” เรื่องพระเยซูคริสต์ทุกวันแต่ทำตามพระองค์เสมอ บ้านของเราครอบครัวเรา และชีวิตเราแต่ละคนควรเป็นศูนย์รวมของการเรียนรู้ ศูนย์รวมของความไม่เห็นแก่ตัวและการรับใช้ ในถ้อยคำของรูฟัส โจนส์ “วิสุทธิชนไม่ได้เป็นคนดีงามเสมอไปและไม่ได้เป็นที่มาของแรงบันดาลใจ พวกเขาถูกทำให้เป็นจุดไฟก่อกองแสงสว่างและพลังอำนาจ วิสุทธิชนที่แท้จริงเป็นมารดาที่ดี เพื่อนบ้านที่ดี พลังสร้างสรรค์ที่ดีในสังคม ความหอมกรุ่นและพร วิสุทธิชนที่แท้จริงเป็นคริสต์ศาสนิกชนที่มีพลังผู้แสดงให้เห็นรูปแบบชีวิตชัดเจนพอสมควร รูปแบบซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนในสวรรค์”¹

ลองพิจารณาสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญและชัดเจนสำหรับข้าพเจ้าสู่ความหมายของพระวิหารและการนมัสการใน

พระวิหาร พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทในปี 1836 ซึ่งเป็นคำสวดอ้อนวอนที่การอุทิศ พระวิหารเคิร์ทแลนด์ คำสวดอ้อนวอนนั้นกลายเป็นหลัก คำสอนและพันธสัญญาภาค 109 คนที่ปรารถนาจะเข้าใจ ความหมายพื้นฐานของพระวิหารจริงๆ จะอ่านหลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยี่สิบสี่ข้อแรกที่สัมผัสใจและเปี่ยมด้วย พลัง ข้อ 5 เป็นข้อความไพเราะที่สมควรพิจารณาอย่างลึกซึ้ง “เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพวกข้าพระองค์ทำงานนี้ผ่านความยากลำบากแสนสาหัส; และจากความยากจนของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ถวายทรัพย์สินของพวกข้าพระองค์เพื่อสร้างพระนิเวศน์แด่พระนามของพระองค์, เพื่อบุตรแห่งพระมหาบุรุษจะได้มีสถานที่แสดงพระองค์ให้ประจักษ์ต่อผู้คนของพระองค์” (คพ. 109:5; เน้นตัวเอน)

พระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อผู้คนของพระองค์ในพระวิหารอย่างไร

โดยส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าเชื่อผ่านความสวยงามและความน่าเชื่อถือของหลักธรรม ศาสนพิธี และพันธสัญญาพระวิหาร ผ่านการนมัสการในพระวิหาร—ผ่านวิญญานแห่งการเปิดเผยและพรอื่นๆ ของพระวิญญานที่มีให้คนเหล่านั้น ผู้ซึ่งความคิดและจิตใจพวกเขาสอดคล้อง ผู้อดทนและขวนขวายเรียนรู้และดำเนินชีวิตจนเป็นเหมือนพระคริสต์ (ดู 3 นีไฟ 27:21, 27)

ตัวอย่างหนึ่งที่อาจพอแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งทางวิญญานที่เกิดกับผู้มุ่งมั่นรับใช้พระเจ้าในพระวิหาร ข้าพเจ้ามาพระวิหารเช้าวันหนึ่งราว 4:30 น. สำนึกคุณที่สามารถฝ่าหิมะหนาเตอะจากบ้านของเรามาถึงพระวิหารได้ในห้องที่แยกต่างหาก ข้าพเจ้าพบเพื่อนสูงวัยที่น่าชื่นชมมากคนหนึ่งกำลังนั่งใช้ความคิดขณะฟังไม้เท้าของเขา เขาสวมชุดขาวของเจ้าหน้าที่พระวิหารเช่นเดียวกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทักทายเขาอย่างร่าเริงและถามว่าเขาทำอะไรที่นั่น เขาชวนาดนั้น

เขาตอบว่า “คุณรู้หรือครับว่าผมทำอะไรที่นี่ ประธานแห่งคัสสั ผมเป็นเจ้าหน้าที่ศาสนพิธีที่มาทำงานมอบหมายของผมไงครับ”

“นั่นผมรู้” ข้าพเจ้าบอก “แต่ผมสงสัยว่าคุณฝ่าพายุหิมะมาที่นี่ได้อย่างไร ผมเพิ่งได้ยินวิทยุประกาศว่าพาร์ลีย์สแคนยอนปิดการจราจร ถูกกั้นไม่ให้ผ่าน”

เขาตอบว่า “ผมมีรถขับเคลื่อนสี่ล้อที่ปีนต้นไม้ได้”

ข้าพเจ้าพูดว่า “ผมก็มีไม่อย่างนั้นคงจะไม่อยู่ที่นี้ และผมอยู่ห่างแค่ไม่กี่ไมล์”

จากนั้นข้าพเจ้าถามเขาว่าเขาฝ่าเครื่องกั้นถนนที่ผู้ประกาศข่าวบอกว่าวางอยู่ในหุบเขาเล็กได้อย่างไร คำตอบ

ของเขาไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับเจ้าของฟาร์มปศุสัตว์และประธานสแตคคนหนึ่งที่ข้าพเจ้าเคยพบครั้งแรกสมัยเขาเป็นชายแข็งแรงกำยำความมั่งคั่งของเขาเมื่อข้าพเจ้าพบปะสนทนากับเขาในบ่ายวันหนึ่งก่อนการประชุมใหญ่สแตค ข้ออีกเสบและวัยทำให้เขาตัวเล็กลงและจะคร่ำชีวิตเขาอีกไม่นาน เขาปวดมามากเวลาเคลื่อนไหว คำตอบของเขาเช้าวันนั้นคือ “ประธานแห่งคัสสัครับ ผมรู้จักเจ้าหน้าที่ทางหลวงหลายคน ตั้งแต่พวกเขาเกิด พวกเขารู้ว่าผมต้องผ่านทางนั้นและถ้าไปไม่ได้ผมก็จะไปทางอื่น พวกเขารู้จักรถบรรทุกและประสบการณ์ของผม และพวกเขาแค่ย้ายเครื่องกั้นถนนถ้าต้องทำ”

เขาอยู่ที่นั่นเช้าวันนั้น ชื่อสัตย์และภักดี เพื่อเริ่มงานศักดิ์สิทธิ์ของเขา บุคคลที่มีศรัทธาและความภักดีเช่นนั้นคือบุคคลที่พระวิหารช่วยพัฒนา ■

จากคำปราศรัยในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1993 ที่มหาวิทยาลัยบริดจ์ ยังก็บทความเต็มพินัยอยู่ใน *Temples of the Ancient World*, ed. Donald W. Parry (1994)

อ้างอิง

1. *Rufus Jones Speaks to Our Time* (1961), 199.

โดย เอ็ลเตอร์
โจเซฟ ดับเบิลยู. ชิตาติ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้า โดยให้เกียรติพันธสัญญาของเรา

พรประเสริฐสุดของศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในการถวายเกียรติ
พระองค์โดยรักษาพันธสัญญาของเรา

คริสต์ศักราช 1985 ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์ชิตาติพบชายคนหนึ่งชื่อโรเจอร์ ฮาเวิร์ดในเมืองไนโรบี ประเทศเคนยา เขากับไอลีนภรรยาใช้เป็นผู้สอนศาสนาอาวูโส พวกเขาเชิญเราไปร่วมการประชุมกลุ่มเล็กที่พบกันในบ้านของพวกเขา นั่นเป็นครั้งแรกที่เราเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เรารู้สึกถึงพระวิญญาณที่การประชุมครั้งแรกนั้น และเราไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์นับแต่นั้น

ไม่กี่เดือนต่อมา โรเจอร์ให้บัพติศมาเรา พร้อมกับลูกชายวัยเก้าขวบของเรา ไม่นานหลังจากนั้น โรเจอร์กับไอลีนกลับบ้านเมื่อจบงานเผยแผ่ เรายังคงได้ข่าวจากพวกเขาทุกสองสามปี

ต้นปี 2010 ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์ชิตาติพบโรเจอร์อีกครั้งเวลานี้เขาอายุย่าง 90 ปี เพราะอายุมากแล้วและสุขภาพไม่ดีนัก เขาจึงต้องใช้เครื่องช่วยเดิน ขณะที่เรายืนมองหน้ากันเป็นครั้งแรกในรอบหลายปี เรารู้สึกปีติเกินบรรยาย น้ำตาไหลไม่หยุดขณะที่เราโอบกอดกันอย่างอ่อนโยน เรารู้สึกสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อกันและต่อของประทานอันน่าอัศจรรย์ของพระกิตติคุณ เราเป็นหนึ่งในเดียวกันด้วยศรัทธาในฐานะพลเมืองในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ขณะข้าพเจ้าดื่มด่ำช่วงขณะนั้น พระคัมภีร์ข้อหนึ่งเข้ามาในจิตใจ “จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า; . . .

“และหากเป็นไปได้เจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้ และนำ แม้จิตวิญญาณ

เดี๋ยวมาหาเรา, ปิตีของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!” (คพ. 18:10, 15)

พรประเสริฐสุดบางประการของพระผู้เป็นเจ้าสัญญาไว้กับคนที่นำจิตวิญญาณเข้ามาสู่อาณาจักรของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเปิดเผยว่า “ท่านไม่ได้เลือกเรา แต่เราเลือกพวกท่านและแต่งตั้งท่านให้ไปเกิดผลและเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน” (ยอห์น 15:16)

โรเจอร์ถึงแก่กรรมปลายปีนั้น ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชัดเจนว่าเขาเป็นคนที่อยู่อย่างมีสันติสุขกับพระผู้เป็นเจ้า เขามีอิทธิพลต่อชีวิตเราอย่างลึกซึ้งโดยการแบ่งปันพระกิตติคุณแบบอย่างการอุทิศตนรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเขา พร้อมด้วยแบบอย่างของกองทัพอันเกรียงไกรของผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวและผู้สอนศาสนาอาวูโสที่กำลังรับใช้ในศาสนจักร แสดงให้เห็นวิธีหนึ่งที่เรากลายเกียรติพระผู้เป็นเจ้า

ความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้า

เพราะการเป็นสมาชิกในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เราแต่ละคนจึงมีความสัมพันธ์แนบแน่นเป็นส่วนตัวกับพระบิดาบนสวรรค์ผ่านพันธสัญญา พันธสัญญาแต่ละอย่างยืนยันโดยศาสนพิธี ซึ่งเราเต็มใจยอมรับและให้คำมั่นว่าจะรักษาพันธสัญญานั้น โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเปิดทางให้เราทำตามข้อผูกมัดในพันธสัญญาแต่ละข้อขณะที่เราใช้ศรัทธาในพระองค์

เราถวายเกียรติพระบิดาบนสวรรค์เมื่อเราทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ลึกซึ้งขึ้นโดยทำและรักษาพันธสัญญาตลอดจนศาสนพิธีแห่งความรอดทั้งหมด พระองค์ประทานพรคนที่รักษาพันธสัญญาของพวกเขาด้วยพระวิญญาณของพระองค์เพื่อนำทางและทำให้พวกเขาเข้มแข็ง ต่อไปนี้เป็นความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาครั้งสำคัญที่สุดที่เราสามารถสร้างกับพระบิดาบนสวรรค์ได้

พันธสัญญาบัพติศมา

บัพติศมานำเราเข้าสู่ความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาครั้งแรกกับพระผู้เป็นเจ้า เรามีคุณสมบัติคู่ควรรับศาสนพิธีนี้เมื่อเรา “นอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า . . . ออกมาด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด, และเป็นพยานต่อหน้าศาสนจักรว่า [เรา] กลับใจอย่างแท้จริงจากบาปทั้งหมด [ของเรา] . . . และแสดงให้ประจักษ์อย่างแท้จริงด้วยงาน [ของเรา] ว่า [เรา] ได้รับส่วนหนึ่งของพระวิญญาณของพระคริสต์ไปสู่การปลดบาป [ของเรา]” (คพ. 20:37)

เมื่อเราแสดงให้เห็นโดยการกระทำของเราว่าเรา “รับพระนามของพระเยซูคริสต์ [ไว้กับเรา], โดยมุ่งมั่นรับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่” (คพ. 20:37) “แบบภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เขา; . . . และปล่อยโยนคนที่ต้องการการปล่อยโยน, และยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ [เรา] อยู่, แม้จนถึงความตาย” (โมไซยาห์ 18:8-9) เท่ากับเรารักษาพันธสัญญา

ในทางกลับกัน พระผู้เป็นเจ้าทรงให้เกียรติเราด้วยของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้เรามีสิทธิรับความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงนำทางและทรงกำกับดูแลในกิจการงานทุกอย่างของเรา ขณะนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์” (ดูโมไซยาห์ 18:9-10)

ข้าพเจ้ารู้สึกปีติยินดีอย่างยิ่งและเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหลังจากรับบัพติศมา ซึ่งข้าพเจ้ายังคงประสบทุกครั้งที่ได้ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้าเป็นพิเศษ

คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

บุรุษผู้รักษาพันธสัญญาบัพติศมามีคุณสมบัติคู่ควรเข้าสู่คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต เราได้รับพันธสัญญานั้นผ่านศาสนพิธีของการวางมือ พันธสัญญาของฐานะปุโรหิตเป็นพันธสัญญาแห่งการรับใช้เพื่อความรอดของบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้า เราถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้าเมื่อเราขยายการเรียกของเรา (ดู คพ. 84:33) และ “รับ

ใช้พระองค์ด้วยสุดใจ, พลัง, ความนึกคิดและพลังกำลัง [ของเรา]” (คพ. 4:2) และด้วย “ศรัทธา, ความหวัง, จิตกุศลและความรัก, โดยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว” (คพ. 4:5)

พรของพระผู้เป็นเจ้าที่มาถึงผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์รวมถึงการชำระให้บริสุทธิ์โดย “พระวิญญาณ . . . จนถึงการทำให้ร่างกายของพวกเขาใหม่อีกครั้ง” (คพ. 84:33) พวกเขากลายเป็นผู้สืบทอดพรของโมเสสและอับราฮัม (ดู คพ. 84:34) ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกยุคสุดท้ายเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ขยายฐานะปุโรหิตของพวกเขา ชีวิตพวกเขาเป็นประจักษ์พยานว่าพระเจ้าทรงให้เกียรติพวกเขา

ศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหาร

บุรุษผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่สูงกว่าอย่างมีค่าควรและสตรีผู้มีค่าควรสามารถรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์และทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร เราเรียนรู้ผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหารเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของชีวิตนี้และพร้อมรับชีวิตนิรันดร์ เราได้รับศาสนพิธีและเข้าสู่พันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์และการผนึกกับครอบครัวของเรา เรารับประกันว่าจะอุทิศถวายชีวิตเราเพื่อพระผู้เป็นเจ้า และเพื่องานแห่งความรอดสำหรับบุตรธิดาทั้งหมดของพระองค์ การรักษาพันธสัญญาเหล่านี้อย่างซื่อสัตย์ทำให้เรามีสิทธิได้รับการนำทางและพลังทางวิญญาณเพื่อเอาชนะการทดลองของความเป็นมรรตัยและได้รับความสูงส่ง พรประเสริฐสุดที่พระผู้เป็นเจ้าสามารถประทานแก่บุตรธิดาของพระองค์ได้ (ดู คพ. 14:7) ความสูงส่ง หรือชีวิตนิรันดร์คือการที่ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตอย่างที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมี

ศีลระลึก

สำหรับสมาชิกของศาสนจักร การรับศีลระลึกอย่างมีค่าควรทุกวันสะบาโตเป็นเรื่องจำเป็น โดยศาสนพิธีนี้ เรายืนยันว่าเรายังคงเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา และให้คำมั่นอีกครั้งว่าจะรักษาพันธสัญญาทั้งหมดที่เราทำไว้ เราทูลขอพลังแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เพื่อช่วยให้เราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในความชอบธรรม ขณะทำเช่นนั้นเราทำให้ตนเองมีคุณสมบัติคู่ควรรับพรทั้งหมดของพันธสัญญาทั้งหมดที่เราทำไว้

ความปรารถนาอันชอบธรรม

การฝ่าฝืนพันธสัญญาทำให้พระผู้เป็นเจ้าขุ่นเคืองพระทัยและทำให้พรที่สัญญาไว้ไม่มีผล (ดู คพ. 82:10)

โดยผ่านการชดใช้
ของพระเยซูคริสต์
พระองค์ทรงเปิดทาง
ให้เราทำตามข้อผูกมัด
ในพันธสัญญาแต่ละ
ข้อขณะที่เราใช้ศรัทธา
ในพระองค์

ใน 1 ซามูเอล 2:12-17, 22-34 เราเรียนรู้เกี่ยวกับความชั่วร้ายที่พวกบุตรของปุโรหิตเอลีทำ พวกเขาถือโอกาสใช้ตำแหน่งของบิดาฝ่าฝืนพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต พวกเขาหมั่นทำให้ตนสมหวังตามความปรารถนาอันเป็นตัณหาหาคะขณะพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการประพฤติดิฉิธรรมกับพวกผู้หญิงที่มานมัสการ และเมื่อพวกเขานำเอาเนื่องจากเครื่องบูชาของคนอิสราเอลมาเป็นของตนเอง พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาที่รุนแรงกับพวกบุตรของเอลีและกับเอลีที่ไม่ห้ามปรามบุตรของตน

ความปรารถนาทางเนื้อหนังเช่นนั้นเอาชนะได้โดยตั้งใจรักษาพันธสัญญาของเรากับพระเจ้า ตามที่โยเซฟแห่งอียิปต์แสดงให้เห็นเมื่อประจันหน้ากับผู้ไม่เชื่อที่เต็ม

ไปด้วยตัณหาหาคะ (ดู ปฐมกาล 39:9, 12) พระผู้เป็นเจ้าทรงให้โยเซฟ และช่วยให้เขาเอาชนะแผนชั่วทั้งหมดที่ต่อต้านเขา เขากลายเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดอันดับสองในอียิปต์และเป็นผู้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อพิทักษ์ครอบครัวของอิสราเอล (ดู ปฐมกาล 45:7-8)

ถ้าเราพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง ความปรารถนาจะฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระบิดาบนสวรรค์จะนำเราให้กลับใจอย่างจริงจัง จากนั้นการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์จะช่วยให้เรามีค่าควรอีกครั้ง

การทำตามศาสตพยากรณ์

เมื่อพระคริสต์ทรงสถาปนาศาสนจักร พระองค์ทรงเลือกสตรีสาว ศาสตพยากรณ์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และผู้สอนเพื่อ “เสริมสร้างพระกายของพระคริสต์

“จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุลึถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ และในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า บรรลุลึถึงความเป็นผู้ใหญ่ คือโตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:12-13)

ศาสตพยากรณ์และสตรีสาวที่มีชีวิตอยู่สอนเราว่า “ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและธำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม” (“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 169)

บ้านของเราและครอบครัวเราให้รากฐานสำหรับการสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับพระเจ้าบนพื้นฐานของพันธสัญญา การทำตามคำสอนที่ได้รับการดลใจของศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่จะช่วยให้เรามีครอบครัวที่เข้มแข็ง ให้เรามีพลังรักษาพันธสัญญาของเรา และจะให้พรประเสริฐสุดตามศรัทธาของเรา ■

ขอบคุณที่แนะนำผมให้รู้จักพระกิตติคุณ

9 พฤศจิกายน 1980 ครอบครัวผมอาศัยอยู่ในเยอรมนีตะวันตก และเราเป็นสมาชิกของสแตคทาร์ไคเซอร์สเลาเทิร์น เยอรมนี เวลานั้นผู้นำในท้องถิ่นเน้นเรื่องงานเผยแผ่ศาสนา พวกเขาบอกเราว่าพระเจ้าทรงวางลูกที่พิเศษทางวิญญาณของพระองค์บางคนไว้ในแวดวงมิตรสหายของเรา ผู้กำลังแสวงหาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ผมกับเจนนิเฟอร์เชื่อว่านั่นเป็นความจริง ผู้นำของเรากระตุ้นให้เราแต่ละคนระบุชื่อเพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกคนที่เราคิดว่าน่าจะสนใจฟังพระกิตติคุณ เราต้องทำรายชื่อราว 10 คน จากนั้นจึงจดอาหารและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับรายชื่อเพื่อนของเรา และตัดสินใจว่าจะไปหาใครก่อน เราตัดสินใจติดต่อกับชายสองคนที่เป็นเพื่อนร่วมงานในที่ทำงานของผม ผมพูดกับหนุ่มโมสโตคนหนึ่งชื่อคริสก่อน แต่ตอนนั้นเขาสนใจเล็กน้อย ต่อมาเราตัดสินใจจะไปหาบรูซ แฮมบี้ ชายที่ดีและมีน้ำใจกับครอบครัวเล็กๆ ของเขา

แต่หลายวันผ่านไป ผมพบว่าผมไม่กล้าพูดกับเขาเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ในที่สุด วันหนึ่งเจนนิเฟอร์มาที่ทำงานของผมและถามว่า “คุณพูดกับบรูซหรือยัง” ผมตอบว่า “ยัง แต่จะพูดเร็วๆ นี้” จากนั้นเธอถามว่าบรูซอยู่ในที่ทำงานวันนั้นหรือเปล่า และผมตอบว่าอยู่ ณ จุดนั้นเธอพูดว่า “สก็อตต์ วางโทรศัพท์ค่ะ ฉันจะรอขณะคุณพูดกับเขา!”

ผมวางโทรศัพท์ เดินไปหาบรูซอย่างประหม่าและถามว่า “บรูซ คุณรู้ไหมว่าผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” เขาตอบว่า “รู้” และผมถามว่า “คุณสนใจจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักรไหม” เขาตอบว่า “ครับ ผมสนใจ”

ตลอดสองสามสัปดาห์ต่อมา บรูซกับเอลลาภรรยา และทันย่าลูกสาวของพวกเขามารับประทานอาหารเย็นที่บ้านเราและพบกับผู้สอนศาสนา พวกเขาเรียนบทสนทนา เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรกับเรา ยอมรับพระกิตติคุณ และรับบัพติศมา นั่นเป็นวันที่มีความสุขและน่ายินดีอย่างยิ่ง บรูซขอบคุณที่เราแนะนำพระกิตติคุณกับครอบครัวเขา แม้แต่คริส เด็กหนุ่มในที่ทำงานของเราก็เข้าร่วมพิธีบัพติศมาและประทับใจ ต่อมาบรูซกับเอลลาบอกคริสเกี่ยวกับพระกิตติคุณ เนื่องจากการผูกมิตรของพวกเขา คริสจึงเรียนกับผู้สอนศาสนา และเข้าร่วมศาสนจักรด้วย ■

สก็อตต์ เอดการ์, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

“สก็อตต์ วางโทรศัพท์ค่ะ”

ภรรยาผมบอก

“ฉันจะรอขณะคุณพูดกับบรูซเกี่ยวกับพระกิตติคุณ”

ยังความประหลาดใจแก่
ดิฉัน ดิฉันพบพี่น้องสตรี
ที่แข็งแกร่งน้อยคนหนึ่งใน
โง่ทางเดิน เธอต้องการการ
ปลอบโยนและความช่วยเหลือ

ดิฉันรู้สึกไม่คู่ควร

เมื่อดิฉันได้รับเรียกเป็นประธาน
สมาคมสงเคราะห์ ดิฉันเป็นคุณ
แม่ที่ลูกยังเล็กและยุ่งมาก ดิฉันเติบโต
ในศาสนจักรและดำเนินชีวิตตามคำ
สอนของศาสนจักร แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉัน
ไม่ดีพร้อมและรู้สึกกังวลกับความ
สามารถของตนเองในการช่วยพี่น้อง
สตรีที่กำลังลำบากในออร์ทอดอกซ์

วันอาทิตย์วันหนึ่งที่โบสถ์ ดิฉัน
รู้สึกท้อแท้ใจอย่างยิ่ง พี่น้องสตรีที่
ต้องการให้ดิฉันช่วยต่างก็แฉะเวียนมา
ทั้งวัน บางคนต้องการความช่วยเหลือ
ด้านสวัสดิการ บางคนก็แค่ต้องการ
ให้ดิฉันฟังพวกเขา ต่อจากนั้นพระ
วิญญาณทรงกระตุ้นเตือนดิฉันไม่ให้
เข้าไปในการประชุมสี่สัปดาห์
กำลังจะเริ่ม และยิ่งความประหลาด
ใจแก่ดิฉัน ดิฉันพบพี่น้องสตรีที่แข็ง
ขันน้อยคนหนึ่งในโง่ทางเดิน เธอ
ต้องการการปลอบโยนและความช่วย
เหลือ เธอไม่อาจรอจนจบการประชุม

พอเลิกโบสถ์ ดิฉันหมดแรง! ดิฉัน
ร้องไห้ในรถตลอดทางกลับบ้าน ใน
ใจดิฉันมีแต่คำพูดพวกนี้ “คุยกับ
อธิการสิ!” ดิฉันรู้สึกว่าอธิการคงจะ

มีบางอย่างบอกดิฉันว่าดิฉันจะรู้สึก
หนักใจน้อยลงกับการเรียกของดิฉัน
ได้อย่างไร แต่ดิฉันไม่ต้องการรบกวน
เขาในช่วงสิ้นวันอันแสนยาวนานที่
โบสถ์ ดิฉันตัดสินใจว่าจะยังไม่โทรหา
เขาขณะที่โทรศัพท์ดังขึ้น อธิการของ
ดิฉันนั่นเอง เขาารู้สึกได้รับการกระตุ้น
เตือนว่าต้องโทรหาดิฉัน

ดิฉันบอกอธิการว่าดิฉันเหนื่อย
อ่อนกับการต้องแก้ไขหลายเรื่องใน
คราวเดียวและรู้สึกเสียใจมากที่ไม่
สามารถช่วยพี่น้องสตรีได้มากกว่านี้
เขาฟังอย่างอดทน เราสนทนาคำถาม
บางอย่างด้านสวัสดิการที่เกิดขึ้น
ระหว่างวันนั้น และดิฉันรู้สึกดีขึ้น

เมื่อจบการสนทนา ดิฉันพูดว่า
“ดิฉันคิดว่าคุณน่าจะมีความน่าเชื่อถือ
บอกดิฉันว่าดิฉันจะไม่รู้สึกหนักใจได้
อย่างไร” เขาตอบว่าเขาอยากพูดอะไร
บางอย่างทำนองนั้นแต่น่าเสียดายที่
เขาไม่มีอะไรให้พูด

ถึงแม้เขาไม่ตอบคำถามของ
ดิฉัน แต่ดิฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อวาง
หูโทรศัพท์ ดิฉันรู้สึกว่าพระเจ้าได้
ประทานการนำทางและการสนับสนุน
ที่ดิฉันต้องการ

ในช่วงหลายสัปดาห์ต่อจากนั้น

ความรู้สึกไม่แน่ใจกลับมาอีก ดิฉัน
สวดอ้อนวอนขอให้เข้าใจว่าต้อง
ทำอะไรจึงจะเป็นประธานสมาคม
สงเคราะห์ที่ดีกว่านี้ วันหนึ่ง ขณะ
ฟังการประชุมใหญ่สามัญ คำพูดบาง
คำดึงดูดความสนใจของดิฉัน และ
พระวิญญาณตรัสอย่างแรงกล้ากับใจ
ดิฉัน ดิฉันเข้าใจว่าเหตุผลที่ดิฉันรู้สึก
ว่าตนเองไม่คู่ควรเพราะดิฉัน ทำให้
ตนเองไม่คู่ควร

โดยผ่านแบบอย่างของอธิการ เขา
แสดงให้เห็นว่าการฟังพระวิญญาณ
บริสุทธิ์สำคัญมาก พระวิญญาณ
คือกุญแจไขสู่การเรียกของเราใน
ศาสนจักร ไม่ใช่พรสวรรค์หรือทักษะ
ของเรา เป็นครั้งแรกในเวลายาวนานที่
ดิฉันรู้สึกสงบและมั่นใจ

ดิฉันยังขาดประสบการณ์และยุ่ง
กับครอบครัวเหมือนเดิม แต่ดิฉันไม่
เชื่ออีกแล้วว่าดิฉันต้องทำการเรียก
ให้สมบูรณ์ พระบิดาบนสวรรค์ทรง
สามารถจัดหาสิ่งที่ดิฉันต้องการเพื่อ
ทำตามพระประสงค์ของพระองค์
และสามารถขยายความพยายามของ
เราตราบที่เรารักษาพระบัญญัติของ
พระองค์ ■

สงวนนาม, สดอกโฮล์ม สวีเดน

หาคุณย่า

เรื่องหนึ่งที่ผมเสียใจคือผมไม่เคยนั่งคุยกับคุณย่าของผมเกี่ยวกับชีวิตท่านและบันทึกความทรงจำของท่านไว้ให้ลูกหลาน หลังจากท่านสิ้นชีวิต คุณพ่อกับคุณอาของผมบอกว่าคุณย่าไม่ประทับใจตนเองเลยและถึงกับถามครั้งหนึ่งว่า “ทำไมใครๆ ก็อยากรู้เรื่องของฉัน”

เมื่อปัญหาการเงินบีบครอบครัวเราให้ต้องย้ายไปอยู่บ้านเก่าของคุณย่า ความทรงจำที่เป็นสุขมากมายคืนกลับมาพร้อมๆ กับความเสียใจ คืนหนึ่งหลังจากย้ายเข้ามาได้สองสามวัน ผมดูอัลบั้มรูปเก่าๆ ของคุณย่าและกล่องของที่ระลึก ซึ่งมีจดหมายเก่าๆ ที่คุณอาเคยเขียนใบรับรองพระวิหารเก่าๆ และแม้กระทั่งโปสเตอร์กราฟิกของคุณปู่ หลังจากดูสิ่งที่น่าจดจำเหล่านี้ ผมสงสัยว่ามีอีกไหม

ผมรู้สึกว่าจะต้องดูในห้องใต้หลังคา และตรงดิ่งไปที่กล่องบรรจุแฟ้มสีน้ำเงินเก่าๆ แฟ้มหนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเตรียมไว้ทิ้งลงถังขยะ ในแฟ้มนั้นผมค้นพบจุดเริ่มต้นของเรื่องราวชีวิตที่คุณย่าเขียนไว้เมื่อ 30 ปีก่อน ผมพบในเวลาต่อมาว่าไม่มีสักคนในครอบครัวรู้ว่า มีแฟ้มนี้ นี่ทำให้ผมประหลาดใจมาก คุณพ่อกับคุณอาพูดถูก—คุณย่าไม่ประทับใจตนเองเลยที่ท่านไม่ได้บอกใครว่าท่านได้เริ่มเขียนเรื่องราวชีวิต!

คืนนั้นผมอ่านทุกคำทั้งแปดหน้านั้น และขณะอ่าน ผมเรียนรู้มากมายเกี่ยวกับคุณย่า—ชีวิตท่านสมัยเรียนมัธยมปลายเป็นอย่างไร ท่านพบคุณปู่ได้อย่างไร และยากเพียงใดที่ท่านต้องปิดกิจการโรงภาพยนตร์ที่ท่านกับคุณปู่ทำมาด้วยกัน

ผมรู้สึกที่ท่านอยู่ที่นี่ขณะผม

อ่านหน้ากระดาษเหล่านั้น ประหนึ่งท่านกำลังบอกผมว่าอย่าวิตกอีกเลยที่ไม่ได้ทำประวัติจากคำบอกเล่าให้เสร็จตามที่ผมตั้งใจไว้ การอ่านเรื่องราวชีวิตของคุณย่าในมือท่านเองมีค่าอย่างยิ่งและบรรเทาความเสียใจที่ผมรู้สึกมานาน นี่เป็นการยืนยันถึงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าและเป็นพยานหลักฐานว่าประวัติครอบครัวไม่ใช่แค่สืบทอดบรรพชนที่เราไม่รู้จักในชีวิตนี้นั่น แต่เป็นการค้นหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับคนที่เรารักมากและคนที่

เราใช้เวลาอันมีค่ากับพวกเขาบนแผ่นดินโลกเช่นกัน

เมื่อผมนั่งเขียนประวัติของพวกเขา กับสมาชิกครอบครัวคนอื่นๆ และพวกเขาถามว่าทำไมใครๆ ถึงอยากรู้เกี่ยวกับพวกเขา ผมจะบอกพวกเขาว่าเรื่องราวของพวกเขา มีค่าควรแก่การเล่าขานและลูกหลานของพวกเขาจะขอบคุณพวกเขา เช่นเดียวกับผมขอบคุณคุณย่าที่ท่านทิ้งเรื่องราวที่มีค่าของท่านไว้ ■

รูเบ็น วัดสเวิร์ธ, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

พระวิหารอีกซีกโลกหนึ่ง

ดิฉันเข้าร่วมศาสนจักรในช่วงวัยรุ่น ตอนปลาย ขัดกับความประสงค์ของครอบครัว เมื่อดิฉันอายุ 20 ปีเศษ ดิฉันเริ่มทำประวัติครอบครัวหลังจากคุณพ่อถึงแก่กรรมไม่นานหลังจากนั้น ดิฉันกลายเป็นภรรยาและมารดาที่วุ่นอยู่กับการเลี้ยงดูลูกๆ และงานประวัติครอบครัวหยุดชะงัก

เพราะดิฉันไม่มีครอบครัวอยู่ในศาสนจักร ดิฉันจึงมีความปรารถนาแรงกล้าที่จะค้นคว้าประวัติครอบครัวของตนเอง ดิฉันชอบทำและมักจะ

อยากมีเวลาทำงานนี้มากขึ้นเสมอ

เมื่ออายุ 33 ปี ชีวิตดิฉันพลิกผันอย่างคาดไม่ถึง สุขภาพของดิฉันเริ่มแย่ลง จากที่เคยเดินทางไกลกับครอบครัวได้ แค่วันเดียวก็ยากแล้ว การทำความสะอาดบ้านสองชั่วโมงในวันเสาร์ไม่อยู่ในวิสัยที่ทำได้ และดิฉันคงจะมีความสุขถ้าดูฟุตบอลได้ จากที่เคยมีเพื่อนกลุ่มใหญ่ ตอนนั้นกลุ่มเพื่อนลดลงเพราะดิฉันไม่สามารถอยู่กับพวกเขาอย่างที่เคยทำในอดีต

ช่วงนี้เป็นเวลาที่ดิฉันเริ่มทำประวัติครอบครัวอีกครั้ง ลูกสาวของดิฉันเริ่มค้นคว้าฝ่ายพ่อของเธอและค่าวันหนึ่งเธอก็ทำงานที่ดิฉันทำมาหลายปีเสร็จ ดิฉันทำได้หลายรุ่นในสายของดิฉันและส่งชื่อไปทำงานพระวิหาร ดิฉันต้องการทำงานพระวิหารให้สมาชิกครอบครัวด้วยตนเองมาตลอด แต่สุขภาพและระยะทางจากพระวิหารไม่เอื้ออำนวย

หลังจากส่งรายชื่อ ดิฉันเริ่มร้องไห้รู้สึกเหมือนตนเองปล่อยให้สมาชิกครอบครัวผิดหวังเนื่องจากดิฉันจะไม่อยู่ที่นั่นกับพวกเขาในวันพิเศษนั้นซึ่งเป็นวันทำศาสนพิธีให้พวกเขา สัปดาห์ต่อมาขณะลงชื่อเข้าไปใน FamilySearch.org เพื่อตรวจเช็คความก้าวหน้าของงานพระวิหาร ดิฉันเห็นบางอย่างน่าอัศจรรย์ใจมาก ไม่เพียงทำงานเสร็จเท่านั้น แต่สมาชิกในพระวิหารอีกกรา กานาเป็นคนทำ! ดิฉันประหลาดใจมากที่เห็นสมาชิกอีกซีกโลกหนึ่งทำงานพระวิหารให้ครอบครัวเล็กๆ ของดิฉัน ดิฉันน้ำตาไหลพรากอีกครั้งขณะนึกถึงการเสียสละของผู้คนในกานาเมื่อพวกเขาเดินทางไปทำงานพระวิหารให้ครอบครัวดิฉัน ดิฉันสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อสมาชิกเหล่านั้นของเขตพระวิหารอีกกรากานา ผู้ทำสิ่งที่ดิฉันไม่อาจทำได้ นั่นคือ เข้าพระวิหารและทำให้ครอบครัวของดิฉันได้รับพรจากศาสนพิธีพระวิหาร ■

รอบิน เอสตาบรูคส์, เวอร์จิเนีย,
สหรัฐอเมริกา

ผมรู้สึกว่าคุณในห้องใต้หลังคาและตรงดิ่งไปที่ทุ่งบรรจุแฟ้มสีน้ำเงินเก่าๆ แฟ้มหนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเตรียมไว้ถึงลงถึงขยะ

รับมือกับ การกลับ บ้านก่อนกำหนด

โดย เจนนิษฐ์ รอดลินส์

คุณพ่อออกนอกเมืองไปทำธุระ ด้วยเหตุนี้คนเดียวที่อยู่ต้อนรับดิฉันเมื่อดิฉันเดินปวกเปียกลงเครื่องกลับจากงานเผยแผ่คือคุณแม่ ท่านโอบกอดดิฉันและร้องไห้

ดิฉันรับการตรวจสุขภาพมากเท่าที่จะทำได้ แต่แพทย์ไม่พบปัญหา การถอดป้ายชื่อผู้สอนศาสนา ก่อนกำหนดเก้าเดือนเป็นเรื่องยากที่สุดที่ดิฉันเคยทำมา ดิฉันรู้สึกเหมือนตนเองล้มเหลวที่ไม่จบงานเผยแผ่

ตั้งใจจะเป็นผู้สอนศาสนา

การเป็นผู้สอนศาสนาอยู่ในแผนของดิฉันเสมอ เมื่อพี่ชายไปเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันแต่งตัวและติดป้ายผู้สอนศาสนาที่ทำขึ้นเองตอนไปส่งเขา เมื่อประกาศเปลี่ยนอายุผู้สอนศาสนาในปี 2012 ดิฉันอายุครบ 19 ปีพอดีและรู้ว่าคำประกาศครั้งนั้นเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของดิฉัน ดิฉันกระโดดโลดเต้นไปทั่วบ้าน กรอกรับสมัครวันนั้น นัดตรวจสุขภาพ และส่งใบสมัครภายในสัปดาห์นั้น ดิฉันได้รับหมายเรียกให้

การกลับจากงานเผยแผ่ก่อนกำหนด แม้จะด้วยเหตุผลด้านสุขภาพ ก็สามารถเป็นประสบการณ์ที่บันทึกจิตใจได้ นั่นเกิดกับดิฉัน แต่ท่านสามารถทำให้เป็นก้าวเดินหน้าได้ ไม่ใช่ก้าวถอยหลัง

ไปคณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย แอนะโฮมี ในอีกสองสัปดาห์ต่อมาและรายงานตัวที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาสองเดือนหลังจากนั้น

ดิฉันไปถึงสนามเผยแผ่ด้วยไฟของ “น้องเขี้ยว” และไม่ต้องการชะลอความเร็ว ดิฉันกับผู้อบรมศึกษาบทเรียนบางบทที่เพราะเราตื่นเต้นกับการสอน สำหรับดิฉันแล้ว การเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเป็นเรื่องธรรมชาติที่สุดในโลก ดิฉันเคอะเขินและตั้งตัวไม่ทันบางครั้ง แต่ไม่มีสิ่งใดน่าอัศจรรย์

ใจมากไปกว่าการเป็นผู้สอนศาสนา

ราวแปดเดือนในงานเผยแผ่ ดิฉันกับคู่อุปการะยานเพราะมีรถยนต์ไม่พอ ดิฉันไม่ได้ปั่นจักรยานมานานและไม่แน่ใจว่าจะนั่งกระโปรงปั่นได้ แต่ดิฉันก็รู้สึกตื่นเต้นมาก ไม่กี่สัปดาห์หลังจากนั้นดิฉันรู้สึกเจ็บส้นข้าง เจ็บๆ หายๆ ดิฉันไม่สนใจและทำงานไม่หยุด

ความเจ็บปวดรุนแรงขึ้นและถี่ขึ้นจนคืนหนึ่งคู่ต้องพาดิฉันไปส่งห้องฉุกเฉิน ดิฉันรับการตรวจหลายอย่างแต่แพทย์ไม่พบ

สาเหตุของความเจ็บปวด

หลายสัปดาห์ต่อจากนั้น ดิฉันสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอทรงทำให้ความเจ็บปวดหายไปและได้รับพรฐานะปุโรหิตหลายครั้ง แต่อาการกลับแย่ลง ดิฉันเจ็บเกือบทั่วตัว และเจ็บตลอด แต่ดิฉันตัดสินใจว่าจะต้องชินกับมันให้ได้และทำงานต่อ

วันหนึ่งดิฉันล้มพับอยู่ข้างถนน ไม่สามารถขยับตัวได้อีก ดิฉันถูกส่งไปโรงพยาบาลเพื่อรับการตรวจอีกครั้ง แต่ก็ไม่มียาผล ดิฉันพยายามไม่

กังวลและนั่งบนม้านั่งที่ป้ายรถประจำทางกับคู่ สอนผู้คนขณะพวกเขารอรถประจำทาง ดิฉันนั่งสอนบทเรียนหลายบท พลังกัศตรัมผีปากด้วยความเจ็บปวด ดิฉันผลัดดันตนเองมากเกินไปจนต้องลงเอยในโรงพยาบาลอีกครั้ง ดิฉันรู้ว่าดิฉันอาจทำลายตนเองอย่างถาวรถ้ายังขึ้นเป็นผู้สอนศาสนาต่อไป หลังจากสวดอ้อนวอนอย่างหนัก ดิฉันได้รับคำตอบว่าควรกลับบ้านไปแก้ปัญหาสุขภาพ

ก้าวเดินหน้า

เมื่อดิฉันทราบว่าต้องอยู่บ้านอย่างถาวร ดิฉันหดหู่ใจมาก แต่ดิฉันพยายามสุดความสามารถเพื่อจรรโลงรักษาศรัทธาและศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป ครอบครัวรับมือเรื่องนี้ได้ดี แต่คนรอบข้างไม่แน่ใจว่าจะตอบสนองสถานการณ์ของดิฉันอย่างไร พวกเขาถามดิฉันไม่ได้ขาดและดิฉันแทบจะเก็บอารมณ์เศร้าไม่อยู่ แต่จู่ๆ ชายคนหนึ่งก็โทรศัพท์มาหาดิฉันและบอกว่าลูกชายเขากลับจากงานเผยแผ่ก่อนกำหนดเมื่อนานมาแล้วเช่นกัน เขาบอกดิฉันว่าการทดลองครั้งนี้มีแนวโน้มจะทำให้ลายศรัทธาและความสุขของดิฉัน และทำเช่นนั้นบ่อยๆ กับผู้สอนศาสนาหลายคนทีกลับมาก่อนกำหนด “สิ่งที่คุณต้องจำ” เขากล่าว “คือตราบิโดที่คุณพยายามอย่างหนักเพื่อดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม นั่นเป็นก้าวเดินหน้าเสมอไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นนอกเหนือการควบคุมของคุณ”

ตราบิโดที่ท่านพยายามอย่างหนักเพื่อดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม สิ่งนั้นมักจะเป็นก้าวเดินหน้าเสมอ

นั่นกลายเป็นคติประจำใจดิฉัน และดิฉันฟังสิ่งนี้มากในปีต่อมา ดิฉันเดินแทบไม่ได้เป็นเวลาแปดเดือน แต่ผู้คนยังคงตัดสินดิฉันเมื่อทราบ ว่าดิฉันกลับบ้านก่อนกำหนด พวกเขาพูดว่ามีคนอาการแย่กว่านี้ที่รับใช้จนจบ พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมดิฉันไม่สามารถจบได้ทั้งที่เห็นว่าดิฉันมีปัญหาสุขภาพ ดิฉันเจ็บปวดมากเมื่อได้ยินเช่นนั้นแม้ว่าดิฉันรักงานเผยแผ่มาก แต่ดิฉันมีศรัทธาว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีจุดประสงค์สำหรับการทดลองของดิฉันและนั่นจะเป็นก้าวเดินหน้า

ดิฉันเริ่มเรียนหนังสืออีกครั้งและเริ่มออกเดิน ดิฉันเห็นได้ว่าดิฉันกำลังก้าวหน้า แต่รู้สึกว่าคุณดิฉันมักจะมองงานเผยแผ่ของดิฉันด้วยความขมขื่นเล็กน้อย ต่อจากนั้นเพื่อนคนหนึ่งเตือนดิฉันว่าการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดสามารถเยียวยาความเจ็บปวดและความขมขื่นทั้งหมดได้ และด้วย

ความช่วยเหลือจากพระองค์ดิฉันจะมีความสุขเมื่อคิดถึงงานเผยแผ่

ดิฉันคุกเข่าสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันบอกพระองค์เกี่ยวกับความเจ็บปวดและความพยายามของดิฉันที่จะทำให้ตนเองหายป่วยและสบายใจ ดิฉันทูลถามว่าพระองค์ว่าจะทรงนำเอาความขมขื่นที่ดิฉันรู้สึกออกไปได้หรือไม่ หลังจากสวดอ้อนวอนพระเจ้าทรงเปิดตาดิฉันให้มองเห็นงานเผยแผ่จากมุมมองของพระองค์ ทั้งการรับใช้และการกลับบ้านก่อนกำหนดเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระเจ้าเพื่อช่วยทำให้ดิฉันเป็นคนที่คุณพระองค์ทรงต้องการให้เป็น ดิฉันสามารถมองเห็นอนาคตที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ตั้งแต่ดิฉันกลับบ้าน นั่นเป็นเส้นทางที่ยาก แต่บัดนี้ดิฉันสามารถนึกถึงการกลับบ้านก่อนกำหนดได้ด้วยความสงบโดยรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันได้รับประโยชน์สูงสุด

สำหรับผู้สอนศาสนาที่กลับบ้าน:

6 วิธีรับมือกับการกลับบ้านก่อนกำหนด

การกลับบ้านเป็นเรื่องยาก แต่ด้วยความพยายามท่านสามารถทำให้การกลับบ้านก่อนกำหนดเป็นก้าวเดินหน้าที่ก่อเกิดประโยชน์และมีเกียรติ สิ่งต่อไปนี้ช่วยดิฉัน

มหาพระคริสต์ ไม่ว่าอะไรจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ท่านกลับบ้าน พระคริสต์ทรงช่วยท่านแก้ไขได้ การชดใช้ของพระองค์ไม่เฉพาะสำหรับการกลับใจเท่านั้น แต่สำหรับการปลอบใจ การเข้าใจ และการเยียวยาด้วย

จำไว้ว่าสิ่งนั้นสามารถเป็นก้าวเดินหน้าได้ ตราบใดที่ท่านดำเนินชีวิตอย่างมีค่า ควรแก่การมีพระวิญญาณและทำสุดความสามารถ

สามารถ สิ่งที่คุณเหมือนจะถ่วงความเจริญสามารถทำให้ท่านก้าวหน้าได้

ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป พระผู้เป็นเจ้าคริสต์ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เราเข้าถึงผ่านสิ่งหนึ่งในหลายๆ สิ่งนั้นคือการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและประยุกต์ใช้ ท่านอาจจะพบว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเขียนทุกบททุกตอนเพียงเพื่อให้ท่านสบายใจ

มีงานอยู่เสมอ การเปลี่ยนวิถีชีวิตจากผู้สอนศาสนาที่มีงานอยู่เสมอและมีวินัยเคร่งครัดมาเป็นคนที่ไม่ทำอะไรอาจทำให้ท่านจมอยู่กับความหดหู รู้สึกไม่คู่ควร และเสียใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ซาตานต้องการ

พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ท่าน “ทำงานอย่างทุ่มเท” ในอุดมการณ์ดี (ดู คพ. 58:27) เพราะนั่นคือสิ่งที่จะช่วยให้ท่านมีความสุข

สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำลังรอประทานพรแห่งการปลอบโยนและการนำทางทั้งหมดที่ท่านต้องทำคือทูลขอ การเอาชนะการทดลองต้องใช้ความช่วยเหลือจากพระเจ้า

คิดว่าผู้อื่นมีเจตนาดี ท่านอาจจะไม่พอใจคนที่อาจห่วยไยท่านจริงๆ แต่ไม่รู้วิธีตอบสนองต่อสถานการณ์ของท่าน ให้ความสนใจกับคนที่กำลังส่งเสียงเชียร์ท่านและให้อภัยคนที่ตัดสินใจไม่ดี

สำหรับคนที่ท่านรัก:

5 วิธีช่วยผู้สอนศาสนาที่กลับบ้านก่อนกำหนด

เมื่อดิฉันกลับบ้าน ดิฉันพบว่าคนอื่นๆ ไม่ทราบวิธีปฏิบัติต่อดิฉัน ต่อไปนี้เป็นเกร็ดน่ารู้บางประการที่ดิฉันต้องการให้คนอื่นๆ รู้

อย่าตัดสิน คนที่กลับบ้านก่อนกำหนดกำลังอยู่ระหว่างรักษาตัวหรือแก้ไขบางอย่าง ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย จิตใจ วิญญาณ หรือแม้แต่ครอบครัวของพวกเขา จงเมตตาคนที่กำลังชดเชยและพยายาม

เลิกถามคำถาม ถึงแม้การมีคนห่วงใยเป็นเรื่องดี แต่การสืบสาวราวเรื่องจะให้โทษ แม้ท่านมีเจตนาดี แต่อย่าซักไซ้ไล่เลียงอดีตผู้สอนศาสนาที่จบก่อนกำหนด จงแสดงความรักของท่านผ่านการสนับสนุนแบบอื่น

ช่วยให้พวกเขามีงานอยู่เสมอ การปรับตัวจากระเบียบและกิจกรรมของงานเผยแผ่มาอยู่ในช่วงไม่ได้ทำงานและการเลือกใหม่ๆ ที่บ้านเป็นเรื่องทำใจลำบาก จงช่วยพวกเขาหาสิ่งดีงาม สนุก และก่อเกิดประโยชน์ทำ

ปล่อยให้พวกเขาได้รับการเปิดเผยของตนเอง ไม่ว่าผู้สอนศาสนาเลือกกลับเข้าสู่สนามเผยแผ่หรือไม่กลับเป็นเรื่องระหว่างพวกเขากับพระบิดาบนสวรรค์ จงกระตุ้นให้พวกเขาทูลขอคำแนะนำจากสวรรค์และวางใจว่าพวกเขาจะได้รับคำตอบ

เป็นเพื่อน ส่วนใหญ่แล้วสิ่งนี้จะเป็นการทดลองยากที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตผู้สอนศาสนาที่กลับบ้านก่อนกำหนด หลายคนถูกทดสอบศรัทธาอย่างหนักนั้น ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะมีความสุขหรือก้าวหน้าไม่ได้ แต่พวกเขาต้องการเพื่อนที่ยินดีรักพวกเขาอย่างไม่มีเงื่อนไข ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ป๊อ! เข้มแข็งใน ฝรั่งเศส

โดย มินดี แอนน์ เชลลู
นิตยสารสแกนจิก

การฝึกเป็นนักบินเฮลิคอปเตอร์ไม่ใช่โอกาสที่คนส่วนใหญ่ได้รับ แต่เมื่อปีแอร์โอ. วัย 24 ปีตัดสินใจสมัครเข้าประจำการกองทัพฝรั่งเศส เขาได้รับโอกาสนั้น เวลาหนึ่งในปีที่สองของการฝึกสี่ปี ปีแอร์ทำสุดความสามารถเพื่อดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อ แม้ในสภาพแวดล้อมของเขา

ปีแอร์ประจำการอยู่นอกเมืองบอร์โดไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของฝรั่งเศสหนึ่งชั่วโมงครึ่ง ทำให้เขาอยู่ห่างจากมิตรสหาย ครอบครัว และแรนเมืองบ้านเกิด อาคารประชุมใกล้ที่สุดอยู่ห่างออกไปหนึ่งชั่วโมง นั่นหมายความว่าเขาปฏิเสธสัมพันธ์กับสมาชิกได้ไม่มากนักในระหว่างสัปดาห์ “การเป็นสมาชิกศาสนจักรในกองทัพไม่ง่ายเลย” ปีแอร์กล่าว “เพราะมีการล่อลวงมากมายและเป็นโลกสองโลกที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คุณถูกตัดสินมากในกองทัพจากสิ่งที่คุณเป็นไม่ใช่จากสิ่งที่คุณทำ” ปีแอร์ต้องการให้คนรอบข้างเห็นว่าเขาไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดู

ภาพลามก หรือไม่ไปงานเลี้ยงสังสรรค์ — กิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ในกองทัพ — เพราะเขาเป็นสมาชิกศาสนจักร แม้เขาจะพยายามให้คนรอบข้างเคารพเขา แต่การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ช่วยให้ประจักษ์พยานของเขาเข้มแข็งอยู่เสมอ “ผมพยายามไม่เข้านอนโดยไม่อ่านพระคัมภีร์ก่อน” เขาอธิบาย “และพยายามสวดอ้อนวอนทุกครั้งที่ได้”

“การอ่านพระคัมภีร์และการสวดอ้อนวอนช่วยผมมากในช่วงศึกษาเรียนรู้ทั้งหมดเพื่อให้รู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงดำรงอยู่ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น—โดยไม่เข้าใจพระกิตติคุณที่เหลืออย่างถ่องแท้” ปีแอร์อธิบาย “ผมรู้เพียงว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่นั่น และเพื่อช่วยให้ผมอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง”

รากฐานของการศึกษาพระคัมภีร์ คำจูนปีแอร์ตลอดช่วงศึกษาเรียนรู้ทั้งหมดของเขาและแม้ผ่านการฝึกทหารตอนนี้ ก่อนสมัครเป็นทหาร ปีแอร์รับใช้งานเผยแผ่ในเมืองมอน-ทรีออล รัฐควิเบก ประเทศแคนาดา ที่ซึ่งประจักษ์พยานและความเข้าใจใน

ในฐานะสมาชิก
ศาสนจักรในกองทัพ
ฝรั่งเศส ปีแอร์อาศัยการ
สวดอ้อนวอนและการ
ศึกษาพระคัมภีร์เป็น
แบบอย่างศรัทธาของเขา

พระกิตติคุณของเขาฝังแน่น

“พระคัมภีร์เป็นวิธีแน่ชัดที่สุดวิธีหนึ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบเรา” เขากล่าว

โดยผ่านการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ปีแอร์ไม่เพียงสามารถได้รับการตลใจเท่านั้นแต่เป็นแบบอย่างของคนในหน่วยทหารของเขาด้วย แม้เขากับเพื่อนร่วมชั้นจะไม่ค่อยมีอะไรเหมือนกันเท่าไรนัก นอกจากความภาคภูมิใจในชาติ ปีแอร์รู้ว่าโดยทำตามคำสอนจากพระคัมภีร์เขาจะเป็นคนที่เพื่อนๆ สามารถเคารพนับถือได้เพราะความเชื่อของเขา ■

เพิ่มเติมเกี่ยวกับปีแอร์

เขาชอบรับประทานอะไร

ผมชอบแพนเค้กแผ่นใหญ่ (อาหารคาวทางตะวันตกของฝรั่งเศส) ผมชอบขนมปังเนยแข็ง ไส้กรอก และ *pâté* ด้วย

คุณทำอะไรบ้างเมื่อมีเวลาว่าง

ผมชอบออกไปกับเพื่อนๆ บางครั้งเราแถมออกไปรับประทานอาหารและพูดคุยกัน ผมชอบไปซื้อของกับภรรยาหรือไปดูภาพยนตร์ ผมชอบอ่านหนังสือและเล่นกีฬาด้วย ผมชอบวิ่งและว่ายน้ำเป็นพิเศษ

การออกเดทในฝรั่งเศสเป็นอย่างไร

การออกไปกับผู้หญิงเหมือนเพื่อนเป็นเรื่องซับซ้อน เว้นแต่ผู้หญิงคนนั้นรู้ว่าคุณออกเดทในสหรัฐเขาทำกันอย่างไร ซึ่งก็คือ ออกไปด้วยกันเพื่อทำความรู้จักกันและเป็นเพื่อนกัน ผู้นำศาสนจักรพยายามจัดกิจกรรมคนโสดเยอะมากเพราะนั่นช่วยให้เราได้พบปะผู้คนและมีเดทกลุ่มใหญ่—ผมกับภรรยาพบกันด้วยวิธีนี้

ศาสนจักรในฝรั่งเศส

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย 37,812
วอร์ดและสาขา 107
ศูนย์ประวัติครอบครัว 67
คณะเผยแผ่ 2
พระวิหาร 1 (กำลังก่อสร้าง)

ข้อมูลตัวเลขในฝรั่งเศส

ประชากร 66 ล้านคน (โดยประมาณในปี 2015)
อาคารสถานที่สำคัญ 40,000 (ปราสาท คฤหาสน์ และราชวังยุคกลาง)
แต่ละปีมีนักท่องเที่ยว 80 ล้านคนมาเยือนฝรั่งเศส—นับเป็นประเทศที่คนไปเยือนมากที่สุดในโลก

โดย เอ็ลเดอร์
โรนัลด์ เอ.
ราสแบนด์
แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง

วิธี เรียกร้องพรพระวิหาร

พระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้าเป็นสถานที่ซึ่งยืนยันคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผ่านศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ เช่น บัพติศมาแทนคนตายและการแต่งงาน ซึ่งทำให้ครอบครัวเป็นหนึ่งในเดียวกันชั่วนิรันดร์

ข้าพเจ้าขอแนะนำท่านว่าการนมัสการในพระวิหารเป็นแบบแผนสำคัญที่แต่ละท่านพึงกำหนด—เป็นส่วนตัวและเป็นครอบครัว—ขณะพิจารณาด้านที่ท่านพึงเน้นและเอาใจใส่ ขณะท่านวางรากฐานมั่นคงในชีวิตท่าน ข้าพเจ้าทราบว่หลายท่านทำสิ่งนี้แล้ว และเราขอบคุณท่านที่สุด

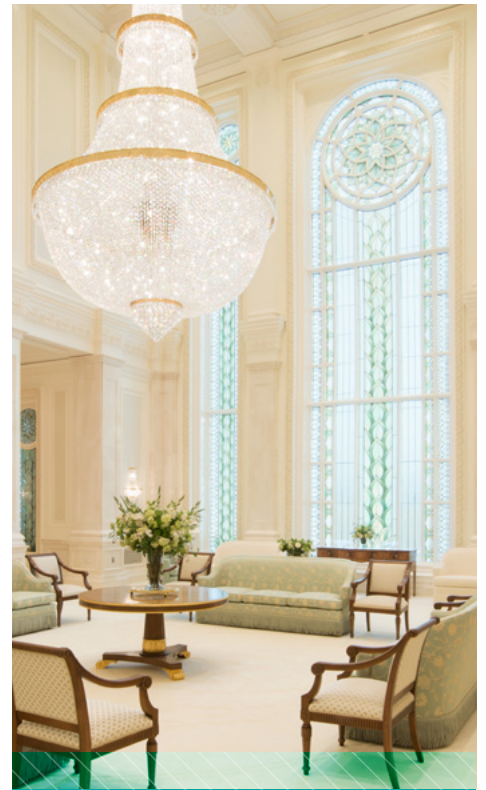
ฝ่ายประธานสูงสุดส่งคำเชื้อเชิญถึงสมาชิกทุกคนของศาสนจักรซึ่งประยุกต์ใช้กับท่านและข้าพเจ้าได้แน่นอน นั่นคือ “หากเวลาและสภาวะการณ์เอื้ออำนวย เราขอกระตุ้นให้สมาชิก ใช้กิจกรรมยามว่างบางส่วนรับใช้ในพระวิหาร”

ขอให้เราพิจารณาพรที่สัญญาไว้โดยศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยขณะที่เราเข้าพระวิหารอย่างซื่อสัตย์ คำสัญญานี้มาจากประธานโหมส เอส. มอนสัน “มา

พระวิหารกันเถิด และวางภาระของท่านเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและท่านจะ เต็มไปด้วยวิญญานใหม่และความเชื่อมั่นในอนาคต จงวางใจพระเจ้า และหากท่านทำเช่นนั้นพระองค์จะทรงอุ้มท่าน กล่อมท่าน และนำท่านที่ละก้าวไปตามเส้นทางที่นำสู่อาณาจักรซีเลสเชียลของพระผู้เป็นเจ้า”¹

พรที่ให้การปลอบโยนอีกประการหนึ่งของการนมัสการในพระวิหารคือการได้รับความคุ้มครองและความสงบสุขจากพายุที่โหมพัดเราในวันเวลาของเรา สถานที่ปลอดภัยที่สุดแห่งหนึ่งซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงกำหนดไว้ให้รวมผู้คนของพระองค์คือในพระวิหารของพระเจ้า

ข้อความด้านหน้านอกพระวิหารทุกแห่งอ่านได้ว่า “ความศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า / พระนิเวศน์ของพระเจ้า” ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระวิหารทุกแห่งของพระเจ้าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์บนโลกนี้ ข้าพเจ้าเชื้อเชิญให้ทุกท่าน เข้าพระวิหารบ่อยขึ้นเท่าที่สภาวะการณ์ของท่านเอื้ออำนวย เรียกร้องพรและความคุ้มครองของท่าน ที่ศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าสัญญาไว้กับท่าน ■

ท่านประยุกต์ใช้สิ่งนี้อย่างไร

บางสิ่งที่ช่วยให้รู้สึกอย่างแรงกล้าว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้าคือสันติสุขที่ดิฉันรู้สึกทุกครั้งที่ได้ไปพระวิหาร เพราะครอบครัวดิฉันอยู่ในวงการทหาร ดิฉันจึงไปเยือนพระวิหารหลายแห่งทั่วโลกและมีความรู้สึกเหมือนกัน—ความสงบ ความสบายใจ และพระวิญญาน สันติสุขของพระวิหารช่วยให้ดิฉันเข้าใจบทบาทของดิฉันในชีวิตนี้ต้องเพิ่มมากขึ้น และวิธีทำให้ตนเองดีขึ้น อีกทั้งทำให้ดิฉันสามารถรับมือกับความเครียดของชีวิตประจำวันได้ดีขึ้นด้วย

จินีส บี, รัฐยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญานที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์วันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu อ้างอิง

1. โหมส เอส. มอนสัน, อังโน เดลล์ แวนเดอร์เดิน, “San Diego Temple: 45th House of the Lord Dedicated in ‘Season for Temple Building,’” *Church News*, May 8, 1993, 12.

เจาะประเด็น

เหตุใดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึง
ประทาน ความรู้สึกรักใคร่
ให้เรา เร็วมากเมื่อเทียบกับ
ช่วงชีวิตที่ เหมาะ
จะ แต่งงาน?

แน่นอนว่าความรู้สึกเสนหาใจจะเลวร้าย
ในตัวมันเองและของตัวมันเอง และ
สุดท้ายแล้วจะส่งเสริมจุดประสงค์อันสูงส่ง
ในชีวิตแต่งงาน แต่เหตุใดเราจึงมีความรู้สึก
เหล่านี้หลายปีก่อนที่เราจะสามารถทำตาม
ความรู้สึกเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม
ชีวิตนี้เป็นการทดสอบการเชื่อฟัง และกฎ
แห่งความบริสุทธิ์ทางเพศเป็นกฎสำคัญที่สุด
กฎหนึ่งที่ต้องเชื่อฟัง การทดสอบยากขึ้น
หลังจากเริ่มเป็นหนุ่มเป็นสาวเมื่อฮอว์โมน
(และวัฒนธรรมที่เปิด) กำลังบอกเราว่า
“ไปไปไป” แต่แสงสว่างของพระคริสต์และ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ (เช่นเดียวกับพระคัมภีร์
ศาสนาพยากรณ์ บิดามารดา และผู้นำ)
กำลังบอกให้เรา “รอ รอ รอ” เมื่อเราเอาใจ
ใส่ข่าวสารจากกลุ่มหลัง เท่ากับเราพิสูจน์ให้
เห็นว่าเรามีค่าควร มีวุฒิภาวะ และมีวินัยทาง
ศีลธรรม ซึ่งคือ “การใช้สิทธิ์เสรีเลือกสิ่งถูก
ต้องเสมอเพราะมันถูกต้องแม้จะยากก็ตาม”
(ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “วินัยทาง
ศีลธรรม,” เลย์โฮนา, พ.ย. 2009, 129)
เช่นเดียวกับการทดสอบมากมายในชีวิต
สิ่งนี้ช่วยให้เราได้พิสูจน์ตนเองว่าเรามีค่าควร
รับพรประเสริฐกว่าที่จะมาถึง—รวมทั้งการ
ผนึกในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ ■

เหตุใด ปาฏิหาริย์ จึงไม่เกิดขึ้น
ในปัจจุบันเหมือนที่ เกิดขึ้นใน
สมัยของพระคริสต์?

ปาฏิหาริย์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็น “กิจของพระเจ้า”
และเป็น “ส่วนหนึ่งของการสอนจากพระเจ้า” (Bible
Dictionary, “Miracles”) การรักษาและปาฏิหาริย์อื่นๆ ยังมี
อยู่ในศาสนจักรปัจจุบัน แม้ไม่น่าตื่นตาตื่นใจเสมอไปและ
มักจะไม่พูดกันอย่างเปิดเผยเพราะคนที่ประสบถือเป็นเรื่อง
ศักดิ์สิทธิ์ ท่านอาจต้องการมองหาปาฏิหาริย์ในชีวิตท่าน
หรือชีวิตสมาชิกครอบครัวหรือบรรพชนของท่าน ถึงแม้เรา
จะต้องการปาฏิหาริย์ แต่เราพึงจำไว้ว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนในเวลาของพระองค์และในวิธีของ
พระองค์

ปาฏิหาริย์เป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ ปาฏิหาริย์เป็นเครื่องหมายแสดงว่าศรัทธาอยู่บน
แผ่นดินโลก (ดู อีเธอร์ 12:12) และเป็นของประทานแห่ง
พระวิญญาณ (ดู คพ. 46:21) ■

แรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกัน & พิษโต

ในที่สุดดิฉันก็อยู่ทำงานเลี้ยงกับเพื่อนๆ
แต่ทุกคนดื่มเหล้ากันหมด

เพื่อนที่สำคัญ
“จกบค้าสมาคม
กับคนที่กำลัง

วางแผนทำสิ่งสำคัญที่สุดเหมือน
ท่าน—คนที่มีความหมายนิรันดร์”

ประธาน โรมัส เอส. มอนตัน, “Decisions
Determine Destiny” (ไฟร์ไรซ์ระบบการศึกษาของ
ศาสนจักร, 6 พ.ย. 2005), 4, speeches.byu.edu.

โดย เคียรา บลังโก

เมื่อดิฉันอายุ 12 ปี เด็กผู้หญิง
บางคนในโรงเรียนใหม่ของดิฉัน
ชวนดิฉันไปงานวันเกิด นั่นเป็น
งานเลี้ยงสังสรรค์ครั้งแรกกับเพื่อน
นักเรียนที่ชวนดิฉันไป เมื่อดิฉันถาม
พ่อแม่ว่าจะไปได้ไหม พวกเขาไม่
อนุญาตเพราะงานเลี้ยงเริ่มตึกเกินไป
ต่อมาไม่นาน ดิฉันได้รับเชิญอีก
ครั้ง ดิฉันขอพ่อแม่ แต่พวกเขาไม่ให้
ไป และดิฉันโกรธมาก ดิฉันจะสนุก
บ้างไม่ได้หรือ

ต่อจากนั้นเพื่อนสนิทที่สุดคนหนึ่ง
ของดิฉันวางแผนจัดงานเลี้ยง ดิฉัน
เป็นคนแรกๆ ที่เธอเชิญ งานเลี้ยง
ครั้งนี้เริ่มเร็วกว่าครั้งอื่นๆ เป็นส่วน
ตัวและจัดใกล้บ้านของดิฉัน ดิฉัน
ขออนุญาตพ่อแม่ และพวกเขาตอบ
ตกลง! ดิฉันตื่นเต้น

วันนั้นมาถึง ขณะพ่อแม่ขับรถไป
ส่ง พวกเขาบอกว่าจะมารับที่นั่น เมื่อ
ไปถึงงานเลี้ยง ดิฉันเจอพวกเพื่อน
ผู้หญิงของดิฉัน ยี่สิบนาทีต่อมา ดิฉัน
ยังไม่เห็นเด็กผู้หญิงเจ้าของวันเกิด

ไม่กี่นาทีต่อจากนั้น เยาวชนชาย
คนหนึ่งเดินมาหาเราและถามว่า “คุณ
เอาเงินค่า ฟิสโต มาด้วยหรือเปล่า”
เขาทำท่าทางบอกให้ดิฉันรู้ว่า “ฟิสโต”
คือเบียร์ เพื่อนผู้หญิงให้เงินตามที่ขอ
ดิฉันไม่มีเงินติดมาด้วย จึงตัดสินใจ
ออกไปกับเด็กผู้หญิงคนอื่นๆ ขณะที่

เด็กผู้หญิงเหล่านี้จ่ายค่าเบียร์

ในที่สุด เจ้าของวันเกิดก็มาถึง—
ชายหนึ่งชั่วโมง ดิฉันแสดงความยินดี
กับเธอ และขณะที่เราพูดคุยกัน รถ
บรรทุกคันใหญ่ก็มาถึง ชายห้าคนลง
จากรถ ขนเบียร์ลงมาด้วยสองลัง ทุก
คนมามองอยู่รอบๆ และเริ่มแจกเบียร์
เพื่อนผู้หญิงของดิฉันไปรับเบียร์
เหลือดิฉันอยู่คนเดียว กำลังดูพวกเขา
แข่งกันดื่มเบียร์

พวกเพื่อนผู้หญิงเดินมาหาดิฉัน
พร้อมกับยื่นเบียร์ให้ “ไม่ ขอขอบคุณ”
ดิฉันบอกพวกเธอ พวกเธอยืนกราน
อีกครั้ง ดิฉันตอบปฏิเสธ หัวใจเริ่ม
เต้นเร็ว และรู้สึกแปลกๆ เหมือนใน
ภาพยนตร์ระทึกขวัญที่ดิฉันเป็นตัว
แสดงหลักและติดอยู่ท่ามกลางดิน
แดนที่ไม่รู้จัก จากนั้นดิฉันได้ยินเสียง
แตรรถ—พ่อแม่ของดิฉันนั่นเอง!
ดิฉันกล่าวลาแค่ครั้งเดียวและออก
จากงานเลี้ยงวิ่งไปที่รถ

ดิฉันขึ้นรถและหายใจแรงมาก
ดิฉันเริ่มคิดว่าสภาพแวดล้อมที่ดิฉัน
อยู่น่าอัศจรรย์เหลือเกิน คุณแม่ถามว่า
ดิฉันเป็นอะไรหรือเปล่า “ค่ะ” ดิฉัน
ตอบ “แต่บางอย่างทำให้หนูประหลาด
ใจ”

“อะไรทำให้ลูกประหลาดใจ” คุณ
พ่อถาม

“เพื่อนๆ ดื่มกันหมดและหนูใจคอ

ไม่ดีขณะรอให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้น หนู
อยากให้พ่อกับแม่มาที่นั่น และตอนนี้
หนูอยู่ที่นี่แล้ว” ดิฉันมองนาฬิกาที่รถ
ตอนนั้นยังไม่สี่ทุ่ม

คุณแม่บอกว่า “งานเลี้ยงในโลก
ก็เป็นแบบนี้ นั่นคือสาเหตุที่เราไม่
อนุญาตให้ลูกไปงานเลี้ยงครั้งก่อนๆ”

คืนนั้นเมื่อดิฉันสวดอ้อนวอน ดิฉัน
ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่พ่อ
แม่มาถึงเร็ว

เราเหล่าสมาชิกศาสนจักรอยู่ใน
โลก แต่เราไม่เหมือนโลก ดิฉันได้
เรียนรู้ว่าถ้าดิฉันยังขึ้นไปร่วมงาน
เลี้ยงเหล่านั้นอีก ดิฉันอาจพลาด
พลังทำผิดพระคำแห่งปัญญาและ
แม้กระทั่งกฎแห่งความบริสุทธิ์ทาง
เพศ หลายคนที่ดิฉันรู้จักพลาดพลัง
ไปแล้ว พวกเขาส่วนใหญ่เป็นคนนอก
ศาสนจักร แต่แม้กระทั่งสมาชิก
ศาสนจักรเองก็สามารถไปถึงจุดนั้นได้
ถ้าพวกเขาไม่หนักแน่น

ดิฉันรู้สึกมีความสุขกับการตัดสินใจ
ใจไม่เต็ม ดิฉันคิดว่าดิฉันคงจะถูก
หัวเราะเยาะภายหลังแน่นอน แต่
ปรากฏว่าเพื่อนๆ เคารพดิฉันมาก
ขึ้นเพราะพวกเขารู้มาตรฐานของ
ดิฉัน หลังจากนั้นดิฉันไม่กลัวอีกเลย
เมื่อต้องปฏิเสธสิ่งที่ดิฉันรู้ว่าจะเป็น
อันตรายต่อดิฉัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในซัลตีโย แมกซ์โก

A stylized illustration of a microscope in shades of teal and blue. A DNA double helix is positioned on the microscope's slide. The background is orange with a faint pattern of molecular structures.

วิทยาศาสตร์ กับการแสวงหา ความจริง

ไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเหมือนจะมีความขัดแย้งระหว่างความเข้าใจ พระกิตติคุณของท่านกับสิ่งที่ท่านเรียนรู้ผ่านวิทยาศาสตร์

โดย อลิเซีย เค. สแตนตัน

ท่านพอจะนึกภาพออกไหมว่ากำลังไปพบแพทย์ผิวหนังเพราะท่านมีสิวเยอะมากและแพทย์บอกว่าวิธีรักษาคือจะต้องถ่ายเลือดของท่านออกบ้าง นั่นอาจฟังดูไม่สมเหตุสมผลสำหรับท่าน แต่ไม่น่าเชื่อว่าเมื่อสองร้อยปีก่อนไม่เป็นเช่นนั้น สมัยนั้น การถ่ายเลือดจำนวนมากถือเป็นการรักษามาตรฐานสำหรับอาการส่วนใหญ่ รวมทั้งอาการท้องอืดแน่นท้อง วิกัลจรีต และแม้กระทั่งสิว ไม่มีใครตั้งคำถามเรื่องนี้ ว่าเหตุใดพวกเขาจึงควรรักษาวิธีนั้น หลายวัฒนธรรมใช้วิธีถ่ายเลือดมาเป็นพันๆ ปี

จนกระทั่งแพทย์เริ่มคิดเรื่องการช้ยาจากมุมมองทางวิทยาศาสตร์ที่ใครๆ ก็ตั้งคำถามด้านเวชปฏิบัติในที่สุดเมื่อสำรวจเรื่องการถ่ายเลือดละเอียดขึ้น แพทย์จึงหยุดใช้วิธีดังกล่าวยกเว้นบางอาการเท่านั้น¹

จากตัวอย่างข้างต้น เราเห็นว่าเพียงเพราะยอมรับความเชื่อหนึ่งอย่างกว้างขวางหรือใช้มานานก็มิได้หมายความว่าจะถูกต้องเสมอไป เราเห็นว่าวิทยาศาสตร์สามารถเป็นเครื่องมืออันดียิ่งในการเผยความจริงแท้แน่นอน

นั่นเป็นเรื่องใหญ่สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การรู้ความจริงไม่เพียงให้พื้นฐานการตัดสินใจที่ดีขึ้นเท่านั้น (“ไม่ ฉันจะไม่ให้ถ่ายเลือดวันนี้ ขอบคุณ!”) แต่เพิ่มความเข้าใจพระกิตติคุณให้เราด้วย ดังที่ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) สอนว่า “ไม่มีความจริงที่ไม่ได้เป็นของพระกิตติคุณ . . . หากท่านสามารถพบความจริงในสวรรค์ [หรือ] แผ่นดินโลก . . . นั่นเป็นหลักคำสอนของเรา”²

เหตุใด กับ อย่างไร

แน่นอนว่าเมื่อเราพูดถึงวิทยาศาสตร์เอื้อประโยชน์อะไรต่อความจริงที่เรารู้ เราต้องเข้าใจให้แน่ชัดก่อนว่าวิทยาศาสตร์สามารถเผยความจริงแบบใด—และไม่สามารถเผยความจริงแบบใด วิธีหนึ่งที่จะทราบคือถามว่าวิทยาศาสตร์สามารถและไม่สามารถตอบคำถามแบบใด

ซิสเตอร์เอลเลน แมนกรัมศึกษาวิศวกรรมเคมีที่สถาบันโพลิเทคนิคเรนส์ซีเลอร์ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เธออธิบายท่านองนี้ “วิทยาศาสตร์อธิบายอย่างไร แต่ไม่ได้อธิบายเหตุใด” เธอเพิ่มเติมว่าศาสนาคือสิ่งที่อธิบายเหตุใด

เช่น เหตุใดจึงสร้างแผ่นดินโลก และเหตุใดเราจึงอยู่ที่นี่ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์นักฟิสิกส์ที่มีชื่อเสียงเชื่อเช่นกันว่าศาสนาและวิทยาศาสตร์มีจุดประสงค์ต่างกันแต่เสริมกัน “วิทยาศาสตร์สืบสวนได้เพียงว่าเป็นอะไร แต่ไม่ใช่ควรเป็นอะไร” เขาเขียน “นอกเหนือขอบเขต [ของวิทยาศาสตร์] แล้ว การคาดคะเนที่มีคุณค่าทุกรูปแบบยังจำเป็น”³

นั่นหมายความว่าอะไรต่อวิทธิชนยุคสุดท้าย หนึ่ง เรารู้ว่าการเข้าใจทางวิทยาศาสตร์จะเปลี่ยนแปลงเสมอ อย่างไรก็ตาม วิทยาศาสตร์กำลังพยายามหาวิธีเข้าใจ “อย่างไร” ของโลกรอบตัวเรามากขึ้น เมื่อรู้เช่นนั้น เราจึงไม่จำเป็นต้องมองหางานวิจัยล่าสุดเพื่อเข้าใจ “เหตุใด” หรือ “ควร” ของชีวิต เราสามารถพึ่งพาพระกิตติคุณที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเยซูคริสต์เพื่อช่วยเราตัดสินใจระหว่างถูกกับผิด

ทุกอย่างสอดคล้องกัน

ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโครัม อัครสาวกสิบสองและสัลยแพทย์หัวใจที่มีชื่อเสียง พูดเกี่ยวกับว่าศาสนาและวิทยาศาสตร์รวมเป็นหนึ่งเดียวอย่างไร

“ไม่มีความขัดแย้งระหว่าง
วิทยาศาสตร์กับศาสนา” ท่านกล่าว
“ความขัดแย้งเกิดจากความรู้ที่ไม่สมบูรณ์
ในเรื่องวิทยาศาสตร์หรือศาสนาเท่านั้น หรือ
ทั้งสองอย่าง ... ไม่ว่าความจริงจะมาจากห้อง
ทดลองทางวิทยาศาสตร์หรือโดยการเปิดเผยจากพระเจ้า
ความจริงนั้นเข้ากันได้”⁴

ฉะนั้น ถ้าท่านเคยมีคำถามว่าอายุของแผ่นดินโลกหรือ
ไดโนเสาร์หรือวิวัฒนาการหรือเรื่องใดๆ ที่ท่านเรียนรู้ในชั้น
เรียนวิทยาศาสตร์สอดคล้องกับพระกิตติคุณอย่างไร นั่นดี
มาก! ทั้งหมดสอดคล้องกัน แต่ยังมีคำถามมากมายเพราะ
ยังมีอีกมากที่เรากำลังเรียนรู้ บราเดอร์ไบรอัน ดาร์น นัก
วิทยาศาสตร์ด้านเภสัชกรรมในคิวเบก แคนาดา กล่าวว่าเขา
ตั้งตารอเวลาที่ทุกอย่างจะเปิดเผยต่อเรา (ดู คพ. 101:32–34)

ระหว่างนี้ “เราถูกจำกัดความสามารถในการเข้าใจความ
ลึกลับทั้งหมดของโลกรอบตัวเราผ่านความพยายามทาง
วิทยาศาสตร์” เขากล่าว “เราถูกจำกัดเช่นกันในความรู้เรื่อง
ความลึกลับของพระเจ้าและแบบแผนอันยิ่งใหญ่ของ
พระองค์สำหรับบุตรธิดาของพระองค์”

ไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเหมือนจะมีความขัดแย้งระหว่าง
ความเข้าใจพระกิตติคุณของท่านกับสิ่งที่ท่านเรียนรู้ผ่าน
วิทยาศาสตร์ในความเป็นจริง ไม่มีสิ่งใดที่วิทยาศาสตร์เปิดเผย
จะหักล้างศรัทธาของท่านได้

ฉะนั้นถ้าท่านชอบวิทยาศาสตร์ จงเรียนรู้ทั้งหมดที่ท่าน
เรียนรู้ได้ในด้านที่ท่านสนใจ ศรัทธาของท่านจะทำให้ท่าน
ได้เปรียบ บราเดอร์ริชาร์ด การ์ดเนอร์ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สาขาชีววิทยาที่มหาวิทยาลัยเซาเทิร์น เวอร์จิเนียกล่าวว่า
ศรัทธาของเขาในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ช่วยเขา
ได้มาก

“หลายครั้งที่งานวิจัยมีอุปสรรค และดูเหมือนไม่มีผล
ใดๆ—งานวิจัยส่วนมากเป็นแบบนั้น—การมองเห็นพรของ
พระกิตติคุณช่วยให้ผมผ่านมาได้” เขากล่าว

บราเดอร์ดาว์นู้สก็เช่นกันว่าศรัทธาของเขาช่วยเรื่อง
การทำงานวิทยาศาสตร์ของเขา

“ผมมักจะทำงานด้วยศรัทธาว่ามีตรรกและระเบียบใน
ทุกสิ่ง ถ้าเราตามหาคำตอบนานพอและหนักพอ ในที่สุด
พระบิดาบนสวรรค์จะทรงเปิดความคิดเราให้รับคำตอบ”
เขากล่าว

ชื่นชมยินดีในการค้นพบทางวิทยาศาสตร์

ศรัทธาของเราในพระคริสต์และพระกิตติคุณของ
พระองค์สามารถช่วยให้เราอ่อนน้อมถ่อมตนและเปิด
รับความจริงที่เรากำลังแสวงหาได้เช่นกัน ไม่ว่าทาง
วิทยาศาสตร์หรือทางวิญญาณ

“มีมากมายในวิทยาศาสตร์ที่เราไม่รู้ และมากมาย
เกี่ยวกับพระเจ้าที่พระองค์ยังไม่ทรงเปิดเผย”
ศาสตราจารย์การ์ดเนอร์กล่าว “ฉะนั้น สำคัญที่ต้องเปิด
ความคิดเรารับข้อมูลที่เข้ามามากขึ้น และไม่กังวลใน
ระหว่างนั้น”

ตัวอย่างเช่น บางคนเชื่อในพระเจ้าเพียงเพราะ
พวกเขาไม่เห็นคำอธิบายอื่นสำหรับการสังเกตโลกของ
พวกเขา นี่เรียกว่าการเชื่อใน “พระเจ้าเป็นเจ้าแห่งช่องว่าง”
และนั่นทำให้ผู้คนรู้สึกกลัวการค้นพบทางวิทยาศาสตร์
ศาสตราจารย์การ์ดเนอร์ยกตัวอย่างว่า

“บางคนเชื่อในพระเจ้าเพียงเพราะมีช่องว่างในบันทึก
เรื่องฟอสซิล (สำหรับพวกเขาหมายความว่าวิวัฒนาการไม่
สามารถอธิบายได้ว่าเราอยู่ที่นี้ได้อย่างไร) แต่เกิดอะไรขึ้น
กับศรัทธาของเราเมื่อการค้นพบฟอสซิลใหม่ๆ ปิดช่องว่าง
เหล่านั้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เราจำเป็นต้องได้หลักฐาน
แน่ชัดเกี่ยวกับพระเจ้า ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์
และเมื่อนั้นเราจึงสามารถชื่นชมยินดีในการค้นพบทาง
วิทยาศาสตร์แทนที่จะวิตกกังวล”

เมื่อเราใช้วิธีนี้ เราจดจำว่าทั้งวิทยาศาสตร์และศาสนา
สามารถช่วยเราระหว่างการค้นหาความจริง และสุดท้าย
แล้ว ความจริงนั้นทั้งหมดล้วนมาจากแหล่งเดียวกัน นั่น
คือพระเจ้า

“พระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงเปิดเผยสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่พระองค์
ทรงประสงค์ รวมทั้งข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ทั้งหมด”
ศาสตราจารย์การ์ดเนอร์กล่าว “และแน่นอนว่าพระองค์
ทรงดลใจนักวิทยาศาสตร์ นักประดิษฐ์ และวิศวกร—แต่
พระองค์ไม่ประทานคำตอบทั้งหมดให้พวกเขา พระองค์
ทรงต้องการให้พวกเขา และเราใช้สมองของเรา ด้วยเหตุนี้

จึงทรงให้เราทดสอบด้านวิทยาศาสตร์ และการเปิดเผยของพระองค์ต่อ ศาสนจักรจึงเกี่ยวข้องกับวิธีจัด ระเบียบศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีที่เราจะมาหาพระคริสต์และรอด

“การเปิดเผยของพระองค์ต่อเรา อาจเป็นเรื่องใดก็ได้ แต่โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเพื่อให้เรารู้ว่าพระองค์ทรง พระชนม์และทรงรักเรา พระคริสต์ ทรงทำให้แผนแห่งความรอดเกิด ผล เรามีศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต เรา สามารถทำตามแผนของพระเจ้าได้ และนั่นคืคุณค่าที่จะทำ” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา
อ้างอิง

1. ดูตัวอย่างใน K. Codell Carter and Barbara R. Carter, *Childbed Fever: A Scientific Biography of Ignaz Semmelweis* (1994).
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง (1997), 17, 18.
3. อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ใน “Science and Religion,” in Ken Wilber, *Quantum Questions: Mystical Writings of the World's Greatest Physicists* (1984).
4. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ใน Marianne Holman Prescott, “Church Leaders Gather at BYU's Life Sciences Building for Dedication,” *Church News*, Apr. 17, 2015, LDS.org.

ถาม & ตอบ

กับ ดร. ริชาร์ด การ์ดเนอร์
นักชีววิทยา โมเลกุลและเซลล์

คุณสนใจวิทยาศาสตร์ได้อย่างไร

คุณพ่อผมเป็นนักพฤกษศาสตร์ ท่านทำให้ผมสนใจวิทยาศาสตร์ ผมโต มากับการเล่นกลี้องจุลทรรศน์และอุปกรณ์ห้องทดลองอื่นๆ ของท่าน ผมได้ยื่นท่านพุดเรื่องพืชและเชื้อรา คุณปู่ของผมเป็นนักพันธุศาสตร์ ท่านนำเอาแมลงตัวเล็กๆ มาให้ผมศึกษาเมื่อผมอายุราวเก้าขวบ ผม เรียนวิทยาศาสตร์ทั้งหมดที่เรียนได้ใน โรงเรียนมัธยมปลาย และชอบ เป็นพิเศษคืองานมอบหมายให้สะสมแมลง ผมตั้งใจเมื่ออายุยังน้อยว่า จะเรียนปริญญาเอกด้านวิทยาศาสตร์เพราะอยากรู้ว่าสิ่งต่างๆ ทำงาน อย่างไรและผมชอบเรียนรู้

การเรียนวิทยาศาสตร์ของคุณเสริมสร้างศรัทธาของคุณอย่างไร

ยิ่งผมเรียนรู้เกี่ยวกับความซับซ้อนในเซลล์ฯ เดียว ผมยิ่งอัศจรรย์ใจ ผม มีโปสเตอร์แผ่นใหญ่สองแผ่นเป็นแผนภูมิภาพพิมพ์ของปฏิกิริยาเคมี ส่วนใหญ่ในเซลล์ ปฏิกิริยาทั้งหมดนั้นถูกควบคุมอย่างเข้มงวด ครั้ง หนึ่งผมนำโปสเตอร์ ไปชั้นเรียนฐานะโปรตีนที่ผมสอน ผมเตือนให้ พวกเขานึกถึงรูปปั้น Christus บนแท่นเปิดสแควร์และที่ศูนย์บริการนัก ท่องเที่ยวของแอลดีเอส หลังรูปปั้นคือภาพวาดของจักรวาล และนั่น บอกเป็นนัยว่า “นี่คือพระเจ้าผู้สร้างทั้งหมดนี้!” แต่ผมขอแนะนำให้เราวาง โปสเตอร์เหล่านี้ไว้หลังรูปปั้นนั้น แม้ไม่สวยเท่าภาพวาดจักรวาล แต่ พระองค์ทรงสร้างคุณสมบัติทางเคมีของเซลล์นี้ด้วยและเข้าพระทัย รายละเอียดทั้งหมด!

ศรัทธาของคุณช่วยคุณในการศึกษาวิทยาศาสตร์อย่างไร

เมื่อผมทำงานวิจัยและตอนนี้ผมสอนวิทยาศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ ศรัทธา ของผมสำคัญต่อผมเพราะผมจะมีความรู้ที่สมบูรณ์ไม่ได้หากปราศจาก ศรัทธา การเรียนรู้ว่าเซลล์ทำงานอย่างไรแต่ไม่ได้เรียนรู้ว่าเหตุใดเซลล์ เหล่านั้นหรือเราจึงอยู่บนโลกนี้จะยังไม่เป็นที่พอใจสำหรับผม

เอ็ดเดอร์
ฮูโก อี. มาร์ตินเนซ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เตรียม— และทำ

การเตรียมตัวท่านให้พร้อมและการทำงานของพระเจ้าจะเปลี่ยนชีวิตท่าน

ปาพเจ้าเป็นครูเซมินารีมาหกปี เราพบกันตอนหกโมงทุกเช้าที่บ้านของข้าพเจ้าในเปอร์โตริโก การเตรียมบทเรียนทุกวันจันทร์ถึงวัน

จงมาพร้อมความปรารถนา จะเรียนรู้

ศุกร์เป็นงานหนัก แต่ข้าพเจ้าชอบ และนั่นช่วยให้ข้าพเจ้ารักเยาวชนและศาสนจักรมากขึ้น

ข้าพเจ้าสังเกตว่านักเรียนได้ประโยชน์จากเซมินารีมากขึ้นอยู่กับการเตรียมของพวกเขาค่ะ ฉะนั้นถ้าท่านประสงค์จะได้มากจากบทเรียนเซมินารี ข้าพเจ้าขอเชิญให้ท่านศึกษาบทเรียนล่วงหน้าและไตร่ตรองอย่างจริงจัง มาชั้นเรียนด้วยความกระหายใคร่รู้ มาเหมือนเด็กเล็กๆ คืออยากเรียนรู้เสมอ เตรียมมีส่วนร่วมเพื่อท่านจะสอนกันได้ดี และมาพร้อมคำถาม เยาวชนอีกคนหนึ่ง พระคัมภีร์หนึ่งข้อที่อ่าน หรือความคิดเห็นของครูอาจจะตอบคำถามของท่าน

การเรียนการสอนที่ดีที่สุดในช่วงชั้นเรียนหรือการประชุมของศาสนจักรเกิดขึ้นเมื่อท่านเตรียม

พร้อมและท่านได้รับการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณที่มาในรูปของความคิดจัดไว้ แล้วปฏิบัติตาม มองหาพระคัมภีร์เพิ่มเติมหรือคำพูดจากการประชุมใหญ่สามัญหรือบทความจากนิตยสารศาสนจักรเกี่ยวกับแนวคิดเหล่านั้น ไตร่ตรองในความนึกคิด และในใจท่าน และพร้อมรับใช้ เพราะเมื่อท่านมีความจริงเหล่านั้นในใจท่าน พระเจ้าจะทรงใช้ท่านช่วยคนอื่น

ต่อมา เมื่อข้าพเจ้ารับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่กับภรรยา ข้าพเจ้าตระหนักว่าเซมินารีเป็นการเตรียมครั้งสำคัญสำหรับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ตลอดหลายปีมานี้ ข้าพเจ้าเห็นพลังอันน่าอัศจรรย์ของพระกิตติคุณเป็นพรแก่คนเหล่านั้นผู้เป็นนักเรียนเซมินารีที่ซื่อสัตย์ พวก

จงเตรียมพร้อมเพื่อจะมีส่วนร่วม

เขาได้ประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้ในบทเรียนเหล่านั้นกับความท้าทายสำคัญๆ ในชีวิตและผ่านพ้นความท้าทายมาได้ แม้กลับเข้ามาในศาสนจักรหลังจากช่วงเวลาของความเขັงขำน้อย

ท่านมีความสำคัญมากต่อพระเจ้า ท่านสำคัญจริงๆ งานของเยาวชนคือเตรียมทำงานเผยแผ่ศาสนาแล้วจึงทำงานเผยแผ่ศาสนา ตอนนี้ท่านต้องเข้าใจว่าเมื่อท่านยังคงทำงานเผยแผ่ศาสนา และเมื่อท่านยังคงเตรียมพร้อม สิ่งนี้จะผลักดันและนำท่านให้พัฒนาขึ้นในฐานะผู้สอนศาสนาของพระเจ้า ท่านไม่จำเป็นต้องมีป้ายชื่อจึงจะทำงานเผยแผ่ศาสนา เพราะท่านมีพระนามของพระเยซูคริสต์จารึกในใจท่าน เพราะพันธสัญญาของท่าน

ท่านทำงานนี้ได้

งานพระวิหารและประวัติครอบครัวก็เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ในเขตแคริบเบียนที่ข้าพเจ้ารับใช้ สหคที่ใช้เยาวชนเป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านประวัติครอบครัวมีเปอร์เซ็นต์สมาชิกหาชื่อสำหรับงานพระวิหารและทำงานพระวิหารสูงขึ้น ในสหคหนึ่งมีเยาวชน 20 คนได้รับเรียกให้เป็นที่ปรึกษาด้านประวัติครอบครัวหนึ่งปีก่อนพวกเขามีอายุมากพอจะเป็นผู้สอนศาสนา ขณะพวกเขาไปเยี่ยม

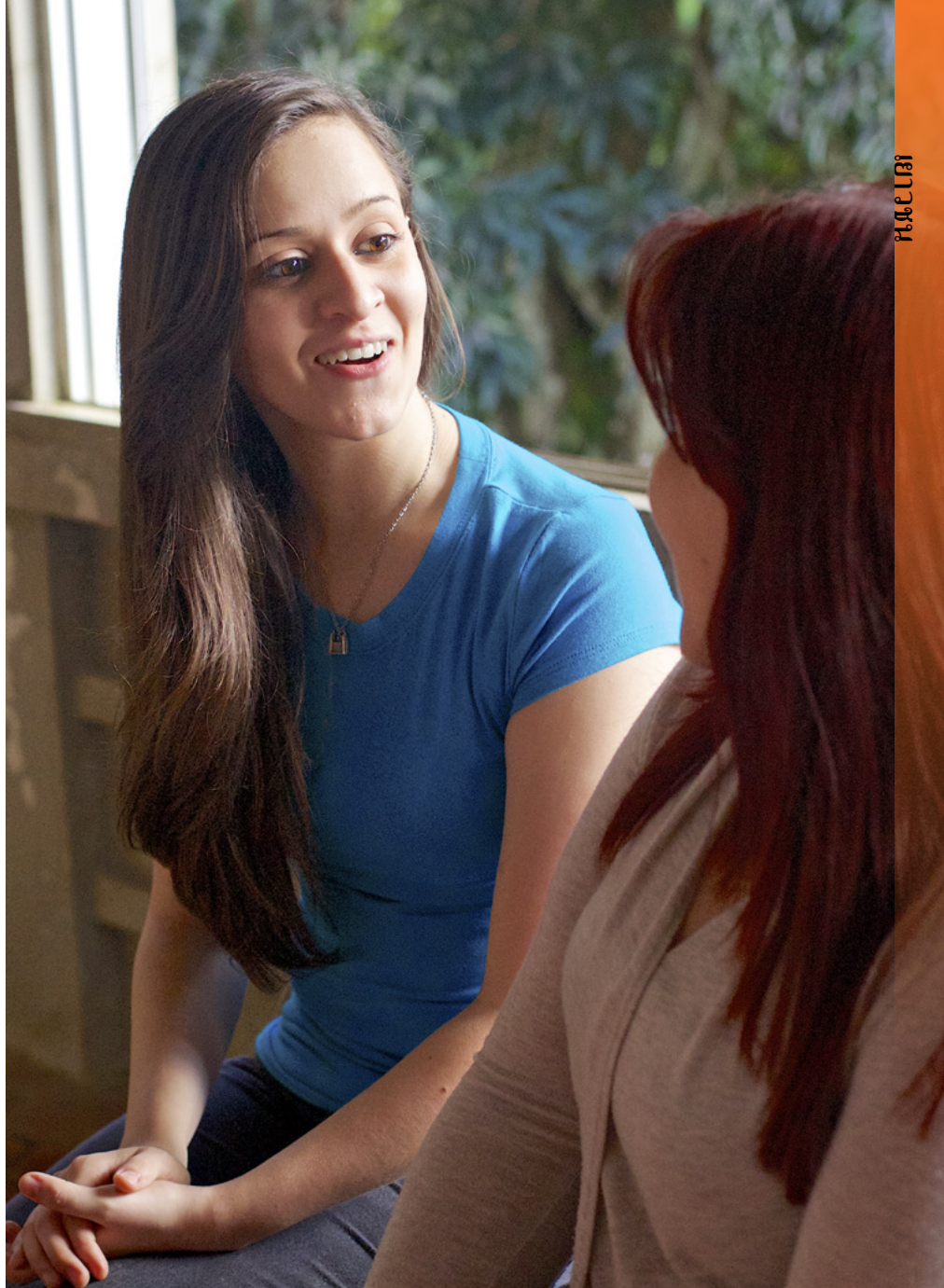
สมาชิกที่บ้านเพื่อแสดงวิธีทำประวัติครอบครัว พวกเขาจะพูดคุยกับผู้คนตลอดทางและบอกคนเหล่านั้นเกี่ยวกับประวัติครอบครัวและพระวิหาร นั่นคืองานเผยแผ่ศาสนา!

ข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อพวกเขาเริ่มใช้งานเผยแผ่ พวกเขาเคยรู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างแรงกล้ามาแล้ว—หวัง

สิ่งนั้นจะเป็นพรและเปลี่ยนชีวิตท่าน

อย่างนี้จะรู้สึกในบ้านของพวกเขา แต่ถ้าไม่ พวกเขาจะรู้สึกแน่นอนเมื่อทำงานเผยแผ่ศาสนา งานประวัติครอบครัว และงานพระวิหาร ต่อจากนั้น เมื่อพวกเขาเข้าสู่วัยฝึกรบรรมผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่มีใครในพวกเขาบอกข้าพเจ้าว่า “ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างแรงกล้าที่นี้มากกว่าแต่ก่อนในชีวิตผม” พวกเขาควรจะเคยรู้สึกถึงอิทธิพลของพระองค์อย่างแรงกล้าก่อนหน้านี้

พระเจ้าทรงรักท่าน วิสัยทัศน์ของพระองค์ต่องานประวัติครอบครัว งานพระวิหาร และงานเผยแผ่ศาสนา ต้องให้ท่านผลักดัน ท่านมีทักษะและความรู้ เมื่อท่านเตรียมตัวดี ท่านทำงานนี้ได้ สิ่งนั้นจะเป็นพรและเปลี่ยนชีวิตท่าน ■

ระลึกถึง พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

โดย เอริก บี. เมอร์ติค

นิตยสารศาสนจักร

แต่ละสัปดาห์ เราได้รับพรด้วยโอกาสในการรับส่วนศีลระลึกเมื่อเราเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์ นั่นเป็นเหตุผลหลักประการหนึ่งที่เราไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าเหตุใดศีลระลึกจึงสำคัญ มีสิ่งหนึ่งที่เราสัญญาจะทำซึ่งทำให้ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์และสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในศาสนจักร นั่นคือ ระลึกถึงพระเยซูคริสต์

ลองพิจารณาดังนี้ การระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นส่วนสำคัญของคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก ในคำสวดอ้อนวอนเราสัญญาว่าเราจะ “ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา” (คพ. 20:77, 79) ไม่เฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้นแต่

ตลอดเวลา เมื่อเราระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา ชีวิตเราจะสะท้อนมาตรฐานและคำสอนของพระองค์ และเราจะพบอิทธิพลสนับสนุนอันเปี่ยมด้วยพลังในชีวิตเรา

การระลึกถึงช่วยชายหนุ่มคนหนึ่งอย่างไร

ตัวอย่างเช่น เมื่อเทพของพระเจ้าเป็นเจ้าทรงขอร้องให้แอลมาผู้บุตรกลับใจ แอลมาล้มลงบนพื้นดินและพูดหรือขยับตัวไม่ได้เป็นเวลาหลายวัน ระหว่างนี้ ท่านทรมานด้วยความทรงจำถึงบาป แต่จากนั้นท่าน “จำได้... ว่าได้ยินบิดา [ของท่าน] พยากรณ์... เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์หนึ่ง, พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อทรงชดใช้บาปของโลก” ท่านกล่าวต่อจากนั้นว่า “บัดนี้, เมื่อจิตของพ่อนึกได้ถึงความคิดนี้, พ่อร้องอยู่ในใจพ่อ : ข้าแต่พระเยซู, พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ขอพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์, ผู้อยู่ในดีแห่งความขมขื่น, และถูกล้อมรอบด้วยโซ่อันเป็นนิจแห่งความตาย. และบัดนี้, ดุเถิด, เมื่อพ่อคิดดังนี้, พ่อจำความเจ็บปวดของพ่อไม่ได้อีก” (แอลมา 36:17–19)

การนึกถึงพระคริสต์นำแอลมาให้สวดอ้อนวอนขอพระเมตตา ซึ่งนำเอาความรู้สึกผิดของท่านออกไป คลายความเจ็บปวดของท่าน และช่วยให้ท่านกลับใจ เเงกเช่นแอลมา เราสามารถผันชีวิตเราไปหาพระคริสต์และประสบปิติที่มาจากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ทั้งหมดเริ่มจากการเลือกระลึกถึงพระเยซูคริสต์และเดชะานุภาพแห่งการชดใช้ของพระองค์

พรประเสริฐต่างๆ เกิดขึ้นเมื่อเรา
ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ผ่าน
การรับส่วนศีลระลึก

พรอีกห้าประการต่อไปนี้มาจากการรักษาสัญญาว่า
จะระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา

1. พระวิญญาณจะอยู่กับเรา

เมื่อท่านรับศีลระลึกวันอาทิตย์ ท่านนึกถึงสัญญาที่ว่าถ้าท่าน
ระลึกถึงพระคริสต์ รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และรับพระนาม
ของพระองค์ไว้กับท่าน ท่านจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ
ท่านตลอดเวลา ในโลกที่เต็มไปด้วยความท้าทาย ท่านถูกชักนำให้
หลงผิดได้ง่าย แต่ถ้าท่านมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับท่าน “โดย
อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง”
(โมโรไน 10:5) พระวิญญาณของพระเจ้าสามารถเป็นผู้นำทางท่าน
และประทานพรท่านด้วยการนำทาง การแนะนำสั่งสอน และความ
คุ้มครอง

2. พระองค์สามารถประทานพลังให้เราต่อต้านการล่อลวง

เครื่องป้องกันการล่อลวงที่ดีที่สุดและแน่นอนที่สุดคือศรัทธา
ของเราในพระเยซูคริสต์ (ดู แอลมา 37:33) เมื่อเรามุ่งความคิดไปที่
พระคริสต์ เราจะรับรู้คำเท็จของซาตานและมองออกว่าเขาพยายาม
หลอกลวงเรา เพราะพระเยซูทรงเผชิญการล่อลวงแต่มีทรงยอม
เราจึงสามารถพึ่งพาพระองค์เมื่อเราประสบการล่อลวง นี่ไฟสอน
ว่าคนที่ “ยึดมั่นในพระวจนะ [ของพระเจ้า] แล้ว, พวกเขา
จะไม่พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่อลวงและลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ก็ไม่อาจ
ครอบงำพวกเขา” (1 นิไฟ 15:24) เมื่อเราระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
และคำสอนของพระองค์ พระองค์จะทรงสามารถยกเราและเพิ่ม
พลังให้เราต่อต้านการล่อลวง

3. แบบอย่างของพระองค์จะนำทางเรา

พระเยซูไม่เพียงรับสั่งให้เราไปที่ใดเพื่อรับชีวิตนิรันดร์เท่านั้น
แต่พระองค์ทรงนำทางเราด้วย พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น
เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) พระคริสต์ทรงเป็นแบบ
อย่างที่ดีพร้อมของเรา ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็น
มรรตัย พระเยซูทรงสอนและทรงเป็นแบบอย่างของความรัก ความ
อ่อนโยน ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความเห็นอกเห็นใจ พระองค์

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศีลระลึก

เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด
และศีลระลึก ท่านอ่านได้ใน

- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “*This Do in Remembrance of Me*,” *Ensign*, Nov. 1995, 67.
- เซอร์ริล เอ. เอสพลิน, “*ศีลระลึก—การเริ่มใหม่สำหรับจิตวิญญาณ*,” เลียโฮนา, พ.ย. 2014, 12.

ทรงใช้เวลาสอน รับประทาน และรักผู้อื่น

ในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำ พระองค์ทรงเชื่อฟังพระประสงค์ของพระบิดา (ดู ยอห์น 5:30) พระผู้ช่วยให้รอดทรงวางแบบฉบับในสิ่งทั้งปวงเพื่อให้เรารู้ว่าควรดำเนินชีวิตอย่างไร และพระองค์ทรงเชื่อเชิญเราทุกคนให้ทำตามแบบอย่างของพระองค์

หากท่านเคยพบว่าท่านไม่ทราบจะไปทีใดหรือทำอะไร จงระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นความสว่างของโลก คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

4. พระองค์ทรงสามารถช่วยให้เรารับประทานผู้อื่น

พระเยซูทรงให้ความต้องการของผู้อื่นอยู่เหนือความต้องการของพระองค์เสมอ พระองค์ “เสด็จไปทำคุณประโยชน์” (กิจการของอัครทูต 10:38) พระองค์ทรงรักษาคนป่วยและทรงช่วยคนรอบข้าง เมื่อเราระลึกถึงพระเยซู เราระลึกถึงการรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนซึ่งแสดงให้เห็นในพระชนม์ชีพของพระองค์ เราระลึกเช่นกันว่าพระองค์ทรงขอให้เรารับประทานพระองค์โดยรับประทาน “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

พระเจ้าทรงเปิดตาท่านให้มองเห็นคนรอบข้างผู้สามารถใช้ความช่วยเหลือของท่านได้ ท่านจะได้รับการนำทางเช่นกันว่าท่านจะรับประทานพวกเขาให้ดีที่สุดได้อย่างไร ชีวิตท่านจะมีความสุขมากขึ้นและสมหวังมากขึ้นเมื่อท่านให้การรับใช้เล็กๆ น้อยๆ และเรียบง่ายอย่างมีเมตตา การรับประทานผู้อื่นจะนำความรู้สึกลงและปิติเข้ามาในชีวิตท่าน

5. เรากลับใจได้

เราทุกคนบกพร่องในการรักษาพระบัญญัติ แม้เมื่อเราพยายามอย่างจริงใจ แต่เพราะพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์ จึงมีทางกลับ

การระลึกถึงพระเยซูคริสต์เตือนให้เรานึกถึงของประทานแห่งการกลับใจที่มอบให้ผ่านการชดใช้ของพระองค์ พระเยซูทรงเชื่อเชิญให้เราทุกคนกลับใจ และเราประสบปิติเมื่อเราหันหลังให้บาปและหันมาหาพระองค์ เมื่อเรามีความปรารถนาที่จริงใจอยากเปลี่ยนแปลงและรักษาพระบัญญัติ พระเจ้าทรงสัญญาว่า “คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำนนอีก” (คพ. 58:42)

เมื่อท่านรับส่วนศีลระลึก ท่านให้คำมั่นสัญญาว่าจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา ยิ่งท่านนึกถึงพระคริสต์อยู่เสมอ พระองค์จะยิ่งเป็นศูนย์กลางของชีวิตท่านและพระองค์จะยิ่งทรงนำทางและชี้แนวทางให้ท่านบรรลุศักยภาพอันสมบูรณ์ของท่าน การระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาจะเป็นพรแก่ชีวิตท่านเสมอ ■

กอบกู้วันสะบาโตของดิฉัน

โดย แม็กเคนซี บราวน์

ดิฉันมาสาย! ดิฉันรีบสวมชุดสวย คว้าผ้าผูกผม ขับรถไปโบสถ์ จอดรถ และรีบเข้าไปข้างใน ว้าว! ดิฉันพบที่นั่งบนยกพื้นขณะอธิการลุกขึ้นเริ่มการประชุมศีลระลึกพอดี

ดิฉันต้องเป็นผู้พูดวันอาทิตย์นั้น ด้วยเหตุนี้จึงรีบตรวจสอบข้อความที่เขียนไว้เพื่อให้แน่ใจว่าไม่ได้ลืมอะไร ดูเหมือนการประชุมศีลระลึกผ่านพ้นไปเร็วมากและดิฉันจะต้องไปโรงเรียนวันอาทิตย์ ศีลระลึกประสบความสำเร็จอีกครั้ง!

แต่สำเร็จจริงหรือ

ตลอดสัปดาห์ต่อไปดิฉันเริ่มสงสัย วันอาทิตย์เวียนมาอีกครั้ง และขณะนั่งอยู่ในการประชุมศีลระลึก พลังพิจารณาว่าศีลระลึกมีความหมายอะไร

ต่อดิฉัน ความคิดหนึ่งก็เข้ามา นั่นคือ ดิฉันให้คำมั่นในแต่ละสัปดาห์ว่าจะระลึกถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา แต่ดิฉันทำเช่นนั้นจริงจังเพียงใด

ดิฉันต้องการเปลี่ยน จึงตัดสินใจวางแผนประจำสัปดาห์

- ระหว่างสัปดาห์ ดิฉันจะใช้เวลาพิจารณาความประพฤติของดิฉัน และทูลขอการให้อภัยบาป ดิฉันจะต้องมาถึงโบสถ์ก่อนเวลาเพื่อจะได้ฟังเพลงก่อนการประชุมและรู้สึกถึงพระวิญญูญาณ
- ระหว่างศีลระลึก ดิฉันจะระลึกถึงพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ ดิฉันทบทวนสิ่งที่ดิฉันทำถูกและสิ่งที่ทำผิดร่วมกับการสวดอ้อนวอน ดิฉันถามตนเองว่า

“พระเจ้า ข้าพระองค์ยังขาดอะไรอีกบ้าง?” (ดู มัทธิว 19:20)

- ทุกวันหลังศีลระลึก ดิฉันจะสวดอ้อนวอนขอให้ทรงช่วยปรับปรุงและระลึกถึงพระคริสต์
- เมื่อทำตามแผนนั้น ดิฉันรักศีลระลึกเพิ่มขึ้นมาก ดิฉันชอบสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และพูดคุยกับพระองค์เกี่ยวกับชีวิตดิฉัน ไม่ว่าความประพฤติในสัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ดิฉันสำนึกคุณอยู่เสมอสำหรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ รวมทั้งโอกาสเปลี่ยนแปลงและทำให้ดีขึ้น เวลานี้ดิฉันได้เรียนรู้ว่าศีลระลึกไม่เฉพาะสำหรับวันอาทิตย์เท่านั้น แต่สำหรับ ทุก วันด้วย

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ใจลอยหรือ

“ท่านไตร่ตรองเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้
ให้ท่านเมื่อขอให้ท่านเตรียม ให้พร ส่งผ่าน หรือรับส่วนศีลระลึกหรือไม่”

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

(“คนหนุ่มสาวรุ่นเยี่ยมยอด,”

เลียวไฮนา, พ.ศ. 2015, 68)

เรียนรู้วิธีเป็น แสงสว่างส่องโลก

โดย วิกเตอร์ เดยชูล ครุช วาร์กัส

ผมเกิดในสาธารณรัฐโดมินิกันและได้รับการเลี้ยงดูในศาสนาจักร ผมเติบโตท่ามกลางผู้นำที่ยิ่งใหญ่ผู้พยายามช่วยผมให้เดินตามเส้นทางที่ถูกต้อง ผมฝึกฝนถึงการรับใช้งานเผยแผ่และการช่วยเหลือผู้คน เพราะคุณพ่อของผมย้ายไปอยู่สหรัฐเพื่อพยายามหาชีวิตที่ดีกว่าให้เรา คุณแม่จึงเลี้ยงผมกับพี่สาวน้องสาวตามลำพัง บางครั้งผมรู้สึกโดดเดี่ยว แต่ไม่เคยโดดเดี่ยวเพราะผมสามารถพูดกับผู้นำศาสนาจักรเกี่ยวกับความยากลำบากในชีวิตผมได้

เมื่อเราย้ายไปอยู่สหรัฐ การทดลองมากมายเริ่มเกิดขึ้นกับผม เราเข้าร่วมการประชุมของสาขาเล็กๆ ผมมีผู้นำที่ยิ่งใหญ่ผู้ต้องการช่วยผม แต่เพื่อนนักเรียนพยายามดึงผมออกจากเส้นทางพระกิตติคุณ ผมเริ่มพูดไม่ดีกับคุณแม่และมักไม่ฟังคำแนะนำของท่าน

ผมจะไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์แต่จริงๆ แล้วไม่มีความปรารถนาจะไป และผมไม่รู้ว่าคุณยังต้องการเป็นผู้สอนศาสนาอีกหรือไม่

เช้าวันหนึ่งผมเปิดพระคัมภีร์มอรมอนตรงหน้าที่มีพระคัมภีร์ข้อโปรดของมอรมอน 3 นิไฟ 12:14-16:

“ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าเพื่อจะเป็นแสงสว่างของคนเหล่านี้. เมืองที่ตั้งอยู่บนเนินเขาจะซ่อนไว้ไม่ได้

“ดูเถิด, มนุษย์จะจุดเทียนแล้วเอากลังครอบไว้หรือ? ไม่เลย, แต่จะวางไว้บนเชิงเทียน, และมันให้แสงสว่างแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในบ้าน;

“ฉะนั้นจงให้แสงสว่างของเจ้าส่องเช่นนั้นต่อหน้าคนเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะเห็นงานดีของเจ้าและสรรเสริญพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์.”

ผมรู้สึกปีติอย่างยิ่งที่อ่านข้อนี้เพราะช่วยให้ผมระลึกถึงสิ่งที่ผมเรียนรู้ในเซมินารีและแผนของพระบิดาช่างน่าอัศจรรย์นัก ด้วยเหตุนี้ผมจึงตัดสินใจว่าจะพยายามเป็นแสงสว่างส่องโลก

ผมชวนลูกพี่ลูกน้องสองคนไปโบสถ์ คนหนึ่งแข็งขันน้อย และเขากลับมาแข็งขันอีกคนไม่เป็นสมาชิก และผมสามารถให้บัพติศมาเขา

หนึ่งปีต่อมา ผมได้รับหมายเรียกให้รับใช้ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ขณะรับใช้ ผมเห็นโดยไม่สงสัยว่านี่คือพระกิตติคุณที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ เมื่อผมช่วยเหลือผู้คน ประจักษ์พยานของผมเติบโตมากขึ้นทุกวัน และทุกครั้งที่อ่านพระคัมภีร์ ผมจะท่องข้อความใน 3 นิไฟเสมอว่าต้องเป็นแสงสว่างส่องโลก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในสาธารณรัฐโดมินิกัน

ไม่สำคัญว่าท่านเป็นใคร

โดย ลินดา เดวิส
เรียบเรียงจากเรื่องจริง

“โอ้ไม่นะ” แอนดี้คิด “จะเกิดอะไรขึ้นเนื่องจากฉันไม่ได้พบกับ
ครอบครัวของฉัน”

“ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ว
นิรันดร์เมื่อพวกเขาได้รับการฝึกใน
พระวิหาร” อัลลิสันเพิ่มเติม

“แต่ไม่ใช่ครอบครัวของฉัน”
แอนดี้คิด “พอกับแม่ไม่ได้ฝึกใน
พระวิหาร!” หน้าเธอร้อนผ่าวขึ้นมา
ทันที และดวงตาเริ่มมีน้ำตา

“หนูเป็นอะไรหรือเปล่า แอนดี้”
ซิสเตอร์ลองถาม

“ค่ะ” แอนดี้ทำจมูกฟุดฟิดขณะ
พยายามกลั้นน้ำตา แต่เธอรู้สึก
หัวใจเต้นแรงตลอดบทเรียนที่เหลือ
เมื่อชั้นเรียนเลิก ซิสเตอร์ลองมา

“ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ส่งฉัน
มานี้” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 2)

“ดูดีนี่” แอนดี้คิดขณะส่อง

กระจกอย่างรวดเร็ว เธอสวม
ชุดกระโปรงตัวโปรดของเธอ เธอ
ต้องการให้ดูดีที่สุดในวันอาทิตย์

เสมอ เธอวิ่งไปรับประทานอาหารเช้า
แอนดี้กินขนมปังปิ้งชิ้นสุดท้าย
เสร็จพอดีเมื่อรถของครอบครัวรีด-
เดอร์ก็ดแตกรจากถนน “ไปนะคะแม่!
ไปนะคะพ่อ!” แอนดี้กล่าวพลาง

จูบพวกเขาขณะวิ่งออกนอกประตู
ถึงแม่พ่อและแม่ไม่ป็นสมาชิก
ของศาสนจักร แต่พวกเขาสนับสนุน
แอนดี้ให้ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์
ครอบครัวรีดเดอร์มารับเธอเกือบทุก
อาทิตย์ตั้งแต่เธอรับบัพติศมาและ
รับการยืนยัน แอนดี้ชอบที่พวกเขา
ทำให้เธอรู้สึกอบอุ่นและรักเธอเสมอ

หลังจากประชุมศีลระลึกก็ได้เวลา
เรียนปฐมวัย แอนดี้ชอบอยู่ในชั้น
เรียนอัครวินของบราเดอร์และซิสเตอร์
ลอง พวกเขาใจดี และบทเรียนของ
พวกเขาดีที่สุดเสมอ

“วันนี้เราจะพูดถึงพระวิหาร”
ซิสเตอร์ลองบอก “เรารู้อะไรบ้าง
เกี่ยวกับพระวิหาร”

แอนดี้รู้คำตอบเดียว นั่นคือ
“เราทำบัพติศมาในพระวิหารได้”
เธอตื่นเต้นกับเรื่องนี้เพราะทุกปี
เยาวชนหญิงในอัครวินของเธอจะเดิน
ทางไปทำบัพติศมาในพระวิหาร อีก
ไม่นานแอนดี้ก็จะไปด้วยได้!

“เยี่ยม แอนดี้ เรารู้อะไรอีกคะ”

“เราสามารถแต่งงานในพระวิหาร”
อัลลิสันเพื่อนของแอนดี้ตอบ

“ดีมากจ๊ะ” ซิสเตอร์ลองกล่าว
“อะไรอีก”

นั่งข้างๆ แอนดี้ และโอบกอดเธอ
“มีอะไรหรือเปล่า” เธอถาม

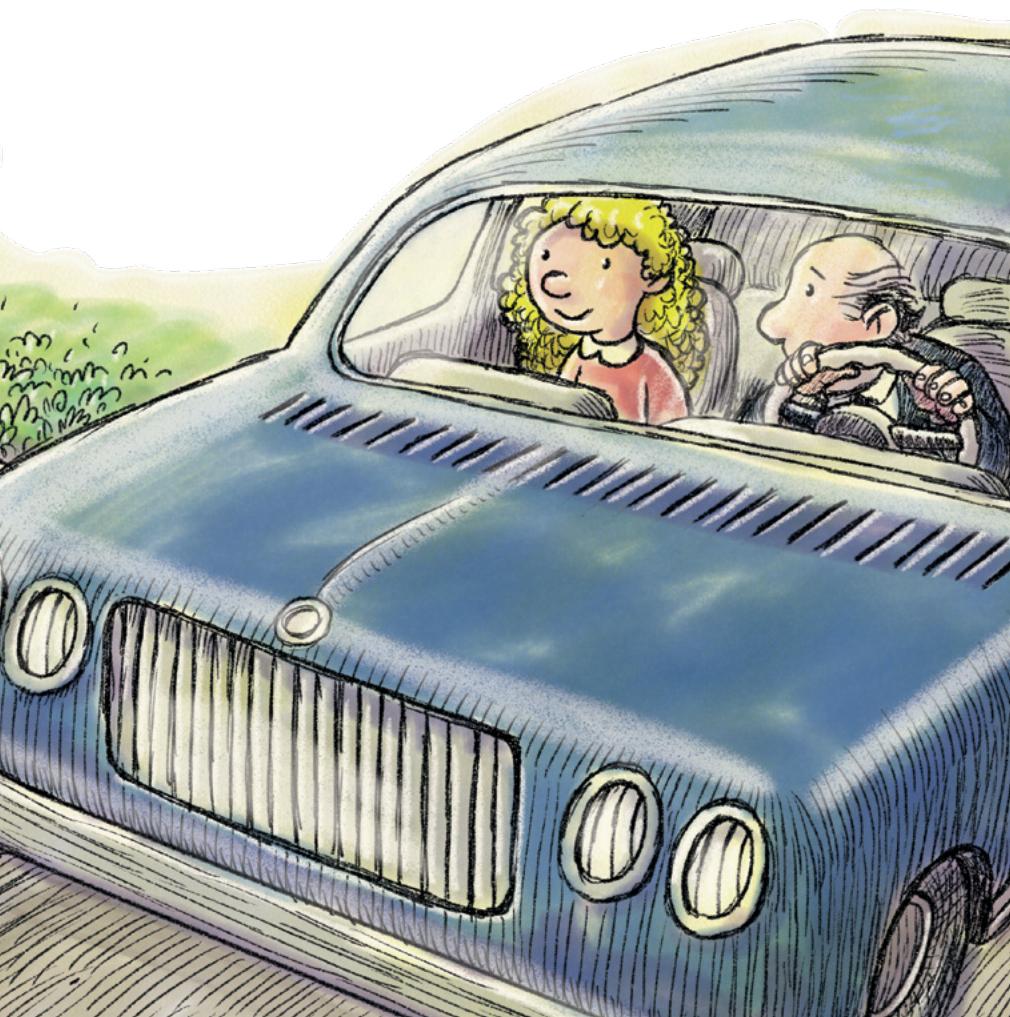
“หนูจะไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ชั่ววันจันทร์”
แอนดี้ตอบ “พวกเขาไม่ได้แต่งงานใน
พระวิหาร แล้วหนูจะไปอยู่กับใครละ
คะหลังจากหนูตายแล้ว พระบิดาบน
สวรรค์จะยังรักหนูทั้งที่พ่อกับแม่ไม่
เป็นสมาชิกไหมคะ”

ซิสเตอร์ลองมองตาแอนดี้
“ไม่สำคัญว่าหนูเป็นใครและไม่ว่า
ครอบครัวหนูจะไปพระวิหารหรือไม่
ไม่ได้ไป หนูยังคงเป็นส่วนหนึ่งของ
ครอบครัวพระบิดาบนสวรรค์จ้า หนู

สามารถอยู่ใกล้ชิดพระองค์และเป็น
แบบอย่างต่อผู้อื่นไม่ว่าอะไรก็ตาม
พระองค์จะทรงรักหนู นำทาง และ
ทรงคุ้มครองหนูเสมอ พระองค์
ทรงประสงค์จะประทานพรหนู
กับครอบครัว หนูเป็นลูกของ
พระเจ้าเป็นเจ้านะคะ แอนดี้”

ทันใดนั้นหัวใจของแอนดี้ดู
เหมือนจะเต้นตึกตัก แต่หยุดเต้น
แรงไปแล้ว ตอนนั้นความรู้สึกอบอุ่น
เข้ามาในใจแทน เธอรู้ว่าสิ่งที่ครูพูด
เป็นความจริง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ท่านจะทำอะไรได้บ้าง

ท่านจะทำอะไรได้บ้างถ้า
บิดามารดาหรือคนในครอบครัว
ไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของ
ศาสนจักร

- จำไว้ว่าพวกเขามีอิสระที่จะเลือกและพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักพวกเขา
- ให้พวกเขาเห็นว่าท่านรักพวกเขา
- เป็นแบบอย่างที่ดีต่อพวกเขาโดยดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ
- จดจำเรื่องดีๆ ทั้งหมดเกี่ยวกับพวกเขา
- สวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้พวกเขารู้สึกถึงความรักของพระองค์และนำพวกเขามาสู่ศาสนจักร

คลาเรนซ์ กับ แชมเปียน

โดย ลอรี ฟูลเลอร์
นิยายสารคดี
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

คลาเรนซ์จึงออกไปนอกหน้าต่างรถเมื่อเริ่มมองเห็นท่าเรือ เรือหลายลำลอยอยู่ในน้ำ หน้าบ้านเรือนและร้านรวงหลากสี โคเปนเฮเกน เดนมาร์กเป็นเมืองสวยงามที่เต็มไปด้วยพระราชวัง ปราสาท และสวนสาธารณะไม่เหมือนบ้านเกิดของคลาเรนซ์ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาเลย คลาเรนซ์นึกภาพถนนดินที่เขาวิ่งแข่งสมัยเด็กได้ ตอนนั้นเขาเป็นสมาชิกของทีมกรีฑาสหรัฐ และพรุ่งนี้เขาจะต้องแข่งกับนักวิ่งชาวเดนมาร์กที่มีชื่อเสียงในการแข่งนัดสำคัญ

รถจอดที่โบสถ์เล็กๆ ซึ่งการประชุมของศาสนจักรเริ่มแล้ว ขณะคลาเรนซ์เดินเข้าไปหลังห้องประชุมเงียบๆ ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งที่นั่งบนยกพื้นจำเขาได้จากบทความข่าวเกี่ยวกับการวิ่งแข่งพรุ่งนี้ ประธานสาขาขอให้คลาเรนซ์ขึ้นมาพูด

หลังจากคลาเรนซ์บอกว่าเหตุใดเขาจึงมาเยี่ยม เด็กผู้ชายคนหนึ่งยืนขึ้นและยกมือ “คุณคิดว่าคุณจะชนะแชมเปียนชาวเดนมาร์กได้ไหมครับ” เขาถาม

คลาเรนซ์ไม่ทราบจะตอบอย่างไรดี นักวิ่งชาวเดนมาร์ก ทำ เวลาได้ดีกว่าเขาในอดีตกาลนั้น

“เขาชนะแน่นอน” ผู้สอนศาสนา

ซึ่งพูดก่อนคลาเรนซ์จะตอบ “เพราะเขาดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญา” เขาเปิดพระคัมภีร์ไปที่หลักคำสอนและพันธสัญญา 89 เขาอ่านคำสัญญาว่าคนที่รักษาพระคำแห่งปัญญา “จะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย, และจะเดินและไม่อ่อนล้า” (ข้อ 20)

คลาเรนซ์จะพูดอะไรได้ เขา รู้ว่าพระคำแห่งปัญญาเป็นความจริง และสมัยที่เขาเป็นเด็กเขาสัญญาไว้ว่าจะรักษากฎนี้เสมอ แต่นั่นอย่างเดียวไม่ได้หมายความว่าเขาจะชนะการแข่งขันครั้งนี้ การชนะต้องอาศัยการฝึกฝนและทักษะด้วย ขณะออกจากการประชุม คลาเรนซ์คิดว่า “คนที่โบสถ์ไม่ไปดูการแข่งขันพรุ่งนี้หรอก”

การเลือกของคลาเรนซ์

คลาเรนซ์ เอฟ. โรบิสันวิ่ง
แข่งในโอลิมปิกฤดูร้อนปี
1948 และกลายเป็นโค้ชกรีฑา
มหาวิทยาลัยที่เก่งมาก เมื่ออายุ
ยังน้อย เขาสัญญาว่าจะรักษา
พระคำแห่งปัญญาเสมอ เขารู้
ว่านี่จะไม่ทำให้เขาชนะทุกการ
แข่งขัน แต่เขารู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์จะทรงช่วยให้เขาทำได้
ดีที่สุดเมื่อเขาสะอาด มีค่าควร
และมีศรัทธา

เย็นวันรุ่งขึ้นขณะคลาเรนซ์
อบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน เขา
เงยหน้าและเห็นผู้สอนศาสนาสอง
คนกับกลุ่มเด็กชายประมาณ 17 คน
พวกเขามา แล้ว !

เมื่อพวกเขาเดินเข้ามาใกล้ ผู้
สอนศาสนาคนหนึ่งกระซิบบอก
คลาเรนซ์ว่า “ถ้าคุณเคยวิ่งมาแล้ว
ในชีวิต คุณจะต้องวิ่งให้ดีขึ้น”
เด็กผู้ชายหลายคนไม่ได้เป็นสมาชิก
ของศาสนจักรแต่มาอยู่กับเพื่อนๆ
เพื่อดูว่าพระคำแห่งปัญญาเป็นจริง
หรือไม่

คลาเรนซ์วิตกในการแข่งขันครั้ง
นี้ ดีที่สุดของเขาอาจไม่ดีพอ แต่เขา
กำลังวิ่งเพื่อหลักธรรมพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ เขา ต้อง ชนะ

เขาไม่เคยสวดอ้อนวอนขอให้ชนะ
มาก่อน แต่เขาพบห้องว่างให้เข้าไป
สวดอ้อนวอน

เขาสวดอ้อนวอนว่า “พระบิดา
ในสวรรค์ ข้าพระองค์ทราบว่าคุณ
คำแห่งปัญญาเป็นความจริง และ
ข้าพระองค์ไม่เคยละเมิด โปรด
ประทานชัยชนะให้ข้าพระองค์ใน
การแข่งขันครั้งนี้ด้วยเถิด” ขณะวิ่ง
ออกไปที่จุดเริ่มวิ่ง เขารู้ว่าพระบิดา
บนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอน
ของเขา เขาวางใจพระประสงค์ของ
พระบิดาบนสวรรค์

เย็นวันนั้นฝนตกและเนอะเนอะ
ขณะคลาเรนซ์เริ่มวิ่ง ดูเหมือนจะ
คล้ายกับหลายๆ ไมล์ที่เขาเคยวิ่งมา
แล้ว คือนักวิ่งส่วนใหญ่วิ่งเร็ว และ

แซมเปี่ยมชาวเดนมาร์กอยู่ข้างหน้า
แต่เมื่อคลาเรนซ์วิ่งจบรอบสาม ลู่ๆ
เขาก็ไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยอีกเลย เขา
เริ่มวิ่งเร็วขึ้น และเขาไม่เจ็บ แม้จะ
วิ่งเร็วขึ้นแต่เขาก็ไม่เจ็บ เขาวิ่งแซง
แซมเปี่ยมชาวเดนมาร์กและ ยังคง
วิ่งเร็วกว่า

เมื่อคลาเรนซ์มาถึงทางโค้ง โค้ช
ตะโกนบอกเขาว่า “ช้าลงหน่อย!
คุณไม่มีแรงวิ่งถึงเส้นชัยหรอก!” แต่
คลาเรนซ์รู้ว่าเขาวิ่งต่อไปได้ เมื่อจบ
การแข่งขัน เขาวิ่งนำหน้านักวิ่งชาว
เดนมาร์ก 50 หลา (46 เมตร)! เขารู้
ว่าเขาชนะเพราะพระบิดาบนสวรรค์
ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเขา
และเพราะพระคำแห่งปัญญาเป็น
ความจริง ■

เพื่อน และศรัทธา

โดย เมลิสซา ฮาร์ท, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

สวัสดีค่ะ!

ฉันชื่ออิวานา

ฉันอยู่ในเมืองโบโกตา
ประเทศโคลอมเบีย
และฉันยืนอย่างภาคภูมิใจ
โดยแบ่งปันพระกิตติคุณ
กับเพื่อนๆ
และครอบครัว

ฉันเรียนโรงเรียนคาทอลิกหญิงล้วน ความเชื่อ
บางอย่างของฉันต่างจากของเพื่อนร่วมชั้นและ
ครู แต่พวกเขาเคารพฉัน และฉันเคารพพวกเขา
พวกเขาอยากรู้เกี่ยวกับศาสนาของฉัน และ
ฉันต้องแบ่งปันกับพวกเขา! ฉันอยู่ที่นี่กับ
เพื่อนชื่อลูชา

ครูถามฉันว่าเราเชื่อเหมือน
คาทอลิกไหม ฉันบอกเธอว่าเรา
เชื่อในพระเยซูคริสต์ ฉันพูดถึง
พระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์
ไบเบิล พระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญาด้วย

คุณพ่อของฉันไม่เป็น
สมาชิกศาสนจักร แต่
ท่านมาร่วมกิจกรรม
บ่อยๆ ฉันล้อท่านว่าท่าน
เป็น “คาทอรมอน”
(คาทอลิก-มอรมอน)

เราไปร่วมการประชุมใหญ่สามัญที่
ซอลท์เลคซิตีและได้ยื่นประธาน
มอนสันพูด คำพูดของท่านไพเราะมาก
และสอนเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

ฉันชวนเพื่อนนักเรียนคนหนึ่งมา
ที่พิธีบัพติศมาของฉัน และเธอ
มา! ฉันดีใจที่ได้มีประสบการณ์
นั้นกับเธอ

เคล็ดลับการยืนอย่าง ภาคภูมิใจของอิวานา

ข้มและแบ่งปันเรื่องราวจาก
ศาสนจักรและพระคัมภีร์กับคนอื่นๆ

เข้าร่วมการประชุมของ
ศาสนจักรทุกวันอาทิตย์
จัดตั้งสรรค์ในครอบครัว
พยายามอ่านพระคัมภีร์
ทุกวัน

พระวิหารโบโกตา
โคลอมเบียสวยงามมาก สักวัน
ฉันอยากเข้าไปข้างในเพื่อ
จะเรียนรู้พระกิตติคุณได้
มากขึ้น ลอร่าเพื่อนของ
ฉันมาด้วย

โดย เอ็ดเดอร์
เอ็ม. รัสเซลล์
บัลลาร์ด
แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง

ศาสนจักรเรียก ผู้สอนศาสนาอย่างไร

หนึ่ง อธิการและประธานสภาค
ของท่านสัมภาษณ์ท่าน

ต่อจากนั้น อัครสาวก
ท่านหนึ่งจากโครัม
อัครสาวกสิบสองรูปและ
ข้อมูลของท่านบนหน้าจอ
คอมพิวเตอร์

พวกท่านมองตาท่าน

จากนั้น โดยอำนาจของพระวิญญาณของ
พระเจ้า พวกท่านมอบหมายให้ท่านไป
คณะเผยแผ่หนึ่งใน 409 แห่งของศาสนจักร

มุมคำถาม

เมื่อพ่อแม่เถียงกัน ฉันรู้สึกกังวลมากและเสียใจ ฉันจะทำอะไรได้บ้าง?

คุณสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์
ได้ นั่นทำให้ผมรู้สึกดีขึ้นเสมอ
เฮย์เดน เอช., อายุ 6 ขวบ,
แอลเบอร์ตา แคนาดา

เพื่อให้พวกท่านมีความสุข
นะเล่าเรื่องข้าขึ้นสนุกๆ ให้ฟังและ
บอกว่าโรงเรียนเป็นอย่างไรบ้าง เมื่อ
พวกท่านเริ่มหัวเราะ ฉันรู้สึก
พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังบอกว่า
ฉันทำสิ่งถูกต้อง
เอเลนา เอ็ม. อายุ 12 ขวบ,
แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

แม็กซ์: ผมจะกอดพวกท่านและ
ร้องเพลงปลื้มถวายให้ฟังเพื่อเตือนให้
พวกท่านนึกถึงพระเยซู

เกบ: ทำให้พ่อแม่ของคุณรู้สึกดี
ขึ้นโดยวาดรูปครอบครัวของคุณใน
สวรรค์
แม็กซ์และกาเบ ซี. อายุ 6 ขวบ
และ 10 ขวบ, โคชิ อินเดีย

คุณสามารถกล่าวคำสวดอ้อนวอนเพื่อ
ช่วยให้พ่อแม่ของคุณผ่านพ้นปัญหา
ของพวกท่านและฮัมเพลงศาสนาจักร
บางเพลงเพื่อทำให้ท่านรู้สึกดีขึ้น
แอดดิสัน เอส. อายุ 10 ขวบ,
วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ผมกับพี่ๆ น้องๆ เข้าห้องนอนของ
เราและฟังคณะนักร้องประสาน
เสียงแทเบอรันาเคิล นี่ช่วยให้เรา
รู้สึกสงบ
เบ็น เอ็ม. อายุ 11 ขวบ,
บริสเบน ออสเตรเลีย

ผมจะสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์
และขอให้พระองค์ทรงช่วยพ่อกับแม่
เมื่อพวกท่านเถียงกันเพื่อพวกท่านจะ
รู้สึกถึงพระวิญญาณและแก้ไขปัญหา
ของพวกท่าน
เอธาน เอ็ม. อายุ 11 ขวบ,
แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันรู้ได้อย่างไรว่าฉันโตพอจะเริ่มอดอาหาร”

ท่านมีคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ ส่งคำตอบและภาพถ่ายของ
ท่านก่อนวันที่ 31 กรกฎาคม 2016 ส่งออนไลน์มาที่ liahona.lds.org
หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org (เขียนคำว่า “มุมคำถาม”
ไว้ตรงบรรทัดชื่อเรื่อง) อย่าลืมแนบคำอนุญาตของผู้ปกครองมาด้วย!

แม่ทัพโมโรไนในกล้าหาญ

แม่ทัพโมโรไนในนำกองทัพชาวนีไฟ ท่านชอบเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ ท่านช่วยทหารชาวนีไฟปกป้องตนเองจากชาวเลมัน ท่านเตือนให้พวกเขานึกถึงพรของพระบิดาบนสวรรค์ ท่านเตือนให้พวกเขานึกถึงเสรีภาพและครอบครัวเพื่อพวกเขาจะได้กล้าหาญ

เด็กหลายคนในโรงเรียนใช้คำพูดที่ทำให้ฉันอึดอัด ฉันกับแม่สาวอ่อนวอนขอความกล้าหาญและขอให้รู้ว่าต้องทำอะไรจึงจะดีที่สุด วันรุ่งขึ้นเมื่อพวกเขาเริ่มใช้คำพูดนั้น ฉันพูดอย่างสุภาพว่า “ได้โปรดหยุดใช้คำพูดพวกนั้นเถอะ มันทำให้ฉันรู้สึกอึดอัด” พวกเขาบอกว่า “โอเค ขอโทษนะ” นั่นทำให้ฉันรู้สึกสุขใจ และจิตใจที่ได้รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยฉันเมื่อฉันทูลขอความช่วยเหลือ

เบลลา ที. อายุ 10 ขวบ, เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

แกรนท์ แอล. อายุ 10 ขวบ, ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา

ตัด พับ และเก็บบัตรคำทำแผ่นนี้ไว้!

แม่ทัพโมโรไน

ฉันกล้าหาญได้!

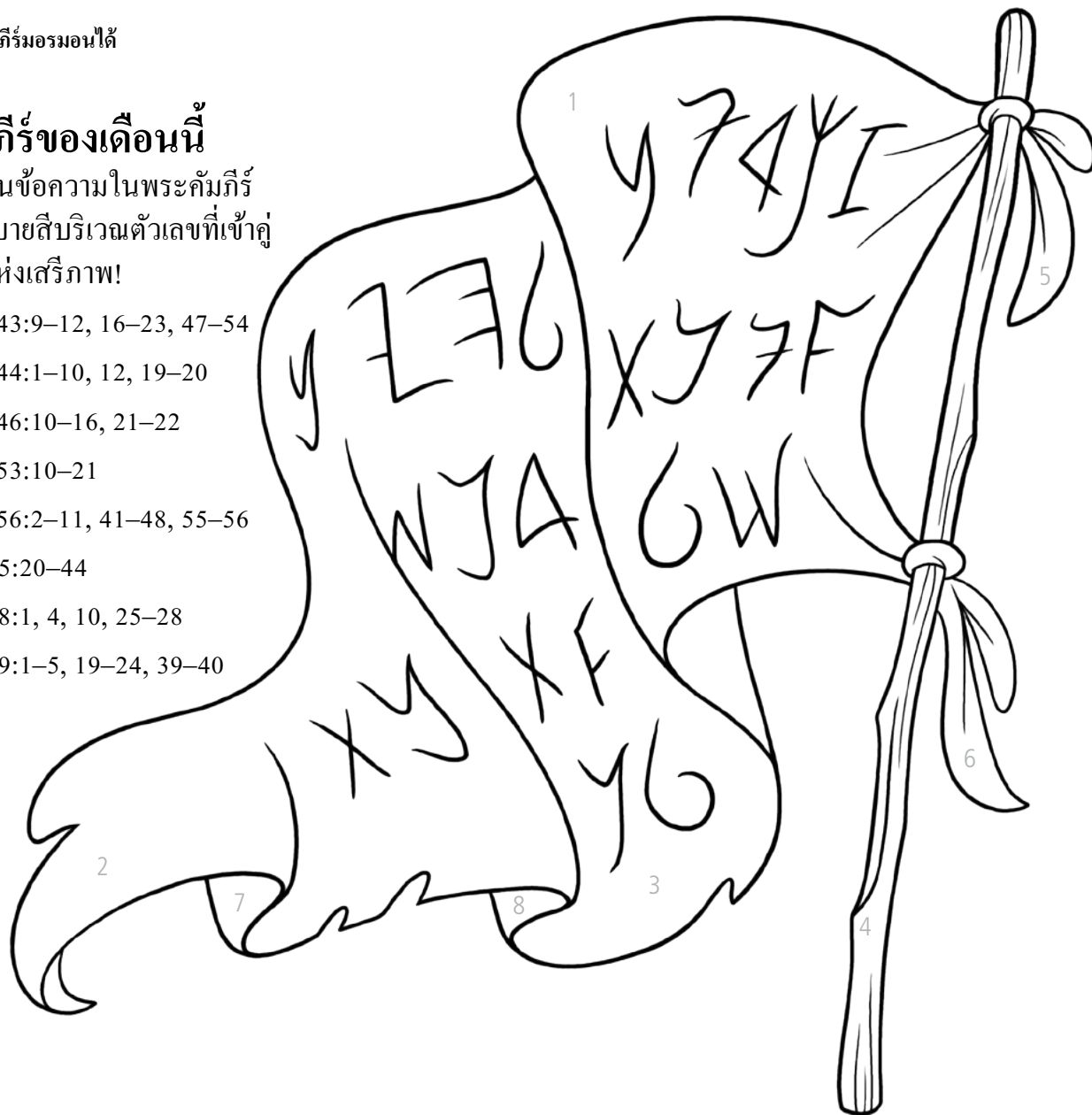
- ☐ ท่องจำ แอลมา 48:11–12: อ่าน ข้อ 17 ด้วย!
- ☐ ช่วยเหลือคนที่กังวลหรือกลัวมีความกล้าหาญแบ่งปันประจักษ์พยานเรื่องพระบิดาบนสวรรค์กับพวกเขา
- ☐ ดูเรื่องราวพระคัมภีร์มอรมอนบทที่ 31–33 และ 35 ที่ scripturestories.lds.org
- ☐ ฉันทำทนายตนเองให้ ...

ฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

พระคัมภีร์ของเดือนนี้

หลังจากอ่านข้อความในพระคัมภีร์แล้ว ให้ระบายสีบริเวณตัวเลขที่เข้าคู่กันบนธงแห่งเสรีภาพ!

- 1 แอลมา 43:9–12, 16–23, 47–54
- 2 แอลมา 44:1–10, 12, 19–20
- 3 แอลมา 46:10–16, 21–22
- 4 แอลมา 53:10–21
- 5 แอลมา 56:2–11, 41–48, 55–56
- 6 สीलามัน 5:20–44
- 7 สीलามัน 8:1, 4, 10, 25–28
- 8 สीलามัน 9:1–5, 19–24, 39–40

ธงแห่งเสรีภาพ

โมโรในนำชาวนีไฟทำสงครามกับชาวเลม่อนเพื่อปกป้องบ้านและครอบครัวของพวกเขา แม่ทัพโมโรในทำ “ธงแห่งเสรีภาพ” จากเสื้อคลุมของท่าน ท่านเขียนข่าวสารพิเศษเพื่อเตือนให้ชาวนีไฟจดจำว่าพวกเขากำลังต่อสู้เพื่ออะไร “เพื่อเป็นที่ระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ศาสนาของเรา, และอิสราเอล, และสันติภาพของเรา, ภรรยา, และลูกๆของเรา” (แอลมา 46:12) อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ในหน้า 76 และมองหาคำทำให้ท่านในฉบับหน้า! ■

ธงของแม่ทัพโมโรไน

ครั้งหนึ่งมีกษัตริย์ชั่วร้าย
คนหนึ่ง เขาต้องการ
ปกครองผู้คนชาวนีไฟ

โมโรไนเป็นแม่ทัพของทหารชาวนีไฟ ท่านเป็นคนแข็งแรง และรักพระเจ้าเป็นเจ้า

แม่ทัพโมโรไนต้องการ
คุ้มครองผู้คนจากกองทัพของ
กษัตริย์ชั่วร้ายคนนั้น

ท่านตัดสินใจทำธงให้ผู้คนของท่าน

ธงของแม่ทัพโมโรไนเตือนผู้คนให้จดจำว่าพวก
เขาควรติดตามพระผู้เป็นเจ้าและคุ้มครอง
ครอบครัวของตน พวกเขาย่อมจะมีสันติสุข ■

เมื่อฟังเรื่องราวของเด็กผู้บุกเบิก

ด้วยความเชื่อมั่น ♩ = 120-126

คำร้องและทำนอง โดย เจริญ แคลป์ เพอร์รี่

C Dm7 C F G

1. เมื่อ ฟัง เรื่อง ราว ของ เด็ก ผู้ บุก เบิก ———— ทุกข์ ทน กล้า หาญ เปี่ยม ด้วย สรท -
 2. เมื่อ ฟัง เรื่อง ราว ของ เด็ก ผู้ บุก เบิก ———— ฉันท มุ่ง หวัง พ - ลัง ความ เข้ม

C F Dm C

ธา ———— ฉันท ปรา - รด - นา จะ เต็ม ใจ เข่น นั้น ———— ฟัง
 แข็ง ———— ฉันท จะ พาก เพียร รัก ษา พระ บัญ ญ์ เป็น

G D7 G C Dm7

พา - พระ เจ้า ทุก ขอ พ - ลัง ———— จะ เชื่อ ฟัง ศา - ส - ดา พ -
 วิ - สุท - ธิ - ขน ที่ เชื่อ สัตย์ ———— จะ ยืน หัด เป็น แบบ อย่าง อัน

C F E7 Am

ยา - กรณ ———— ฉันท ต้อง การ สร้าง ไซ อัน เข่น กัน! ———— จะ
 ดี งาม ———— ที่ ผู้ อื่น ทั้ง หลาย ดำ เนิน ตาม ———— ฉันท

F C Dm7 G7 C

มี สรท ธา มั่น ทำ สิ่ง ที่ ยาก ———— หาก มี พระ ประสงค์ ให้ ฉันท ทำ ————
 จะ เป็น เหมือน เด็ก ผู้ บุก เบิก นั้น ———— พระ เจ้า พระ องค์ ทรง วาง ใจ ฉันท

© 2016 โดย เจริญ แคลป์ เพอร์รี่ สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์

ขอให้ระบุนหาเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

กรกฎาคม 2016

79

โดย ประธาน
บอยด์ เค. แพคเกอร์
(1924–2015)
ประธาน ไครรม
อัครสาวกสิบสอง

จระเข้ทาง วิญญาณ

“เหลวไหลน่า” ข้าพเจ้าพูด
“ไม่มีจระเข้ตรงนั้นหรอก”

ข้าพเจ้าเฝื่อนอยากไปดูสัตว์ที่
แอฟริกามาหาน และในที่สุดโอกาส
ก็มาถึง . . .

เราจอดรถที่แอ่งน้ำเพื่อดูสัตว์มากิน
น้ำ ถูนั้นแล้งจัดและมีน้ำไม่มาก มี
เพียงหลุมโคลน เมื่อฝูงช้างเหยียบลง
ไปในโคลนนุ่มๆ น้ำจะซึมขึ้นมาตรง
รอยโคลนที่ยุบตัวและสัตว์ตัวอื่นจะ
กินน้ำจากรอยเท้าช้าง

ละมั่งตื่นกลัวมากเป็นพิเศษ พวก
มันจะมาใกล้หลุมโคลนแล้วหัน
หลังวิ่งหนีด้วยความตกใจ ข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่มีสิ่งใดอยู่แถวนั้น จึงถาม
มัคคุเทศก์ว่าทำไมพวกกวางไม่กินน้ำ
คำตอบของเขา และนี่เป็นบทเรียน
คือ “จระเข้”

ข้าพเจ้ารู้ว่าเขาต้องพูดเล่นจึงถาม
อย่างจริงจังว่า “อะไรคือปัญหาครับ”
เขาตอบอีกครั้งว่า “จระเข้”

“เหลวไหลน่า” ข้าพเจ้าพูด “ไม่มี
จระเข้ตรงนั้นหรอก” . . .

เขาคงดูออกว่าข้าพเจ้าไม่เชื่อและ
ข้าพเจ้าคิดว่าเขาตั้งใจจะสอนบท
เรียนข้าพเจ้า เราขับรถไปอีกที่หนึ่ง รถ
จอดอยู่บนคันดินเหนือหลุมโคลนที่

เราสามารถมองลงไปได้ “นั่นไงครับ”
เขายก “ดูให้เห็นกับตา”

ข้าพเจ้าไม่เห็นอะไรนอกจาก
โคลน น้ำเล็กน้อย และสัตว์ที่ตื่นกลัว
อยู่ไกลๆ ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็เห็น!
—จระเข้ตัวใหญ่นอนนิ่งอยู่ในโคลน
กำลังรอสัตว์พาชีอย่างตัวที่กระหาย
น้ำมากพอจะมากินน้ำ . . .

มัคคุเทศก์เมตตาข้าพเจ้าเกินกว่า
ข้าพเจ้าสมควรได้รับ “ความอวดรู้”
ของข้าพเจ้าที่ทำหายคำตอบแรกของ
เขาว่า “จระเข้” น่าจะทำให้เกิดคำเชื่อ
เชยที่ว่า “ออกไปดูให้เห็นกับตาสิ!”

ข้าพเจ้าเห็นกับตาว่าไม่มีจระเข้
ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในตนเอง ข้าพเจ้าคิด
ว่าน่าจะเดินออกไปดูว่าอะไรอยู่ตรง
นั้น ความโอหังเช่นนั้นอาจทำให้ถึง
ตายได้! แต่เขาอดทนมากพอจะสอน
ข้าพเจ้า

เพื่อนเยาวชนทั้งหลาย
ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะฉลาดพูดกับ
มัคคุเทศก์ของท่านมากกว่าข้าพเจ้า
ในคราวนั้น ความคิดต่อการที่
ว่าข้าพเจ้ารู้ทุกอย่างไม่คู่ควรกับ
ข้าพเจ้าเลย ทั้งไม่คู่ควรกับท่านด้วย
ข้าพเจ้าไม่ภาคภูมิใจกับความคิดนั้น
และคิดว่าข้าพเจ้าน่าจะละอายใจที่
เล่าเรื่องนี้ให้ท่านฟัง แต่ก็เล่าเพื่อจะ
ช่วยท่านได้

คนที่ผ่านชีวิตมาก่อนท่านได้
ตรวจสอบแอ่งน้ำมาบ้างแล้วและ
เปล่งเสียงเตือนเรื่องจระเข้ไม่ใช่แค่
จระเข้ตัวใหญ่สี่เทาเท่านั้นที่สามารถ
ฉีกท่านเป็นชิ้นๆ ได้ แต่ **จระเข้ทาง
วิญญาณ** เป็นอันตรายกว่า ลวงตา
มากกว่า และมองเห็นยากกว่าสัตว์
เลื่อยคลานที่พรางตัวเก่งเหล่านั้น
ของแอฟริกา

จระเข้ทางวิญญาณเหล่านี้สามารถ
ฆ่าหรือทำลายจิตวิญญาณของท่าน
ได้ พวกมันสามารถทำลายสันติสุขใน
ใจท่านและสันติสุขในใจคนที่รักท่าน
จระเข้เหล่านั้นเป็นจระเข้ที่ถูกเตือน
ให้ระวัง และปัจจุบันแทบจะไม่มี
แหล่งน้ำใดในความเป็นมรรตย์ที่พวก
มันไม่เข้าไปรังควาน . . .

โชคดีที่มีมัคคุเทศก์ในชีวิตมาก
พอจะป้องกันไม่ให้เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น
หากเราเต็มใจรับคำแนะนำเป็นครั้ง
คราว ■

จาก “Spiritual Crocodiles,” Ensign,
May 1976, 30–31.

ข้อคิด

เราจะรู้เรื่องในโลกที่โหดร้ายได้อย่างไร

“ในฐานะบุคคลที่เป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์และอาศัยอยู่ในโลกอันโหดร้ายโกเลาหลอย่างแท้จริง เราสามารถเติบโตและแบ่งปันได้ถ้าเรายังรากอยู่ในความรักที่เรามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและทำตามคำสอนของพระองค์อย่างนอบน้อม”

เอ็ดเดอร์เทวนิน แอล. คูก แห่งโครัมอักษรสาวกสิบสอง “พระเจ้าเป็นแสงฉัน,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2015, 63

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

น.44

รับมือกับ การกลับ บ้านก่อนกำหนด

การกลับจากเป็นผู้สอนศาสนา ก่อนกำหนดเป็นเรื่องบั่นทอนจิตใจ แต่ดิฉันพบว่าฉันสามารถเป็นก้าวเดินหน้าได้เมื่อดิฉันจดจ่อกับสิ่งสำคัญทุกอย่างต่อไปนี้

สำหรับเยาวชน

ระลึกถึง พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

แต่ละสัปดาห์ เราทำสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา และแต่ละวันเราสามารถรับพรจากการรักษาสัญญานั้น

น.60

สำหรับเด็ก

น.76

ธงของแม่ทัพ โมโรไน

แม่ทัพโมโรไนทำธงเพื่อช่วยให้ผู้คนของท่านจดจำสิ่งสำคัญที่สุด อย่างเช่น ครอบครัวและพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขา ท่านจดจำสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตท่านอย่างไร

ส่งคำติชมเกี่ยวกับ เลียโฮนา มาได้ที่ liahona@ldschurch.org.

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย